

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:

Höj dig över rushen, s 20

**10 sätt att hjälpa
tonåringar leda, s 10**

Varför inte bara en gång? s 26

**Tillsammans för evigt
tack vare i dag, s LS14**

Första presidentskapet: Thomas S Monson,
Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, David A Bednar, Quentin L Cook

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N Lund, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jennifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J
Odekirk, Judith M Paller, Vivian Paulsen, Joshua J. Perkey,
Kimberly Reid, Richard M Romney, Don L Searle, Janet
Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S
Child, Reginald J Christensen, Kathleen Howard, Eric P
Johnsen, Denise Kirby, Ginny J Nelson, Randall J Pixton

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson

Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof
Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00600 3478 3388. Priset för en
heltårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto)
och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska,
fijianska, finska, franska, grekiska, haitiska, hindi, holländ-
ska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambod-
janska, kinesiska, kiribat, koreanska, kroatiska, lettiska,
litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singale-
siska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2008 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt
bruk, som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på "Languages".

For Readers in the United States and Canada:

June 2008 Vol. 132 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet:
Trygghet med råd *Henry B Eyring*
- 8 Mormons boks frukter
Richard G Hinckley
- 10 Ta hand om hjorden: Undervisa ungdo-
mar om ledarskap *Dieter F Uchtdorf*
och *M Russell Ballard*
- 20 Tid till att vara helig *Adam C Olson*
- 25 Besökslärarnas budskap: Jesu Kristi
evangelium lär oss att förutgållvaron
är verklig
- 34 Helandets andliga inslag *Alexander B Morrison*
- 39 Lärdomar från Mormons bok: En mäktig
förändring i hjärtat *Keith K Hilbig*
- 44 Sista dagars heliga berättar
Vad jag tycker bäst om med kyrkan
Isabelle Alpert
En vecka kvar till lönen
Julie C Donaldson
Var kunde jag hitta en annan
Mormons bok? *Curtis Kleinman*
Mina barns bön *Virginia Augusta*
de Pádua Lima Pereira

20 Tid till att vara helig

PÅ OMSLAGET

Foto Adam C Olson

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustration Brandon Dorman.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*De här undervisningsförslagen
kan användas både
i klassrummet och
hemma. Skräddarsy för-
slagen så att de passar in
på din familj eller klass.*

**"Tid till att vara
helig", s 20: Undervisa**

om hur man prioriterar tiden
genom att göra följande aktivitet.
Visa familjen en tom behållare och
lite sand och några småstenar och
lite större stenar. Håll i sanden i
behållaren, sedan småstenarna och
därefter de större stenarna. (Bestäm
hur mycket du ska använda i förväg

så att inte alla större stenar får plats
just nu.) Förklara att vi måste pla-
nera tiden för att hinna med
det som är viktigast. Gör
om aktiviteten, men den
här gången lägger du i de
större stenarna först,
sedan småstenarna
och håller därefter i sand i utrym-
met som blir över. Med hjälp av arti-
keln diskuterar ni vilka "stenarna"
eller prioriteringarna är i vårt liv
och hur vi kan ta oss tid till dem.

"En kallelse att utvecklas", s 28:
Läs högt stycket "En lektion om
vittnesbörd". Diskutera hur äldste

När du letar efter den kambodjanska VDR-ringen som är gömd i det här numret kan du tänka på hur du får hjälp att förbereda dig för att komma till templet genom att välja det rätta.

FÖR UNGDOMAR

- 16 Nycklar till framtiden *Kimberly Reid*
- 26 Frågor och svar: Vad gör det om jag prövar på alkohol eller tobak bara en gång?
- 28 En kallelse att utvecklas *Ulisses Soares*
- 32 Besegra jättarna i ditt liv
- 48 Visste du det här?

32
Besegra jättarna i ditt liv

16 Nycklar till framtiden

LS12 Roliga sidan

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Den första synen *Dieter F Uchtdorf*
- LS4 Samlingsstunden: Jag ska förbereda mig medan jag är liten *Linda Christensen*
- LS6 Från profeten Joseph Smiths liv: Tar emot guldplåtarna
- LS8 Tro på Gud *Primärföreningens generalpresidentskap*
- LS11 Mina evangelieideal: Ett matchningsspel
- LS12 Roliga sidan: Gömda saker
- LS13 I söndagskläder i Brasilien *Nathan N Waite*
- LS14 Inte bara för en dag *Wendy Ellison*
- LS16 Färgläggningssidan

LS8 Tro på Gud

Soares fick sitt vittnesbörd och hur det hjälpte honom att följa evangeliets normer. Gör en lista över vad vi kan göra för att stärka vårt vittnesbörd. Hur hjälper ett vittnesbörd oss att följa evangeliet?

”En mäktig förändring i hjärtat”, s 39: Skriv följande på ett pappershjärta: ”Tro”, ”rättfärdighet”, ”kärlek” och ”besegra världen”. (Se stycket ”Välsignelser av att födas på nytt”.) Diskutera hur var och en av dessa fyra principer kan hjälpa familjemedlemmarna att få uppleva en förändring i hjärtat. Illustrera denna förändring genom att återge

berättelsen om Ivan. På andra delen av pappershjärtat skriver du vad er familj kan göra för att följa dessa principer.

”Tro på Gud”, s LS8: Be familjemedlemmarna knyta sina skor med bara en hand. Diskutera varför det är svårt. Låt dem sedan knyta varandras skor. Samtala om hur det blev lättare när ni samarbetade. Läs artikeln och diskutera hur er tro på Gud kan stärkas när ni arbetar tillsammans för att genomföra programmet. Välj en aktivitet från *Tro på Gud*-handledningen som ni kan arbeta på tillsammans under den kommande veckan.

ÄMNET I DETTA NUMMER

Siffrorna hänvisar till artikelns första sida.

LS = Lilla stjärnan	Omvändelse, 39
Bön, 47	Primär, LS4, LS8
David och Goliat, 32	Prioriteringar, 20
Familjen, 10, LS14	Prästadömet, 16, 28, 34
Försoningen, 34	Sabbatsdagen, LS13
Företullvaron, 25	Sakramentet, 44
Handlingsfrihet, 26	Smith, Joseph, LS2, LS6
Helande, 34	Tempel, LS4, LS14, LS16
Helgelse, 20	Tidsplanering, 20
Jesus Kristus, 25, 34	Tro, 2, 20, 34
Kallelser, 10, 28	Tro på Gud-programmet, LS4, LS8, LS11
Klädsel, 16, LS13	Trygghet, 2
Kristuslik kärlek, 44, 45	Undervisning, 1, 10, 28
Ledarskap, 10, 48	Ungdomar, 10, 28
Lydnad, 2, 20, 26	Visdomsordet, 26
Missionärsarbete, 16, 39, 46	Vittnesbörd, 8, 28
Mormons bok, 8, 46, LS6	Övervinna svårigheter, 32, 47
Normer, LS11, LS13	

Trygghet med råd

PRESIDENT HENRY B EYRING

förste rådgivare i första presidentskapet

Frälsaren har alltid beskyddat dem som tar emot hans beskydd. Han har mer än en gång sagt: "Huru ofta ville jag icke hava samlat eder såsom hönan samlar sina kycklingar under sina vingar ... men I villen icke." (3 Nephi 10:5; se också till exempel Matt 23:37; L&F 29:2.)

Herren uttryckte samma sorg i vår egen tidsutdelning sedan han skildrat de många sätt på vilka han kallar oss till trygghet: "Huru ofta har jag icke kallat eder genom mina tjänares mun, genom änglabetjäning, med min egen röst, genom tordöns röst, genom lungeldars röst, genom stormars röst, genom jordbävningars röst, genom stora hagelstormars röst, genom hungers och alla slags pesters röst, genom en basuns starka ljud, genom doms röst, genom barmhärtighetens röst ljudande hela dagen, genom äras och heders röst, genom det eviga livets skatter och jag skulle frälst eder med en evig frälsning, men I villen icke." (L&F 43:25)

Det tycks inte finnas något slut på Frälsarens önskan att leda oss till trygghet, och han visar oss vägen trofast och oföränderligt. Han kallar oss på mer än ett sätt så att det ska nå dem som är villiga att acceptera kallelsen. Och i

desss sätt ingår alltid att budskapet sänds genom hans profeters mun närhelst människor visat sig värdiga att ha Guds profeter ibland sig. Dessa bemyndigade tjänare har alltid ålagts att varna folket och förkunna vägen till trygghet för dem.

En profets varning

När motsättningarna ökade i norra Missouri hösten 1838, kallade profeten Joseph Smith alla de heliga att samlas i Far West för att få beskydd. Många bodde på avsidiga belägna bondgårdar eller på utspridda nybyggen. Han gav en särskild uppmaning till Jacob Haun som hade upprättat ett litet nybygge som hette "Haun's Mill". I en dåtida uppteckning står följande: "Broder Joseph hade bett Haun, som ägde kvarnen, att informera bröderna som bodde där att de skulle bege sig därifrån och komma till Far West, men herr Haun framförde inte budskapet."¹ Senare skrev profeten Joseph i sin historia: "Fram till denna dag har Gud gett mig visdom att rädda de människor som tagit emot råd. Ingen har någonsin dödats som förlitat sig på mina råd."² Sedan upptecknade profeten den sorgsna sanningen att oskyldiga liv kunde ha räddats vid Haun's Mill om hans råd hade mottagits och följts.

Det tycks inte finnas något slut på Frälsarens önskan att leda oss till trygghet, och han visar oss vägen oföränderligt. Han kallar oss på mer än ett sätt så att kallelsen ska nå dem som är villiga att acceptera den.

I vår egen tid har vi förmanats med råd om var vi finner trygghet från synd och från sorg. En av nycklarna till att känna igen dessa förmaningar är att de upprepas. Du har till exempel mer än en gång under våra generalkonferenser hört vår profet säga att han skulle citera en tidigare profet och skulle därför bli ett andra vittne och ibland också ett tredje. Var och en av oss som är gammal nog att lyssna har hört president Spencer W Kimball (1895–1985) framhålla hur viktigt det är att modern finns i hemmet, och sedan hört president Benson citera honom, och vi har hört president Gordon B Hinckley (1910–2008) citera båda två.³

Aposteln Paulus skrev: "Efter två eller tre vittnens samstämmiga vittnesmål skall varje sak avgöras." (2 Kor 13:1) Ett sätt som vi kan få veta att varningen är från Herren, är att lagen om vittnen, bemyndigade vittnen, har tillämpats. När det verkar som profeternas ord upprepas hela tiden bör detta fånga vår uppmärksamhet och fylla vårt hjärta med tacksamhet över att vi lever i en sådan välsignad tid.

Att söka vägen till trygghet genom profeternas råd är naturligt för dem som har stor tro. När en profet talar kanske de som har svag tro tänker att de bara hör en vis man ge ett gott råd. Och om hans råd känns bekvämt och rimligt, och stämmer med vad de önskar göra, följer de det. Om det inte gör det, anser de antingen att det var ett dåligt råd, eller också att deras omständigheter berättigar dem att göra undantag från rådet. De som saknar tro kanske tänker att de bara hör människor som vill utöva inflytande på grund av något själviskt motiv. De kanske förlöjligar och hånar, som en man som hette Korihor gjorde med följande ord som finns upptecknade i Mormons bok: "Sålunda fören I detta folk vilse med edra fäders dåraktiga traditioner efter edra egna önskningar. I förtrycken dem och så att säga hållen dem i trälldom, på det I måtten kunna frossa genom deras händers arbete, medan de icke våga med frimodighet upplyfta sina ögon eller åtnjuta sina rättigheter och förmåner." (Alma 30:27)

Korihor argumenterade för, som människor felaktigt påstått från tidernas begynnelse, att hörsamhet till Guds tjänares råd innebär att man måste avstå från självständighetens gudagivna rättigheter. Men argumentet är falskt — det förvränger verkligheten. När vi förkastar det råd som

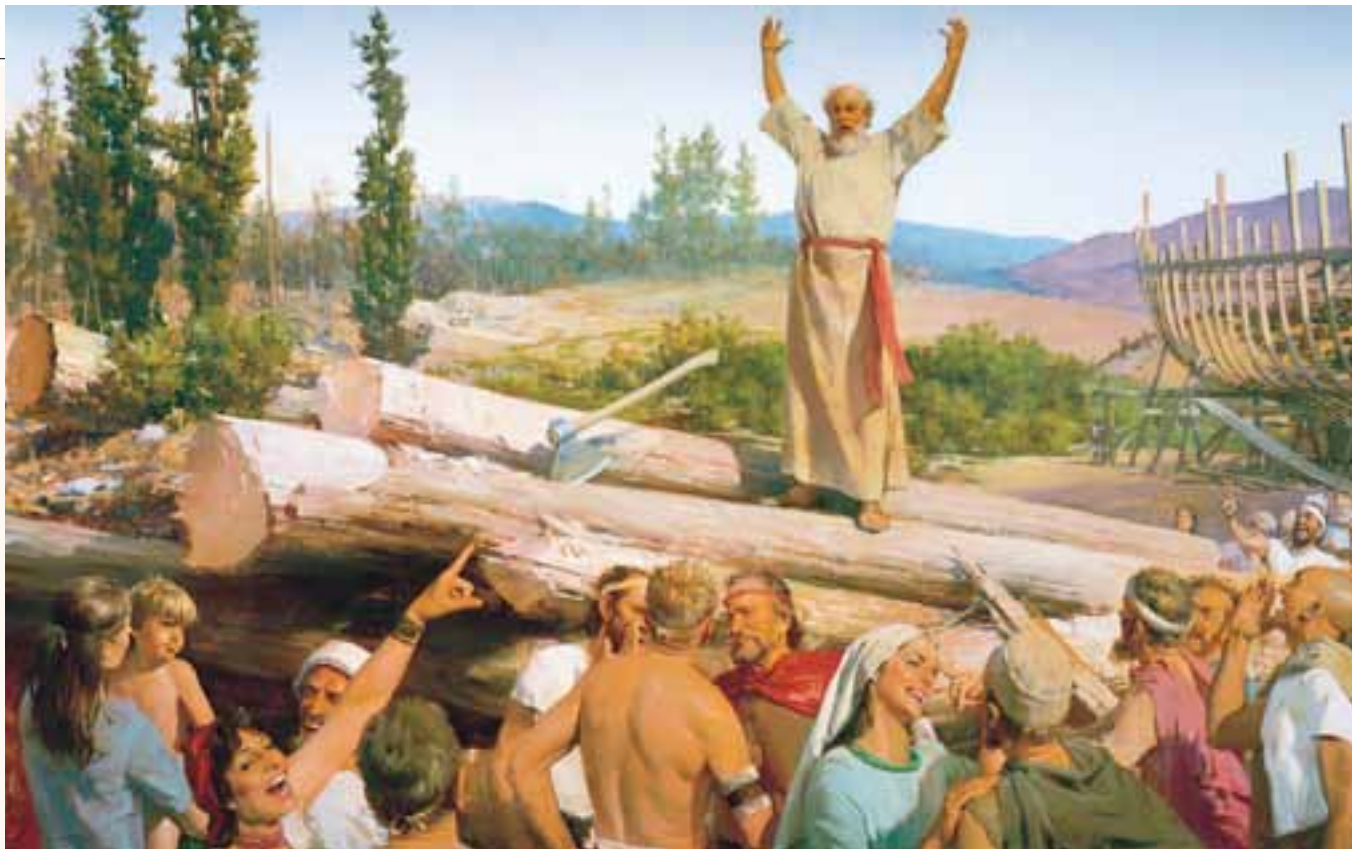
kommer från Gud, väljer vi inte att vara oberoende av inflytande utifrån. Vi väljer ett annat inflytande. Vi förkastar skyddet från en fullkomligt kärleksfull, allsmäktig, allvetande Fader i himlen, vars hela avsikt, liksom hans älskade Sons avsikt, är att ge oss evigt liv, att ge oss allt han har, och att åter föra oss hem familjevis, till hans kärleksfulla omfamning. Om vi förkastar hans råd väljer vi inflytandet från en annan makt, vars mål är att göra oss olyckliga och vars motiv är hat. Vi har moralisk handlingsfrihet som en gåva från Gud. Istället för rätten att välja att vara fri från inflytande, är det den omistliga rättigheten att underordna oss den av dessa makter som vi väljer.

Stå på trygghetens grund

En annan villfarelse är att tro att valet att följa eller inte följa profeternas råd inte är något annat än ett beslut om huruvida vi ska följa ett gott råd och få fördelarna av det, eller om vi ska stanna kvar där vi är. Men valet att inte följa profetiska råd ändrar själva grundvalen vi står på. Den blir mer riskfylld. Om vi inte följer profetiska råd minskar vår förmåga att följa inspirerade råd i framtiden. Bästa tidpunkten för att besluta sig för att hjälpa Noa bygga arken var första gången han frågade. Varje gång han frågade därefter, skulle varje försummat gensvar ha minskat förmågan att hörsamma Anden. Och därför skulle hans förfrågan varje gång ha verkat mer dåraktig, ända tills regnet kom. Och då var det för sent.

Varje gång i livet då jag valt att skjuta upp att följa ett inspirerat råd, eller beslutat mig för att jag var ett undantag, kom jag till insikt om att jag försatt mig i en farlig situation. Varje gång jag har lyssnat på profeternas råd, känt det bekräftat i bön, och sedan följt det, har jag funnit att jag kommit tryggheten närmare. Jag har funnit att vägen beretts för mig och att ojämnheterna jämnats ut. Gud ledde mig till trygghet längs en stig som var beredd med kärleksfull omsorg, ibland förberedd sedan länge.

Berättelsen i början av Mormons bok handlar om en Guds profet, Lehi. Han var också familjeöverhuvud. Han uppmanades av Gud att föra sina kära i säkerhet. Lehis upplevelse är ett exempel på vad som händer då Gud ger råd genom sina tjänare. Av Lehis familj var det bara de som

hade tro och som själva fick en bekräftande uppenbarelse som såg både faran och vägen till trygghet. För dem som saknade tro verkade färden in i ödemarken inte bara dårlig, utan också farlig. Liksom alla profeter försökte Lehi, så länge han levde, visa sin familj var det fanns trygghet för dem.

Han visste att Frälsaren håller dem ansvariga som han delegerar prästadörets nycklar till. Med dessa nycklar följer makten att ge råd som ska visa oss vägen till trygghet. De som har nycklar har ansvaret att varna, även då deras råd kanske inte följs.

Nycklar delegeras enligt en myndighetsordning som går från profeten och ner till dem som ansvarar för allt mindre grupper av medlemmar, ända till familjer och enskilda. Detta är ett av de sätt på vilka Herren gör en stav till en trygg plats. Jag har till exempel suttit med min hustru på ett föräldramöte som samman kallats av vår biskop så att han kunde varna oss för andliga faror som våra barn ställs inför. Jag hörde mer än min vise väns röst. Jag hörde en Jesu Kristi tjänare, med nycklar, som uppfyllde sitt ansvar att varna och förmedlade till oss,

föräldrarna, ansvaret att handla. När vi hedrar nycklarna i denna prästadömskanal genom att lyssna och hörsamma, fäster vi oss vid en livlina som inte kommer att brista i någon storm.

Vår himmelske Fader älskar oss. Han sände sin enfödde Son till att bli vår Frälsare. Han visste att vi under jordelivet skulle befinna oss i allvarlig fara, där den svåraste var en fruktansvärd motståndares frestelser. Det är ett av skälen till att Frälsaren har gett oss prästadörets nycklar, så att de som är villiga att lyssna och har tro till att lyda kan gå till trygga platser.

Öron som lyssnar

Det krävs ödmjukhet för att ha öron som lyssnar. Ni kommer ihåg Herrens varning till Thomas B Marsh. Han var då president för de tolv apostlarnas kvorum. Herren visste att president Marsh och hans bröder bland de tolv skulle sättas på prov. Han gav råd om att följa råd. Herren sade: "Var ödmjuk så skall Herren, din Gud, leda dig vid handen och besvara dina böner." (L&F 112:10)

Herren bifogade en varning som gäller var och en som följer en levande profet: "Upphöjen

Bästa tidpunkten för att besluta sig för att hjälpa Noa bygga arken var första gången han frågade. Varje gång han frågade därefter, skulle varje försummat gensvar ha minskat förmågan att hörsamma Anden.

Lebis upplevelse är ett exempel på vad som händer när Gud ger råd genom sina tjänare. Av Lebis familj var det bara de som hade tro och som själva fick en bekräftande uppenbarelse som såg både faran och vägen till trygghet.

icke eder själva. Knorren ej emot min tjänare Joseph, ty sannerligen säger jag eder, att jag är med honom och min hand är över honom, och de nycklar, som jag givit honom såväl som eder, skola icke fråntagas honom intill jag kommer.” (L&F 112:15)

Gud ger oss inte bara råd för vår egen säkerhet, utan också för hans övriga barns säkerhet, som vi bör älska. Det finns få ting som är ljuvligare än att veta att vi varit ett redskap i Guds händer till att leda någon annan i säkerhet. Den välsignelsen brukar fordra tro till att följa råd när det är svårt att göra det.

Ett exempel från kyrkans historia är Reddick Newton Allred. Han tillhörde den räddningspatrull som sändes ut av Brigham Young (1801–1877) för att hjälpa Willies och Martins handkärrekompanier. Vid Sweetwater River nära South Pass blev Reddick Allred ombedd av kapten George Grant att stanna kvar där med några män och vagnar och vara redo att hjälpa till när räddningspatrullen återvände med handkärrekompanierna.

Räddningspatrullen fann Willies handkärrekompani som satt fast i snön, stelfrusna, utsvultna och döende. En del av

räddningspatrullen fortsatte att leta efter Martins handkärrekompani medan andra hjälpte Willies kompani i deras hjärtslitande kamp uppför och över Rocky Ridge. Strax efter det att de anlant till lägret kom Reddick Allred och hans män för att erbjuda hjälp och lämna förnödenheter.

Allred väntade sedan på att kapten Grant skulle återvända med Martins kompani. Vecka efter vecka gick utan att de syntes till. Eftersom en våldsam snöstorm härjade och vädret började bli livshotande bestämde sig två av männen för att det var dåligt att stanna kvar där. De antog att Martins kompani antingen hade övervintrat någonstans eller dött. De bestämde sig för att återvända till Saltsjödalen och försökte övertala alla andra att göra detsamma. Reddick Allred vägrade att röra sig ur fläcken. President Young hade skickat ut dem, och kapten Grant, Reddick Allreds prästadömsledare, hade bett honom att vänta där.

De som återvände tog med sig flera vagnar fyllda med förnödenheter och påbörjade färden till Saltsjödalen. Ännu mer tragiskt var att de sände tillbaka 77 vagnar som kommit från dalen för att ge hjälp. Några av dessa vagnar

kom ända till Big Mountain innan budbärare som sänts ut av president Young mötte dem och bad dem vända om.

Slutligen, mer än tre veckor efter det att Reddick Allred hade hjälpt Willies kompani, anlände kapten Grant med Martins kompani. Dessa pionjärer var ännu mer nödlidande och hade drabbats av dussintalet dödsfall. Kapten Grants räddningspatrull var liten och uttömd på förnödenheter — och det var fortfarande 32 mil kvar till Saltsjödalen. Återigen kunde Reddick Allred, tack vare att han hade varit trofast mot sitt uppdrag också under de mest prövande omständigheter, tillhandahålla livsuppehållande hjälp och förnödenheter.⁴

Hjälp andra

Du får höra och läsa inspirerade råd av Guds profeter att hjälpa nya medlemmar i kyrkan. De som har Reddick Newton Allreds tro kommer att fortsätta att erbjuda sin vänskap även då det inte tycks behövas eller inte tycks ha någon verkan. De kommer att fortsätta. När en del nya medlemmar kommer till ett stadium av andlig utmattning, kommer de fortfarande att finnas till hands och ge vänliga ord och kamratskap. De kommer då att uppleva samma gudomliga godkännande som broder Allred kände, då han såg dessa handkärrepionjärer kämpa sig fram emot honom, och visste att han kunde ge dem trygghet därför att han hade följt ett råd när det var svårt att göra det.

Även om det inte framgår av uppteckningen, är jag säker på att broder Allred bad medan han väntade. Och jag är säker på att hans böner besvarades. Då visste han att rådet att förbli där han var kom från Gud. Vi måste be för att få veta det. Jag lovar er att sådana trosstarka böner besvaras.

Ibland får vi råd som vi inte kan förstå eller som inte verkar kunna tillämpas på oss, inte ens efter noggrann bön och eftertanke. Förfasta inte rådet utan bevara det i ditt sinne och hjärta. Om någon du litade på överräckte något till dig som inte verkade vara annat än sand, med löftet att det innehöll guld, kunde det vara klokt av dig att hålla det i handen en stund medan du skakade det försiktigt. Varje gång jag har gjort så med ett råd från en profet, har guldkornen efter en tid börjat visa sig och jag har varit tacksam.

Vi är välsignade som lever i en tid då prästadömet's nycklar finns på jorden. Vi är välsignade med vetskap om vart vi ska vända oss och om hur vi lyssnar efter den röst som uppfyller Herrens löfte att han ska samla oss i säkerhet. Jag ber att vi må ha ödmjuka hjärtan, att vi må lyssna, att vi må be, och att vi må vänta på Herrens räddning som med säkerhet kommer när vi är trofasta. ■

SLUTNOTER

1. Philo Dibble, i "Early Scenes in Church History", *Four Faith Promoting Classics* (1968), s 90.
2. *History of the Church*, 5:137.
3. Se till exempel *The Teachings of Spencer W Kimball* (1982), s 327; "Till fäderna i Israel", *Nordstjärnan*, jan 1988, s 44, 49; "Kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 66.
4. Se Rebecca Bartholomew och Leonard J Arrington, *Rescue of the 1856 Handcart Companies* (1992), s 29, 33–34.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Läs berättelsen om Reddick Allreds trofasthet. Fråga familjemedlemmarna vad de skulle ha gjort i samma situation. Fråga: "På vilket sätt blir vi trygga när vi följer profeten? Hur kan vår lydnad påverka andra människors trygghet?"

2. Fråga familjemedlemmarna hur de kan följa ett råd som profeten har gett oss, till exempel att klä sig passande eller undvika tivelaktigt material i media. I *Vägledning för de unga* (artikelnr 36550 180) finns råd angående många av dagens prövningar.

3. Läs tillsammans andra stycket under rubriken "En profets varning". Be familjemedlemmarna att tänka på den senaste generalkonferensen. Be dem nämna en evangelieprincip som de minns att de hörde mer än en talare ta upp. Vittna om att vi är välsignade som lever i en tid när Herren har gett oss många vittnen om hans ord.

Mormons boks frukter

ÄLDSTE RICHARD G HINCKLEY
i de sjuttios kvorum

*Jag har erfarit en
"mäktig förändring"
i mitt hjärta när jag
har begrundat och
tillämpat Kristi lärdo-
mar i Mormons bok.*

När jag läser Mormons bok så händer det oundvikligen något med mig. Mina bördor känns lättare. Tro och hopp ersätter oro, bekymmer och tvivel. Livet verkar ljusare.

Som ung missionär i Tyskland, efter bara en månad eller två ute på fältet, hade jag två snarlika upplevelser som grundligt påverkade mitt vittnesbörd om Mormons bok.

En morgon när vi var ute och skriftade, knackade min kamrat och jag på dörren till en präst i en framträdande kyrka. Han bjöd in oss, bad oss att slå oss ner vid hans bord och började sedan genast angripa Mormons bok mycket hetsigt och intensivt. Jag förstod det mesta av vad han sade, och den stridslystna anda varmed han uttalade orden var omisskännlig, men min bristande kunskap i det tyska språket gjorde det svårt för mig att svara. Min seniorkamrat, en stark och enastående missionär, bar ett mäktigt vittnesbörd om boken. Sedan ursäktade vi oss och gick därifrån. Mitt hjärta slog häftigt. Jag tror jag darrade lite. Jag kände mig illa till mods.

En eller två veckor senare stötte vi på en man ute på gatan som samtyckte till att träffa oss. Vi bestämde en tid och han gav oss sin adress i Bückeburg, en pittoresk liten stad några mil utanför vår tilldelade stad Minden,

men fortfarande inom vårt område.

Det var vinter, och på söndagsmorgonen då vi skulle träffa mannen satte vi oss på våra cyklar och cyklade hela vägen dit, stretande mot en stark och kall motvind. Frusna och flämtande tryckte vi på dörrklockan till mannens lägenhetsbyggnad och han lät öppna dörren åt oss. Vi gick uppför trapporna till hans lägenhet och han släppte in oss. Vi kände genast den stridslystna andan i rummet — samma anda vi hade känt några veckor tidigare hemma hos prästen.

Mannen bad oss inte att sitta ner. I stället lämnade han rummet för ett ögonblick. Han kom tillbaka med ett flertal versioner av Bibeln, lade dem på bordet och sade mycket högt och trotsigt: "Så ni vill prata om religion?" Sedan pekade han på fönstret och röt: "Visst, men först ska ni slänga ut er Mormons bok i Weser[floden]!"

Några veckor hade gått sedan upplevelsen med prästen och jag kunde nu säga en eller två meningar på tyska. Jag försökte. Återigen bar min seniorkamrat ett mäktigt, stillsamt vittnesbörd om Mormons bok och tackade artigt mannen för hans tid. Sedan ursäktade vi oss och cyklade tillbaka till Minden, den här gången med vinden i ryggen.

Jag hade ett vittnesbörd om att Mormons

bok var sann, eller jag trodde det då. Men efter dessa två upplevelser, så nära inpå varandra, blev jag pinsamt medveten om att mitt vittnesbörd varken var djupgående eller starkt. Jag var osäker på mig själv och på min förmåga att sanningsenligt bära vittnesbörd om Mormons bok på ett mäktigt och övertygande sätt.

Jag bestämde mig för att om jag skulle ha en framgångsrik mission så var det bäst att mitt vittnesbörd om Mormons bok var ärligt och starkt. Jag började arbeta på det. Jag läste och bad och tänkte och begrundade. Så småningom välsignade Herren mina ansträngningar. Jag fick ett vittnesbörd som aldrig har försvunnit — i stället har det vuxit sig starkare under årens lopp.

Jag har ofta tänkt på de där båda händelserna. Jag är tacksam för att jag hade en vis och stabil kamrat, och på sätt och vis är jag tacksam för den aningslöse prästen och den fanatiska mannen som bildligt talat tog tag i mina axlar och ruskade om mig. Än i dag, långt över 40 år senare, minns jag deras namn och detaljerna kring våra besök. När jag tänker på dem ser jag följande verser från Tredje Nephi för mitt inre:

”Såsom jag har befallt eder skolen I döpa. Det skall icke förekomma några ordstrider ibland eder såsom hittills har

Jag läste och bad
och tänkte och
begrundade.

Så småningom välsignade Herren mina ansträngningar. Jag fick ett vittnesbörd om Mormons bok som aldrig har försvunnit — det har i stället vuxit sig starkare under årens lopp.

varit fallet. Ej heller skall det vara ordstrider ibland eder rörande mina läropunkter såsom hittills.

Ty sannerligen, sannerligen säger jag eder, att den som är stridslysten är icke av mig utan av djävulen, som är fader till oenighet och som uppeggar människornas hjärtan, så att den ene tivistar med den andre i vrede.

Se, det är icke min lära att uppegga människors hjärtan till vrede mot varandra, utan min lära är att sådant skall upphöra.” (3 Nephi 11:28–30)

Jag tänker också på Paulus underbara ord till galaterna: ”Andens frukt däremot är kärlek,

glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning.” (Gal 5:22–23)

Det är dessa frukter jag får ta del av när jag läser Mormons bok. När jag läser dess sidor, begrundar Kristi enastående lärdomar som de innehåller och försöker tillämpa dem i mitt liv så orsakar allt detta en ”mäktig förändring” (Mosiah 5:2; Alma 5:14) i mitt sinne och hjärta, en förändring som motiverar mig att göra bättre ifrån mig, att bli lite vänligare, mindre kritisk, generösare och mer villig att dela med mig av de stora välsignelser Herren har gett mig.

Detta är Guds andes frukter. Detta är Mormons boks frukter. ■

Ta hand om hjorden

UNDERSVISA UNGDOMAR OM LEDARSKAP

Från en intervju med president Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, och äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum

För en del ungdomar är vuxenlivet långt borta. Men det dröjer inte länge förrän den uppväxande generationen är ledare i sitt hem och i kyrkan. Vad kan vi lära dem nu?

Det är ett viktigt ansvar att förbereda det uppväxande släktet för att bygga upp starka familjer, leda kyrkan och återvända till vår himmelske Fader — ett ansvar som omfattar ledare, lärare och framför allt föräldrarna. "Ansvaret att fostra ledare i kyrkan tillhör fadern och modern", förklarar äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum. "Under tonåren när ungdomar växer och mognar och kommer allt närmare vuxenlivet har kyrkan en viktig roll i att ge dem möjligheter att leda, men det börjar i hemmet."

Äldste Ballard och president Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, tar här upp tio principer rörande ledarskapsundervisning för ungdomar som härrör från egna iakttagelser och upplevelser.

1. Börja hemma

Undervisning om ledarskap i hemmet kan ske under de enklaste former, till exempel när en förälder lagar mat eller reparerar något i huset, säger äldste Ballard.

"Enligt min bedömning finns det ingen ersättning för fäder eller mödrar som tar ett barn — också när barnet är litet — och visar honom eller henne vad de gör och hur de gör det. Barnet växer upp med stor kunskap om livet och om hur man gör saker bara genom att vara i närheten av sin pappa eller mamma. Det gör också att barnet känner att han eller hon är en del av familjerådsprocessen.

"Det finns situationer där ungdomar inte har både far och mor hemma. Vi är medvetna om detta. Men någon uppfostrar dem, och den personen är nummer ett när det gäller att lära dem hur man gör saker och ting och hur man leder."

Undervisning om evangeliet kan ske i hemmet även om ungdomarna är medlemmar i kyrkan men inte deras föräldrar, säger president Uchtdorf. Församlings- eller grensledare kan be föräldrar — oavsett om de är sista dagars heliga eller inte — att engagera sig i

Det är ytterst viktigt att ungdomar får möjlighet att undervisa — också när det gäller enkla saker. Undervisning, säger president Uchtdorf, är ledarskapets kärna.

barnens aktiviteter i kyrkan. Några av de bästa metoderna inbegriper verktyg som redan finns.

”Ledare kan dra nytta av de beprövade verktyg kyrkan har — broschyren *Vägledning för de unga* och programmen *Plikt mot Gud* och *Personlig tillväxt*. *Handledning för föräldrar och ungdomsledare* förklarar hur vi kan hjälpa våra ungdomar lyckas med dessa program och utveckla ledaregenskaper”, säger president Uchtdorf. ”Ta dessa verktyg till ungdomarnas hem. Uppmana föräldrarna att hjälpa sina barn uppnå målen och uppgifterna och allt det andra goda som erbjuds.

Detta kräver särskilda ansträngningar från ledarnas sida, men det hjälper föräldrarna att etablera den ledarförmåga som grundläggs i familjen. Det visar också vad kyrkan handlar om. Det visar dem att kyrkan enar familjer och framhåller underbara värderingar — värderingar som gör oss mer kristuslika. Det visar föräldrarna att vi ’tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus ... på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder’. (2 Nephi 25:26) Om vi använder det som finns på plats kan vi hjälpa alla våra ungdomar att bli ledare.”

2. Undervisa i råd

Äldste Ballard påpekar att det inte är ovanligt att vuxna ledare antar ansvarsuppgifter som egentligen tillhör ungdomarna. ”Ledarskapet bland ungdomarna växer när ledarna omsorgsfullt rådgör med deras organisationer”, säger han. ”Låt oss till exempel säga att det finns fem pojkar som är aktiva och tre som inte är det i ett kворum med diakoner. Vems ansvar är det att återaktivera de tre pojkarna som inte är aktiva? Alldeles för många ledare skulle säga att det är deras.”

I stället bör en ledare ta upp saken i ett

rådsmöte med kворumpresidentskapets medlemmar och fråga: ”Vad ska vi göra, hur ska vi göra det och vem ska göra vad?” säger äldste Ballard.

”Om en biskop eller en annan ledare sköter allting, undviker att engagera andra och inte använder alla resurser han har tillgång till så tror ungdomarna att det är det en ledare gör. Det är en stor tragedi när en biskop tänker: ’Det här är *min* församling och vi ska göra det på *mitt* sätt’, och förlorar ur sikte att det är Herrens församling. Vi bör söka efter att få veta vad *han* vill att vi ska göra och hur *han* vill att vi ska sammanföra alla resurser för att saker och ting ska hända.”

3. Undervisningstillfällen hemma och i kyrkan

Det är ytterst viktigt att ungdomar får möjlighet att undervisa — också när det gäller enkla saker som att bära sitt vittnesbörd, delge en tanke om ett skriftställe eller stå upp för evangelieprinciper i ett samtal, säger president Uchtdorf. Han tillägger att undervisning är ledarskapets kärna.

”Ofta är ungdomarna de enda medlemmarna i sin skola så de behöver lära sig att de verkligen är värdefulla och att de kan sin religion. De behöver inse att de alltid undervisar, vad de än gör. Om vi ger våra ungdomar möjlighet att undervisa och uppmuntrar dem att inte skämmas för evangeliet så hjälper vi dem storligen.”

Kyrkans organisation ger inte bara tillfällen till andlig tillväxt utan också tillfällen till utveckling inom andra områden. President Uchtdorf säger följande om sin yrkesbana inom flyget: ”Allt som hjälpte mig åstadkomma det jag åstadkom i mitt yrke lärde jag mig i kyrkan.”

Han säger att han nu ser att samma sak händer med hans familj. ”Mina sonsöner är

kända för sitt medlemskap i kyrkan och de är kända för att de är bäst på att presentera saker. Varför? Därför att de har lärt sig dessa färdigheter hemma och i kyrkan. De är inte ens medvetna om att de har lärt sig detta — det bara händer.”

4. Hjälp dem övervinna rädsla

När äldste Ballard var knappt 30 år kallades han att verka som biskop. ”Jag kände stor oro”, minns han. ”Jag hade aldrig varit biskop förut. Båda mina rådgivare var gamla nog att vara min far. Jag tänkte på alla biskopar som jag någonsin haft och försökte från deras exempel hämta sådant som jag beundrade och ansåg värdefullt. Men i slutändan är det själva *genomförandet* av uppgiften, vad den än är, som hjälper dig att övervinna rädslan.”

Rädsla är en naturlig del av en ny uppgift, tillägger äldste Ballard. ”En tolvåring som blir president i diakonernas kvorum känner en viss ångslan. Han kan undra: ’Hur leder man ett möte?’ Någon visar honom hur man gör det. Han kanske tabbar sig, och det kan vara svårt. Men efter några gånger vet han hur han ska göra. Han har då tagit ett stort kliv framåt. När man väl vet hur man ska göra något så leder man plötsligt utan rädsla.”

Självtillit kommer också av att vi förstår vilka vi är, tillägger president Uchtdorf. ”Ta Mose i Den kostbara pärlan. Han får lära sig att han är skapad i Guds avbild och att Gud har ett arbete för honom att utföra. När man vet att man går Herrens ärende så blir det annorlunda. Det är därför våra ungdomar behöver veta vilka de är och att Herren är med dem.

”När jag var tonåring undervisade en missionär min klass eftersom vi var i en liten gren. En sak han sade slog mig verkligen: ’När Gud är med dig, vem kan då vara emot dig?’ Detta slags självförtroende ger dig kraft att göra saker fastän du är rädd, fastän du inte känner dig kvalificerad att göra dem.”

5. Låt dem lära sig sin plikt

Ledare kan vara benägna att leda, tillhandahålla musik eller be på brasafnarnas eller andra möten för ungdomar, men de bör i stället vara ”skuggledare” och ha uppsikt över de ungdomar som utför dessa uppgifter, säger president Uchtdorf.

”Detta kan vara en utmaning för föräldrar och ledare eftersom de vet att de förmodligen gör det snabbare och bättre. Det krävs tålmod för att låta ungdomarna göra det. Ibland innebär det att man låter dem tabba sig. I skrifterna står det: ’Så att ... mitt folk [må] erhålla fullkomligare undervisning, *vinna erfarenhet* samt mera fullkomligt förstå sina plikter och vad jag fordrar av dem.’ (L&F 105:10: kursivering tillagd)

”Du är ett exempel för dem och låter dem ta lärdom. Tänk på Frälsaren. Han låter oss göra *sitt* arbete här i våra olika kallelser. Han har tålmod med oss. Det är det vi behöver göra med våra ungdomar.”

Äldste Ballard berättar som exempel om något han upplevde med en sonson som återvänt från sin mission och ville hänga några saker på betongväggarna i sin lägenhet. Äldste Ballard åkte till sonsonens lägenhet för att visa honom hur man borrar hål och sätter i pluggar.

"Jag gjorde ett hål och frågade var han ville ha nästa. Han visade mig var och jag sade: 'Okej, sätt det där. Du såg mig göra det. Nu är det din tur. Här är borsten.' Och han gjorde det. Han gjorde resten av hålen också. Det gick långsamt för han var nervös. Jag skulle ha gjort det dubbelt så snabbt. Men nu vet han hur man gör. Det stärkte hans självförtroende. Om han vill hänga upp något annat så kan han bara komma och låna verktyget. Jag hoppas att han lämnar tillbaka det!"

6. Ge dem helhetsbilden

Det är viktigt att förklara för ungdomar att en av anledningarna till att de blir ombedda att lyda och tjäna är att de kommer att leda familjer och kyrkan i framtiden. Men deras lydnad och tjänande gör mer än att förbereda dem för deras framtida familj och ansvar i kyrkan; det förbereder dem också för att uppfylla sin egen mission i livet.

Att lägga fokuseringen på helhetsbilden välsignar inte bara ungdomarna utan också deras ledare, säger president Uchtdorf. "Ibland tror jag att vi koncentrerar oss för mycket på detaljer. Om våra vuxna ledare införlivar helhetsbilden av vårt syfte och potential i ungdomarnas hjärta och sinne så blir detaljerna lätta att ta hand om."

Det är också viktigt att vi kommunicerar tydligt och vänligt med ungdomarna, tillägger han. "När jag var 13 år kallades

jag att verka som president för diakonernas kvorum. Vår grenspresident tog några minuter och hittade ett klassrum där vi kunde prata och talade om för mig vad jag behövde göra. Han gav mig underbara instruktioner om vad som förväntades av mig, både från hans och från Herrens sida.

"Vet du hur många diakoner vi hade i vår klass? Två. Men han tog sig ändå tid att förbereda sig själv och förbereda mig. Det var 50 år sedan men jag minns fortfarande hur detta berörde mitt hjärta. Han ville att jag skulle lyckas. Han gav mig sin uppmärksamhet och tid. Han gav vänliga och raka instruktioner, och han följde upp."

7. Låt dem ta ansvar

Herren behöver inga beundrare. Han behöver efterföljare, säger president Uchtdorf. "Man lär sig att bli ledare genom att först lära sig att bli efterföljare. I skrifterna står det att vi ska 'handla av [oss] själva' och inte 'låta [oss] påverkas'." (2 Nephi 2:26)

"Nästa steg är uppföljning. Det är det vi lär oss i templet — principen om att återvända och rapportera. Men några av våra ledare är på något sätt rädda för att ge instruktioner, att ge ett vänligt men tydligt budskap om vad som förväntas och sedan följa upp. Saker och ting blir inte perfekt gjort, men uppmuntra ungdomarna när de försöker. De kommer att minnas det. De kanske inte minns orden men de minns känslan."

8. Du är berättigad till inspiration

När äldste Ballard var ung biskop orsakade en busig nioåring sin primärlärare en hel del ångest. Efter flera veckor tog läraren med sig pojken till biskopens kontor och sade: "Här är någon från din hjord. Ta hand om honom."

Biskop Ballard visste inte vad han skulle göra. Men så fick han inspiration: Be barnet att rapportera om sitt uppförande i Primär varje vecka. Biskop Ballard gav honom den uppgiften och det förändrade pojkens inställning. Han såg att han kunde göra saker och ting på ett annorlunda sätt.

"Jag kom inte att tänka på det där med ansvarighet förrän han stod på tröskeln", säger äldste Ballard. "Men genom Andens kraft inspirerar Herren en värdig och rättfärdig lärare eller ledare att veta vad han eller hon ska göra och säga för att locka fram det bästa hos alla, särskilt våra ungdomar."

Nioåringen blev förresten en underbar man, säger äldste Ballard. Han verkade som missionär, gifte sig i templet och blev en stor ledare.

Den andliga förberedelse som är nödvändig för att få inspiration kräver en del arbete, säger president Uchtdorf, men den är ytterst viktig. Han fick en liknande lärdom under sin yrkesbana som pilot. Det var roligt att flyga 747:or säger han, men den förberedelse som krävdes för att få upp planen från marken innebar en hel del arbete. "För en lärare eller ledare består detta arbete av bön och att ta reda på vad just denna unga man eller unga kvinna behöver. Ledare behöver också se till att ungdomsprogrammet inte bara består av roliga aktiviteter utan att det också är ett underbart, glädjefyllt tillfälle att hjälpa dem utvecklas och bli vad det är meningen att de ska bli."

9. Tillbaka till hemmet

I slutändan behöver ledare — särskilt biskopsråden — vara ansvariga för att på lämpligt sätt meddela och undervisa föräldrar om vad som händer med ungdomarna i församlingen. Biskopar och grenspresidenter ska inte avslöja personlig, konfidentiell information, men de *kan* undervisa om allmänna angelägenheter när flera är samlade.

"Om jag var biskop i dag", säger äldste Ballard, "tror jag inte att jag skulle tveka att gå till prästadömet och Hjälpföreningens lektion den femte söndagen i månaden och prata med föräldrarna om det som bekymrade mig i fråga om ungdomarna. Jag skulle säga: 'Det jag vet om era ungdomar efter intervjuerna som jag har haft under årens lopp stannar mellan mig och dem, och det vet de. Jag ska inte svika deras förtroende. Men allmänt sett har vi ett problem. Ni föräldrar behöver känna till och agera i fråga om detta ...' En del föräldrar kan vara rädda för att få reda på vad det är som verkligen sker. Men de behöver få reda på det."

10. Inse ungdomarnas eviga potential

"Vi har höjt ribban", säger äldste Ballard. "Men det innebär inte att den bara har höjts för ungdomarna. Den har också höjts för föräldrarna, som har huvudansvaret för att undervisa sina barn om principer. Den har höjts för ledarna. Den har höjts för lärarna. Vi måste alla ta ett kliv uppåt i en värld som går utför så fort som denna.

"Vi ser att de älskar Herren", fortsätter han. "Tänk på att han älskar dem. Inuti den unga kvinnans eller mannens kropp som du undervisar finns en evig ande. Dessa ungdomar tillhör vår himmelske Fader och han intresserar sig storligen för alla sina barns liv. Vi måste hålla vittnesbördets eld brinnande inom dem." ■

Fastän rädsla
är en naturlig
del av en ny
uppgift, säger äldste
Ballard, övervinns
den genom att
utföra uppgiften och
detta ger oss förtro-
ende att fortsätta.

Nycklar till framtiden

Denna unga man i Italien vet att när han utövar prästadömet så bygger han en bro till lyckan.

KIMBERLY REID

Kyrkans tidningar

I Florens i Italien brukade förälskade par följa en gammal tradition: De satte hänglås på bron Ponte Vecchio och slängde nycklarna i Arnofloden nedanför

för att visa att deras kärlek var "låst" för evigt.

I dag uppmanas man att inte sätta fast några hänglås för att bevara den historiska bron som byggdes på medeltiden. Men 16-åriga Cristian Morelli vet att det finns riktiga nycklar som existerade långt innan Ponte Vecchio — kraftfulla prästadömsnycklar som överlämnades åt profeten Joseph Smith 1829 när aronska och melkisedekska prästadömet återställdes. En av nycklarna är beseglingsmakten, och Cristian vet att en familjs kärlek verkligen kan "låsas" för evigt. Hans föräldrar beseglades

i templet av någon som hade den prästadömsmyndigheten och en dag planerar han att också få templets

välsignelser. Han förbereder sig genom att uppfylla sina plikter inom aronska prästadömet och leva värdig detta heliga förtroende.

Ren kreativitet

Florens är känd som födelseplatsen för renässansen, en tid när konst, litteratur och vetenskap fick ett kraftigt uppsving. Liksom begåvade renässansmänniskor före Cristian, vet han att det finns mycket gott att hämta i musik och böcker. Han har spelat basgitarr i tre år och tycker om att studera engelsk litteratur och filosofi.

Men han är väl medveten om att "kreativitet" ibland övergår i synd. Han känner några tonåringar som ägnar sig åt dålig musik och pornografisk underhållning. Med tanke på prästadömet Cristian bär vet han att han måste vara annorlunda.

Cristian Morelli
bor i en liten
stad utanför
Florens i Italien
som är känd för
sin konst och arki-
tektur. Han tycker
om att utveckla sina
talanger, till exempel
genom att spela
basgitarr.

Cristian är tack-
sam för andlig
inspiration.

*Han vet att det finns
en Gud, att Jesus är
Kristus och att prä-
stadömet nycklar
har återställts till
jorden. Denna kun-
skap formar det sätt
han lever på.*

Renande eldar

År 1497 övertalade en florentinsk munk invånarna att bränna allt de ägde som kunde anses vara världsligt eller rått, bland annat speglar, dyra kläder och konstverk. Cristians strategi år 2008 är något annorlunda. I stället för att försöka rena samhället omkring sig söker han efter den Helige Andens eld så att den kan rena hans eget liv.

”Det kan vara svårt”, säger Cristian. Det är bara fyra elever i hans seminarieklass, och de kan inte träffas varje dag eftersom de är spridda över ett så stort geografiskt område. Han känner sig ofta ensam men han vet att en helgande kraft kan komma genom prövningar. För att få inspiration ser han till andra som har upplevt motgångar.

Jesu Kristi apostel Petrus upplevde prövningar i Cristians hemland. Han satt fängslad i Rom och led förmodligen

martyr döden där. Petrus prästadömsmyndighet illustreras ofta genom att han håller i stora nycklar. Liksom Petrus vill Cristian vara en sann lärjunge och alltid ära sina prästadömskallelser, vad som än händer.

En annan av Cristians hjältar är Nephi. ”Nephi, liksom Petrus, var tvungen att genomgå flera prövningar”, säger Cristian. ”Dessa prövningar gjorde honom till den han var.”

Bön, skriftstudier och den trygga tillflyktsort han kallar hemmet gör Cristian till den han är — en sista dagars helig som bestämt sig för att ära prästadömet, verka som missionär och bli en rättfärdig make och far en dag.

Fokuserad på glädje

Sådana mål särställer Cristian från hans vänner. ”Jag har velat gå ut som missionär sedan jag gick i Primär”, säger han. Tråkigt

nog vill hans vänner inte höra talas om hans tro, eller religion över huvud taget, för "de är så inriktade på att studera, sporta och ha roligt".

Han minns att han hade andliga upplevelser när han delade ut sakramentet som diakon och när han fastade för en släkting som var sjuk. Han känner stor tillfredsställelse när han är ute på hemlärarbesök och "kan känna skillnaden mellan före besöket och efter" när familjerna han och hans pappa undervisar "blir tröstade och är tacksamma för de ord som har sagts".

Det är känslor och upplevelser som många av Cristians vänner inte kan relatera till. Han kan känna sig missförstådd ibland, men den andliga visionen är en välsignelse han aldrig vill förlora. Liksom den blinde mannen som Frälsaren botade i en av Cristians favoritberättelser i Nya testamentet (se Joh 9:1–11) kan Cristian se klart medan många av hans vänner fortfarande är blinda för evangeliets glädje.

Delar visionen

Det är en av anledningarna till att han ser fram emot att verka som missionär: så att han kan hjälpa andra se den andliga verklighet som han har blivit välsignad med att förstå. Ända sedan barnsben har han tyckt om att umgås med missionärerna och känt sig ledsen när någon av dem blivit förflyttad. "Med tiden kanske jag glömmer bort missionärens namn, men jag glömmer aldrig upplevelsen. Var och en har gjort intryck på mig", säger han. "Jag vill bli som de missionärer jag har lärt känna hittills."

Cristian är särskilt imponerad av den beslutsamhet han ser när han går ut tillsammans med missionärerna. Fastän "många människor bestämt säger 'nej, jag är inte intresserad' eller slår igen dörren framför ansiktet på dem, så

LEV PÅ ETT ANNAT SÄTT ÄN VÄRLDEN

"Som prästadömsbärare i denna kyrka är en del av priset vi behöver betala att vi lever på ett annat sätt än världen. Vi besitter och vårdar dessa befallande krafter som kan driva tillbaka och driva tillbaka Satans inflytande på jorden. Av hela mitt hjärta uppmanar jag er att hjälpa oss att driva tillbaka världen."

President James E. Faust (1920–2007), andre rådgivare i första presidentskapet, "Djävulsgapet", Liahona, maj 2003, s 52.

fortsätter de ändå", säger Cristian. "De bara knackar på nästa dörr och försöker dela med sig av kunskapen om evangeliet åt någon annan."

Cristian förbereder sig inte bara för sin mission genom att hålla sig ren och studera evangeliet utan också genom att klä sig lämpligt för varje tillfälle — utan att vara iögonfallande.

Mode är något stort i Florens, men för Cristian är dyra kläder inte viktigt. På söndagar "har jag på mig vit skjorta, kavaj och slips för att visa respekt för sabbaten och för Herren", säger Cristian. Han vet att detta hjälper honom att följa missionärernas klädstil. Resten av veckan har han på sig vad han vill. "Jag har aldrig tyckt om att följa några moderegler", säger han. "Jag bryr mig inte om vad jag har på mig så länge det är lämpligt" — och jag bryr mig inte heller om vilket märke det är.

Nycklar till lycka

Cristian ser fram emot att få ta emot melkisedekska prästadömet, tempelbegåvningen, kallelsen att verka som hel-tidsmissionär och att en dag kunna "läsa sin kärlek" till en egen evig familj.

Slutligen ser Cristian fram emot Jesu Kristi andra ankomst. "Jag blir tröstad av det faktum att när han kommer" så kommer världens synder och all sorg som de medför "att vara över". Till dess hedrar Cristian dem som innehar prästadömet nycklar och håller förbunden som för honom närmare Frälsaren. Han vet att det är det enda sättet som han kan känna sig andligt trygg och bli evigt lycklig på. ■

Tid till att vara helig

ADAM C OLSON
Kyrkans tidningar

På Hongkongs gator rusar livet förbi i rasande fart. Dag och natt förflyttar sig folkvimlet ordningsamt men brådstörtat från plats till plats. Människor tränger sig in på tunnelbanetågen och väller ut på andra sidan på väg till arbetet, marknadsplatsen eller skolan.

I en kultur som lovordar hårt arbete och prestationer kan det kännas som om dygnet inte har tillräckligt med timmar för att göra allt på.

"Jag behöver mer tid", suckar Ng Kathy Ka-Lai medan hon tar en paus tillsammans med sina unga ensamstående vuxna vänner i slutet av en hektisk söndag.

Vännerna lär sig av erfarenhet att världen kan vara både krävande och kvävande. Den kan dra en person i dussintals olika riktningar på en gång medan den nästlar till sig den lilla tid han eller hon har kvar. Världens krav på oss kan göra att vi inte har så mycket tid till det som är andligt. Och om vi inte är försiktiga, är vi utan att vi inser det, utlämnade åt världen i stället för att vara i stånd att åberopa Guds nåd.

Världen rusar vidare

Kathy och hennes vänner vet hur lätt det är att fastna i världens brådska.

Chow Shu Wai, 28 år, som är produktionschef, arbetar 70 timmar i veckan. Yuen Lung Sing, 29 år, arbetar över 50 timmar i veckan som byggnadsingenjör. Kathy, 28 år, arbetar också omkring 50 timmar i veckan med försäljning och kundservice. Chan Misty Lai Ming, en 27-årig forskningsassistent, och Tsang Dick Hing Leung, en 28-årig maskiningenjör, arbetar båda omkring 45 timmar.

Och sedan tackar dessa trofasta unga vuxna medlemmar

*Yuen Lung Sing
från Hongkong
har upptäckt
att världens jäkt
kan binda oss
från att ta oss
tid att komma
närmare Gud.*

ja till de ytterligare ansvarsuppgifter som följer med kal-
lelserna i kyrkan. Till dessa använder de 5 till 15 timmar
i veckan. I gruppen finns en Unga kvinnors president
på stavnivå, en rådgivare i Unga mäns presidentskap på
stavnivå, en rådgivare i Söndagsskolans presidentskap
på församlingsnivå, en president för regionens institut-
råd och en representant för Unga ensamstående vuxna
på stavnivå.

För att få tid till personlig
andlig förnyelse säger vännerna
att man måste planera. Det innebär ibland att man får
vara kreativ eller sova mindre. Man får gå upp tidigare,
gå och lägga sig senare och använda restid och raster på
jobbet.

”Om man har viljan att ta sig tid till sådant som skrift-
studier så är det lätt att göra det”, säger Dick. ”Det är när

FÖR LITE TID?

"Vi måste göra vissa svåra val om hur vi ska använda vår tid. Men vi får aldrig medvetet välja att vanemässigt låta det andliga komma i andra hand. Aldrig ...

När vi sätter Guds avsikter först ger han oss underverk ...

De skenbara fängelsemurarna av 'för lite tid' börjar försvinna, till och med när vi kallas att utträtta mer."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Utbildning för det verkliga livet", KUV:s brasafon för unga vuxna, maj 2001.

man inte har en plan som det är troligt att man slösar bort den lediga tid som finns."

Var uppmärksam på distraktioner

Detta sker därför att när världen inte kräver ens uppmärksamhet i fråga om jobb och andra ansvar så försöker den ofta fånga ens uppmärksamhet med andra sätt att fylla tiden på.

"Det finns många distraktioner i världen", säger Misty. Misty nämner till exempel MP3-spelare som gör att man kan ta med sig sin favoritmusik vart man än går, men det stör koncentrationen.

"Jag slutade använda min MP3-spelare för nästan ett år sedan", säger hon. "Den gjorde det för svårt att koncentrera sig. Jag kan inte tänka eller meditera med MP3-spelaren på."

Dick pratar om teve. "Om jag har tid att titta på teve så har jag tid att läsa skrifterna", säger han. "Vi behöver hitta en balans och göra rätt sak vid rätt tidpunkt."

För dessa ungdomar är inte problemet att de ser på omoraliska program eller lyssnar på olämplig musik. Deras problem är att inte låta någon underhållning uppta den lilla tid de har till sådant som är andligt. Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum sade: "När det världsliga tränger sig på, händer det alltför ofta att fel saker får högsta prioritet ... Satan har ett kraftfullt medel att använda mot goda människor. Han distraherar dem. Han vill att goda människor ska fylla sitt liv med 'bra saker' så att det inte finns något utrymme för viktiga saker."¹

Helga er

I sina försök att göra sig fria från världen lär sig Dick, Kathy, Lung, Misty och Shu att de har ett ansvar att göra som Herren säger: "Ni skall helga er och vara heliga." (3 Mos 20:7) Vännerna diskuterar hur man helgar sig.

1. Genom tro

"De [skall] tro på mig, säger Herren ... så att de må bliva belgade i mig." (Ether 4:7)

Tro leder till gärningar, och dessa ungdomar menar att tro på Jesus Kristus leder till kristuslika gärningar.

På dagarna försöker Dick tänka på Jesus så ofta som möjligt. "Han är vårt exempel på helighet. Vad gjorde Jesus? Vad sade han?" säger han.

Sedan försöker han leva så.

Tack vare tron studerar dessa vänner skrifterna, de

är med på institutet, arbetar med missionärerna och tjänar i templet. De tjänar andra och bär sitt vittnesbörd när så är möjligt. De visar också att de är villiga att offra sina önskemål för att vara lydiga mot Herren.

"Mitt sinne *och* mina gärningar måste vara inriktade på Jesus Kristus", säger Kathy. "Jag kan inte säga att jag vill ha mer tålamod och sedan inte *göra* något. Om jag litar på honom och tror på honom kan jag bli mer lik honom."

2. Genom studier

"Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning." (Joh 17:17)

"När vi tillämpar skrifterna blir de svar

När det inte verkar finnas tillräckligt med tid till att göra allt, behöver vi ge Gud första prioritet, säger Tsang Dick Hing Leung, Ng Kathy Ka-Lai och Yuen Lung Sing.

som hjälper oss ta itu med och lösa våra problem i livet”, säger Dick om sina upplevelser av att studera skrifterna.

Alla vännerna instämmer. Och var och en av dem säger att de försöker ta sig tid till att studera skrifterna varje dag, oavsett om det är en timme före arbetet eller sänggåendet eller under resorna till och från jobbet.

Studier tillsammans i andaktsfull meditation gör oss mottagliga för inspiration, säger Lung, och kan till och med förändra vår natur.²

”Skrifterna fördjupar min kunskap om evangeliet”, säger Lung. ”Jag kan känna Anden, och det för mig närmare Gud.”

3. Genom uppoffringar

”Deras hjärtan voro renade och belgade med en helgelse, som bestod i att de överlämnade sina hjärtan åt Gud.” (Helaman 3:35)

”Frälsaren ber oss vara villiga att offra våra egna önskinningar för att kunna följa Gud”, säger Kathy.

”Vi måste vara villiga att ge upp världsliga saker”, instämmer Misty.

Lung pratar till exempel om den unge mannen i Lukas evangelium som frågade Jesus vad han behövde göra för

att få evigt liv. Mannen hade hållit buden sedan han var liten, men han var inte villig att ge upp sina rikedomar när Jesus uppmanade honom att sälja allt han hade och följa Frälsaren. (Se Luk 18:18–23.)

”Han behövde offra det han höll kärt för att följa Kristus”, säger Lung. ”Vi har alla något — kanske inte rikedomar — men något som hindrar oss från att följa honom.”

Ett exempel de diskuterar är kung Lamoni som var villig att ge upp alla sina synder för att lära känna Gud. (Se Alma 22:18.)

”Gud vill veta om vi har tro nog att följa honom. Han vill ha vårt hjärta”, säger Misty. ”Han vill veta vad vi älskar mest. Det är så vi blir hans lärjungar.”

”För att bli helig måste vi offra vår vilja och våra önskinningar”, säger Shu.

4. Genom lydnad

”Det som regeras enligt lag upprätthålles ock genom lag och bliver fullkomliggjort och belgat genom den.” (L&F 88:34)

Att offra sina önskinningar är helgande när man gör det för

När vi är villiga att offra världsliga saker för att få tid till Gud får vi stora välsignelser enligt Chow Shu Wai och Chan Misty Lai Ming.

att följa Herrens vilja, hedra sina förbund och hålla hans bud. "Gud har gett oss lagar", säger Dick. "Lydnad mot dessa lagar helgar oss."

"Vi skulle få fler välsignelser om vi var mer villiga att lyda", säger Kathy. "Vi kan bli lyckliga när vi följer hans lag."

5. Genom försoningen

"Vi [är] belgade genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla." (Hebr 10:10)

"Att vara helig betyder för mig att vara värdig att befinna sig i Guds närhet, att vara ren", säger Lung. "Detta är bara möjligt genom försoningen."

"Han har redan upplevt alla våra svårigheter", säger Misty. "Han har redan känt det vi har känt. Det finns en mäktig kraft i försoningen som kan göra oss heliga, liksom han är helig." (Se Moroni 10:32–33.)

Kathy säger att en del av att låta försoningen påverka vårt liv är att "komma ihåg vad Frälsaren har gjort" för oss.

Dick säger att han känner försoningens inverkan när han omvänder sig och håller buden dag för dag, och låter Herren göra honom ren — ett exempel på hur vi kan helga

oss själva så att Herren kan helga oss. (Se 3 Mos 10:7–8.)

I världen men inte av världen

Dessa ungdomar tar sig tid till att vara heliga och göra sig fria från det som är världsligt eftersom Herren har befallt oss: "Organisera eder och bered och helga eder. Ja, renen edra hjärtan och två edra händer och fötter för mig."

Men orsaken till att han befäller oss att vara heliga är lika viktig som att förstå hur det går till.

"[På det] att jag må rena eder och att jag må vittna för eder Fader och eder Gud och min Gud, att I ären renade från detta ogudaktiga släktes blod." (Se L&F 88:74–75.)

"Livet kan vara hektiskt", säger Dick och tittar ut över Hongkongs gränslösa hets på kvällen. "När vi tar oss tid till Frälsaren kan han hjälpa oss att övervinna våra svårigheter. Ingenting i världen är lika viktigt för mig som att ha möjlighet att återvända till min Fader i himlen." ■

SLUTNOTER

1. "Det viktigaste först", *Liabona*, jul 2001, s 7.
2. Se Boyd K Packer, "Frukten icke", *Liabona*, maj 2004, s 79.

Jesu Kristi evangelium lär oss att förutttillvaron är verklig

Undervisa om de skriftställen och uttalanden som tillgodoser behoven hos de systrar ni besöker. Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Vad får vi lära oss om förutttillvaron?

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum: "Vi levde i Gud vår helige Faders och hans älskade Son Jesu Kristi närhet i en förjordisk tillvaro ... Vi fick veta:

'[Vi vilja] dana en jord, på vilken dessa kunna bo.

Vi vilja pröva dem med detta för att se, om de vilja göra allt vad Herren, deras Gud, befäller dem.

De som bestå i sitt första tillstånd skola erhålla mera, men de som icke hålla sitt första tillstånd skola icke få härlighet i samma rike som de, som hålla sitt första tillstånd; och de som hålla sitt andra tillstånd skola krönas med mera härlighet på sina huvuden i all evighet' [Abraham 3:24–26] ...

Vi [blev] lärda och förberedda för de förhållanden som vi skulle få möta under jordelivet ... Ditt minne av förutttillvaron skulle undanhållas

dig för att det skulle vara ett giltigt prov, men det skulle finnas vägledning som visar dig hur du ska leva. Vår Faders lycksalighetsplan i det här livet med möjligheten att återvända till honom kallas Jesu Kristi evangelium." ("Sanningen återställd", *Liabona*, nov 2005, s 78, 79)

Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum: "I ett förjordiskt råd, där vi alla var närvarande, accepterade [Jesu Kristus] vår Faders stora plan för sina barns lycka och utvaldes av Fadern att förverkliga denna plan. Han ledde det godas styrkor mot Satan och hans följeslagare i en kamp om människosjälarna som började innan denna värld skapades. Den striden fortsätter än idag. Vi stod alla på Jesu sida då. Vi står på Jesu sida i dag." ("Kristna i tro och handling", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 67–68).

Varför är det viktigt att förstå vad som hände i förutttillvaron?

Julie B Beck, Hjälpföreningens generalpresident: "Kvinnan har särskilda uppgifter som hon fick före världens grundläggning ... Vi vet att vi stod på vår Frälsare Jesu Kristi sida i den stora förjordiska konflikten för att bevara vår möjlighet att tillhöra en evig familj. Vi vet att vi är döttrar till Gud och vi vet vad det är vi ska göra ... Vi tror på bildandet av eviga familjer ... Vi vet att budet att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande är i kraft ... Vi har tro på att vi med Herrens hjälp kan lyckas fostra och undervisa barnen. Det här är viktiga ansvarsuppgifter i lycksalighetsplanen, och när kvinnorna tar till sig dessa roller av hela sitt hjärta så är de lyckliga!" ("Vad sista dagars heliga kvinnor gör bäst: Stå starka och orubbliga", *Liabona*, nov 2007, s 110).

President Spencer W Kimball (1895–1985): "Om vi såg på jordelivet som summan av vår existens skulle smärta, sorg, misslyckande och ett kort liv vara en katastrof. Men om vi ser på livet som något evigt som sträcker sig långt bakåt till förutttillvaron och in i den eviga framtiden efter döden, kan allt som händer oss sättas i rätt perspektiv." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball*, s 15)

För ytterligare studier, se Jeremia 1:4–5; L&F 138:55–56. ■

“Vad gör det om jag prövar på alkohol eller tobak bara en gång?”

I skrifterna står det att för att vi ska kunna utöva vår handlingsfrihet så måste det finnas motsatser — gott och ont — i världen och att vi måste *lockas* av det ena eller det andra”. (Se 2 Nephi 2:16; kursivering tillagd.) Du behöver inte ge efter för lockelsen att göra felaktiga val då och då för att din handlingsfrihet ska vara äkta. Det är förmågan att kunna skilja mellan rätt och fel som är det viktiga. Du behöver inte känna till både gott *och* ont; du behöver kunna skilja *mellan* gott och ont — och sedan välja det goda.

Du kanske tror att det inte gör något om du prövar alkohol eller tobak en enda gång, men det gör det. De är skadliga ämnen och du kan inte känna Anden om du använder dem. För vissa leder den enda gången till ett livslångt missbruk.

Det finns inget som heter “bara en gång”.

Nej, du ska inte pröva. Inte en enda gång! Du kanske säger att du aldrig ska göra det igen, men alkohol och tobak kan vara vanebildande. Jag har en vän som prövade alkohol en gång. Gissa vad som hände nästa gång hon gick ut.

Hon drack igen. Alla visste att hon hade druckit “bara en gång”, så det blev “bara en gång till”. Vi som medlemmar iakt-tas hela tiden av dem som inte tillhör kyrkan. Det ser inte bra ut om vi inte följer våra egna normer — för att inte tala om hur besvikna dina föräldrar blir.

Kaila W, 17 år, New South Wales, Australien

Buden ger oss trygghet

Vår kärleksfulle Fader i himlen känner till allt som pågår i livet och dess verkningar. Det är därför han gav oss visdomsordet. Han älskar dig så mycket och vill skydda dig från ondska. Det

här är ett sätt för honom att skydda dig på — genom buden. Du vet att det är en befallning att inte ta droger, så håll dig på tryggt avstånd. Be om hans vägledning så att du kan skyddas från tankar på att pröva på sådant som du vet inte är rätt.

Asenaca V, 18 år, Suva, Fiji

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att vara tillkännagivanden om kyrkans lära.

Stå emot frestelsen

Alla skadliga ämnen som vi avsiktligt använder är ett brott mot visdomsordet. Experimentera inte med dem! Om du använder dessa ämnen, också i små mängder, kan detta leda till ett destruktivt beroende. När vi bryter mot visdomsordet avsäger vi oss många välsignelser som vi kunde ha fått. Vi befläcker vår ande. De bästa vapnen att kämpa mot frestelser med är bön, fasta och skriftstudier.

Oleg P, 16 år, Krim, Ukraina

Lär dig inte på det svåra sättet

Våra ledare i kyrkan säger inte "bara en gång". De säger nej. Ha bara tro på det kyrkan lär oss så att du inte behöver lära dig på det svåra sättet. Tänk också på att prästadömsledarna frågar om du följer visdomsordet i tempelrekommendationsintervjun.

Lauren R, 15 år, Maryland, USA

Håll visdomsordet

Tänk på att visdomsordet är en befallning från Gud och att vi behöver vara

strikt i vår lydnad mot det. Annars syndar vi, och en synd är alltid en synd, även om vi bara gör det en gång. Glöm inte att en stor synd föregås av att vi ger efter för mindre frestelser, till exempel att pröva på alkohol eller tobak för att få reda på hur det är.

Ana M, 20 år, Michoacán, Mexico

Bortförklaringar kan leda till beroende

Det som är fel med att säga "bara en gång" är det faktum att du gjorde det. Om du har gjort det så har ditt motstånd mot att göra det igen försvagats. När vi bortförklarar och säger "bara en gång" leds vi bort från den raka och smala vägen. När du väl har börjat gå i den riktningen kanske det inte är så lätt att vända tillbaka eftersom du säger: "Bara en gång till. Och förresten kan jag sluta när jag vill." Till slut kanske det blir: "Jag måste ha en till" eller "Det finns inget hopp för mig".

Adam H, 16 år, British Columbia, Canada

ämnen påverkade hälsan, men han ifrågasatte varför han inte själv borde pröva på dem. Jag svarade att om han ville pröva på någonting så borde han gå till en ladugård och äta lite gödsel. Han ryggade tillbaks i fasa. 'Det är ju vidrigt', sade han.

'Jag är glad att du tycker det', sade jag, 'men varför inte pröva på det så att du själv får veta hur det

NÄSTA FRÅGA

"Några av mina vänner i kyrkan bråkar med sina vänner utanför kyrkan om vilken religion som är sann. Jag vet att det är fel att bli stridslysten, men hur låter jag mina vänner veta hur jag känner för evangeliet?"

Skicka ditt svar så att vi har det senast den 15 juli 2008, till:

**Liahona, Questions & Answers 7/08
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA
Eller skicka e-post till:
liahona@ldschurch.org**

Följande information och tillstånd måste finnas med i din e-post eller ditt brev:

FULLSTÄNDIGT NAMN

FÖDELSEDATUM

FÖRSAMLING (eller gren)

STAV (eller distrikt)

Jag ger er tillstånd att trycka svaret och fotografiet:

UNDERSKRIFT

FÖRÄLDERS UNDERSKRIFT (om du är under 18 år)

Bara en gång kan skada

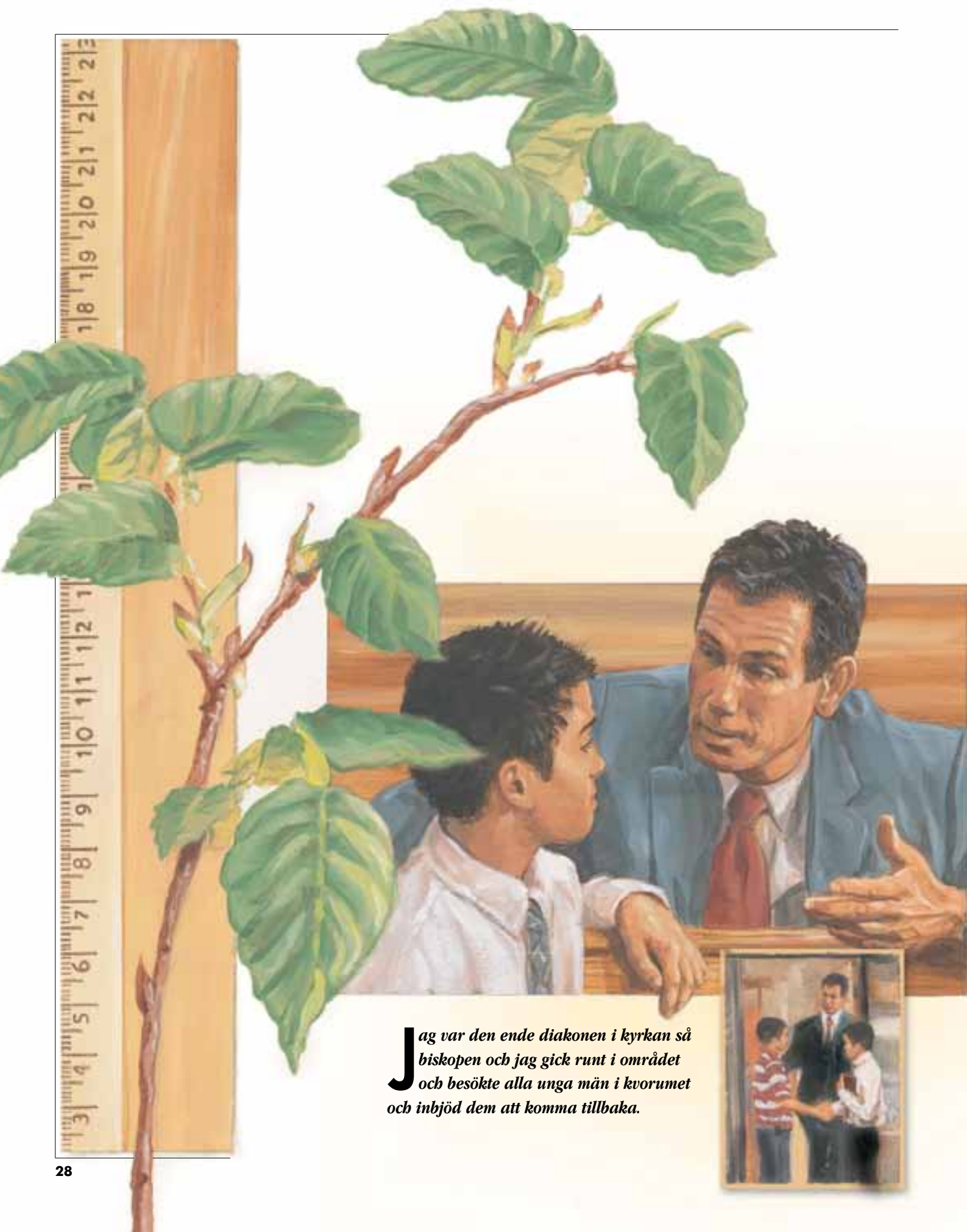

"För några år sedan frågade en av våra söner mig varför det inte var en bra idé att pröva på alkohol eller tobak för att se hur det var.

Han kände till visdomsordet och han kände också till hur dessa

är? Om du tänker göra någonting som du vet inte är bra för dig, varför inte tillämpa samma princip när det gäller andra saker?' Denna illustration av dumbeten i att 'själv ta reda på det' visade sig vara övertygande för en sextonåring." ■

Se äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Synd och lidande", Nordstjärnan, apr 1994, s 32.

Jag var den ende diakonen i kyrkan så
biskopen och jag gick runt i området
och besökte alla unga män i kvorumet
och inbjöd dem att komma tillbaka.

EN KALLELSE ATT UTVECKLAS

ÄLDSTE ULISSES SOARES

i de sjuttios kvorum

Jag föddes i Brasilien i en bra familj med fyra pojkar och en bra mamma och pappa. När jag föddes var mina föräldrar inte medlemmar i kyrkan. De blev medlemmar när jag var liten, och jag döptes och konfirmerades när jag fyllde åtta.

När jag fyllde 12 inbjöd biskopen mig till en intervju. Under den intervjun förklarade han för mig vad aronska prästadömet är. Han förklarade vilka ansvarsuppgifter jag skulle ha som bärare av prästadömet. Jag avskildes som president för diakonernas kvorum men var den enda medlemmen i kvorumet som var aktiv. Biskopen lärde mig då något viktigt som gäller tjänande i kyrkan.

En enkel inbjudan

En söndag var vi i kyrkan på prästadömsmötet, och han vände sig om mot mig och frågade: "Var är de andra pojkarna? Var är diakonerna i ditt kvorum?"

Jag sade: "Det är bara jag. Jag är den enda som jag känner till."

"Vad gör du för att lära känna medlemmarna i ditt kvorum?" frågade han.

Jag sade: "Jag vet inte vad jag ska göra."

Då sade han milt: "Jag ska tala om för dig vad du ska göra."

Direkt efter mötet tog han med mig och vi gick runt i området och besökte alla unga män på kvorumlistan och inbjöd dem att komma tillbaka. Och flera av dem kom faktiskt tillbaka efter några besök. Några verkade senare som missionär, fick en fin familj och blev biskop och stavspresident. Och allt började med ett enkelt besök av min biskop och mig. Han gav uppmärksamhet åt ett speciellt behov i vår lilla församling och jag är mycket tacksam eftersom jag lärde mig något viktigt som har stannat kvar hos mig.

Under livets gång har jag lärt mig att människor är redo att inbjudas att komma tillbaka. Du måste gå ut och inbjuda dem. Också en pojke som jag, utan erfarenhet i prästadömet,

Min biskop gav mig en uppgift och hjälpte mig förstå hur härligt det är att verka i kyrkan, att göra något med sitt vittnesbörd.

När jag var nästan 16 år kallade biskopen mig att undervisa i Söndagsskolan. Jag var rädd och nervös. När jag skulle förbereda en lektion knäböjde jag och bad. Följande söndag kunde jag tala om för klassen att vår himmelske Fader skulle besvara deras böner om de hade tro.

kan göra mycket för att få riket att växa.

Den upplevelsen jag hade som president för diakonernas kворum har hjälpt mig. Den biskopen var mycket vis. Han hade en vision om framtiden. Han gav mig uppgiften eftersom han visste att jag var en ung man som behövde en instruktör. Han bestämde sig för att bli den instruktören och tog sig tid att hjälpa mig och stötta mig genom att följa med mig. Han hjälpte mig förstå hur härligt det är att verka i kyrkan, att göra något med sitt vittnesbörd. Det var underbart. Jag kommer att vara honom evigt tacksam.

En lektion om vittnesbörd

När jag var nästan 16 år gav samma biskop mig i uppgift att tillfälligt ersätta söndagsskolläraren för ungdomar. När han gav mig kallelsen blev jag rädd och nervös. Jag kände att jag inte visste tillräckligt för att

kunna undervisa. Jag tänkte: "Hur kan jag vara lärare för den klassen? Det är som om en blind skulle leda en blind."

Jag minns att jag under en av lektionerna skulle prata om ett vittnesbörd om Jesus Kristus. Vi läste i Mormons bok om hur vi kan få ett vittnesbörd om evangeliet. Jag kände i mitt hjärta att kyrkan är sann, att Jesus är Kristus. Men jag hade aldrig bett om det. Jag tänkte: "Hur i hela världen kan jag lära dessa ungdomar att de måste be och få ett svar när jag själv aldrig har gjort det?"

Ända sedan jag föddes har jag fått undervisning om tro på Jesus Kristus. Och när jag blev medlem i kyrkan hade jag alltid en varm känsla inom mig för Jesus Kristus, för min himmelske Fader och för kyrkan. Jag hade aldrig haft några tvivel om huruvida kyrkan var Jesu Kristi sanna kyrka. Jag hade aldrig bett om det eftersom dessa känslor var så starka. Men som förberedelse för lektionen den veckan bestämde jag mig för att be om att få en bekräftelse om att evangeliet är sant.

Jag knäböjde i mitt rum och bestämde mig för att be av all kraft för att få bekräftat i mitt hjärta att detta är Jesu Kristi sanna kyrka. Jag förväntade mig inget underverk eller någon ängel eller liknande. Jag visste inte vilket slags svar jag hade att vänta.

När jag knäböjde och frågade Herren om evangeliet var sant fick jag en mycket varm känsla i hjärtat, en mild röst som bekräftade för mig att evangeliet är sant och att jag skulle fortsätta i det. Den var så stark att jag aldrig skulle kunna säga att jag inte visste. Jag skulle aldrig kunna ignorera det svaret. Fastän det var en mild röst hade jag en stark känsla i hjärtat.

Hela den dagen var jag så glad att jag inte kunde tänka på något dåligt. När kamraterna i skolan sade dåliga saker lyssnade jag inte på dem. Det var som om jag var i himlen när jag begrundade den underbara känslan i hjärtat.

Följande söndag när jag ställde mig framför ungdomsklassen kunde jag bära mitt vittnesbörd och säga

att vår himmelske Fader skulle besvara deras böner om de hade tro på honom. Jag läste Jakobs brev 1:5, det skriftställe Joseph Smith läste om att be till Gud om visdom. Men i versen efter står det att man måste be i tro, "ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden". Det står också att en person inte kan förvänta sig att få ett svar om han eller hon inte ber med tro. Och sedan sade jag till mig själv och till min lilla klass att vi bör be i tro och söka efter ett svar. Då svarar Herren oss.

Alltsedan dess har mitt vittnesbörd gett mig den övertygelse jag har behövt för att fatta bra beslut, särskilt när jag stått inför prövningar. Vi ställs alla inför prövningar när det gäller att följa evangeliets normer, särskilt personer som, liksom jag, är den enda medlemmen i kyrkan i sin skola. Och fastän jag pressades av mina vänner att göra sådant som är fel fick jag hjälp av mitt vittnesbörd att komma ihåg att jag visste att jag följde Jesu Kristi sanna evangelium. Efter den upplevelsen har jag aldrig kunnat ignorera det vittnesbördet.

Den dagen har haft stor betydelse i mitt liv. Efteråt fortsatte jag att förbereda mig för en mission med hjälp av min underbara biskop och min familj. Jag verkade som missionär och när jag kom tillbaka började jag studera till en examen. Jag gifte mig och bildade familj. Och allt detta hände tack vare den där bönen när jag bara var 16 år.

Ett liv av tillväxt

Jag har som sagt alltid vetat att evangeliet är sant, men jag behövde be om det och sedan berätta om upplevelsen för andra. Det hjälpte mig också som missionär, för när jag inbjöd människor att be kunde jag berätta om min egen upplevelse och säga att jag också hade gjort det. Jag vittnade om att de kunde få ett svar om de bad med tro.

Jag fick stora välsignelser tack vare att jag fick möjlighet att lära och tjäna och tillväxa genom kallelser och uppgifter i kyrkan. Jag ber att du tar tillvara dessa möjligheter när du får dem. De kan ha stor betydelse i ditt liv. ■

En slungkastare lägger slungans båda ändar i ena handen och knyter ibland fast ena änden av slungan runt fingrarna medan han håller i den andra änden mellan tummen och pekfingeret. En slungkastare svänger inte slungan över sitt huvud utan ger den bara en snurr innan han med en snabb snärt (antingen ovanifrån eller underifrån) släpper taget om änden mellan tummen och pekfingeret.

Forntida slungor var oftast gjorda av ett långt stycke flätad ull eller lin med en ficka i mitten som stenen skulle ligga i. Ju längre slungan var, desto större dess räckvidd. De längsta slungorna kan slunga en sten bortåt 300 meter i en hastighet av 100 till 160 kilometer i timmen.

De stenar som var runda och lite tyngre föredrogs av slungkastarna eftersom de flög säkrare genom luften. Stenarna som användes till slungning var omkring fem centimeter i diameter (ungefär lika stora som en golfboll).

David var förmodligen inte mer än 16 år när han slogs mot Goliat och beskrivs i skrifterna som "rödkindad".

BESEGRA JÄTTARNA I DITT LIV

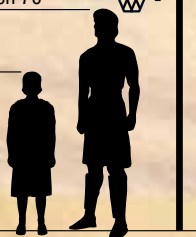
"HERREN skall denna dag överlämna dig i min hand ... och hela världen skall förstå att Israel har en Gud."
(1 Sam 17:46)

David slog ner **ett lejon och en björn** som angrep Davids fars hjordar. Detta gav honom större självförtroende inför Goliat.

Basketstandard, 3 meter

Goliat, omkring 2 och 70

David

Vi har alla jättar att besegra i vårt liv: prövningar, utmaningar och frestelser som verkar vara för stora att övervinna. Men liksom David kan vi besegra dem om vi litar på Gud och gör vår del. President Gordon B Hinckley (1919–2008) lärde: "När ni står inför frestelser, kalla då dessa skrävlande och sluga jättar Goliat och gör med dem vad David gjorde med filisteen från Gat." ("Att besegra jättarna i våra liv", *Liahona*, feb 2002, s 5)

Vad kan vi lära oss av striden mellan David och Goliat när vi läser Första Samuelsboken, kapitel 17? På vilket sätt fick David hjälp av sin tillit till Gud? Hur var han förberedd för striden? Vilken inverkan kan en tonåring ha i uppbyggandet av Herrens rike?

Här är några detaljer du kan använda som tillägg i dina studier av denna anmärkningsvärda berättelse.

Goliats fjällpansarskjorta vägde "femtusen siklar", vilket kan motsvara allt mellan sextio och nittio kilo.

Skaftet på Goliats spjut "liknade en vävbom" — och vägde förmodligen runt 10 kilo. Spetsen, som var av järn, vägde "sexhundra siklar" — sju till elva kilo.

Filistéerna kom förmodligen ursprungligen från området kring Egeiska havet. Goliat kan ha tillhört ett folkslag som sades vara mycket långa, till och med "jättar". (Se 5 Mos 2:10–11; Jos 11:22.)

Goliats kopparhjälm var förmodligen gjord av brons, koppar eller järn. Den kan ha varit fäst vid en sköld som var avsedd att skydda ryggen och nacken.

Helandets andliga inslag

ALEXANDER B MORRISON

verkade som medlem i de sjuttios kворum från 1987 till 2000

De skrivna uppteckningarna om Jesu liv och lärdomar är fyllda av hänvisningar till hans exempellösa makt att bota alla slags skröpligheter. I evangelierna finns det upptecknat tjugo olika tillfällen när Jesus botade sjuka. Allt från när han botade sonen till en man i

kunglig tjänst i Kapernaum (se Joh 4:46–53) till när han återställde Malkus', översteprästens tjänares, öra. (Se Luk 22:50–51; Joh 18:10.)

Kristi helande makt omfattade inte bara dem som hade fysiska åkommor utan också "alla slags sjukdomar och krämpor bland folket". (Matt 4:23; kursivering tillagd; se också Mosiah 3:5; 3 Nephi 17:5–10.) Jesus botade i sitt oändliga medkännande inte bara personer med fysiska åkommor utan också andra vars sjukdomar var mentala eller känslomässiga.

Detta helande är en viktig del av Jesu Kristi försoning. Den är så kraftfull — så allomfattande — att den inte bara betalar priset för synd utan också kan bota varje jordiskt lidande. Han som gick ut och led plågor och bedrövelser av alla slag för att bättre förstå hur han skulle bistå sitt folk (se Alma 7:11–12), som led den ofattbara bördan av alla människors synder, som tillhör Adams ätt (se 2 Nephi 9:21), utsträcker på liknande sätt sin helande kraft till alla, oavsett orsaken till deras bedrövelse. "Genom hans sår är vi helade." (Jes 53:5)

Helandets gudomliga kraft skräddarsys enligt de individuella behov som mottagarna har, av han som känner dem bäst därför att han älskar dem mest.

DAMMEN I BETESDA, AV CARL HEINRICH BLOCH, MED TILLSTÅND AV BRIGHAM YOUNG-UNIVERSITETETS KONSTMUSEUM

Mottagarens tro är en av de främsta förutsättningarna för helbrägdagörelse. Utan tro kan den mirakulösa helbrägdagörelsen inte ske.

Prästadörets roll

Med sin gudomliga makt kunde Frälsaren bota alla, men de män som lever på jorden i dag och utövar det heliga melkisedekska prästadömet är underkastade hans vilja. Ibland kan de inte bota dem som de betjänar därför att det inte är Guds vilja. Aposteln Paulus, till exempel, bad till Herren tre gånger om att han skulle ta bort en oidentifierad "törntag i köttet" som plågade honom. (2 Kor 12:7–8) Men Herren avböjde och förklarade: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet." (2 Kor 12:9) Paulus förstod bättre än många att svårigheter och lidande är både nödvändiga och oundvikliga delar av livet.

President Spencer W Kimball (1895–1985) förstod visdomen i att begränsa prästadömsbärarnas helande kraft. Han påpekade:

"Prästadörets kraft är obegränsad men Gud har i sin visdom givit oss alla särskilda begränsningar ... Jag [är] tacksam att jag genom prästadömet inte kan bota alla sjuka. Jag skulle kunna helbrägda-göra människor som borde dö ... [men] jag känner att jag löper risken att gå emot Guds vilja."¹

För många år sedan blev jag som ung och oerfaren grenspresident tillfrågad av en av våra grensmedlemmar om jag ville välsigna hans allvarligt sjuka

hustru. Det var uppenbart att mannen ville att jag skulle välsigna henne så att hon blev fullt frisk. Det var också min avsikt. Både mannen och hustrun var mycket uppskattade pelare i vår lilla kämpande församling.

Mannen smorde sin hustrus huvud med helgad olja på föreskrivet sätt och jag beseglade smörjelsen. (Se Jak 5:14.) Till min förvåning sade jag sådant som jag inte hade tänkt. Det var bestämt att kvinnan skulle dö. (Se L&F 42:48.) Hon skulle inte återhämta sig från sjukdomen utan fridfullt lämna oss, omsluten av Frälsarens kärleksfulla armar.

Kvinnan dog följande dag och jag presiderade vid hennes begravning, en sorgsnare men klokare man. Jag hade lärt mig något mycket viktigt: När vi välsignar sjuka bör "ske inte min vilja utan din" (Luk 22:42) vara vårt motto.

Helandets gudomliga kraft visar sig alltså på olika sätt. Den skräddarsys enligt de individuella behov som mottagarna har, av han som känner dem bäst därför att han älskar dem mest. Kristi helande kraft kan ge permanent läkedom på så sätt att de sjuka delarna av kroppen tillfrisknar och lidandets tunga börda lyfts från ett uttröttat hjärta. Men den frid, vila och lättnad som så innerligt eftertraktas av personer vars bördor ofta tycks outhärdliga kanske inte kommer från helande medicinskt sett utan genom att de får ytterligare styrka, förståelse, tålamod och medlidande som gör att de kan bära sina bördor. Liksom Alma och hans bröder kan de då "bära upp sina bördor med lätthet" och "med tålamod [underkasta sig] allt vad Herren vill". (Se Mosiah 24:15.)

Medicinens roll

Vi ska inte tro att alla som lider av sjukdomar, oavsett orsak, bara behöver få en

prästadömsvälsignelse för att deras bördor ska lyftas, kanske permanent. Jag är en ivrig förespråkare och för-svarare av prästadömsvälsignelser. Tack vare *många* per-sonliga upplevelser vet jag att Jesus Kristus, och bara han, äger den dyrbara "balsam i Gilead" (se Jer 8:22) som är nödvändig för en slutgiltig och fullständig helbrägdagö-relse. Men jag vet också att Gud har gett oss underbar kun-skap som kan vara till ovärderlig hjälp när vi ska handskas med lidande. Jag anser att vi till fullo måste utnyttja denna gudagivna information.

Vissa personer som är sjuka, som har fått en prästa-dömsvälsignelse och innerligt bitt om att få sina bördor lättade, kan känna att de lider av en beklaglig brist på tro om de söker professionell hjälp för sin åkomma. De kan till och med sluta ta en ordinerad medicin i den felaktiga tron att deras tro ersätter behovet av den. Sådana tankar är helt enkelt felaktiga. Att både hörsamma professio-nella råd och utöva tro står inte i motsatsförhållande till varandra. Faktum är att utövandet av tro kan *kräva* att man följer professionella råd.

Kloka yrkespersoner — oavsett akademisk utbildning — vare sig den i huvudsak är medicinsk eller psykologisk — blir mer och mer medvetna om att andlighet är en viktig del av deras terapeutiska resurser. För så sent som ett årtionde sedan var det bara en handfull skolor i Förenta staterna som erbjöd kurser i andlighet och healing, men nu gör nästan hälften det. Särskilt när det gäller religiöst hängivna patienter börjar det visa sig att andliga förhållningssätt till psykoterapi mot depression, till exempel, är minst lika effektiva som de som är rent sekulära. Ett ökande antal läkare och psykoterapeuter använder nu ett

andligt förhållningssätt i sin metod och behandling av både fysiskt och mentalt sjuka patienter.

Trons roll

Mottagarens tro är en av de främsta förutsättningarna för helbrägdagörelse. (Se 2 Nephi 26:13; Mosiah 8:18; L&F 35:9.) Tro — "en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser" (Hebr 11:1) — är en gåva från Anden och ges som belöning för personlig rättfärdighet. (Se 1 Kor 12:9; L&F 46:19–20.) Utan tro kan den mirakulösa helbrägdagörelsen inte ske. "Ty om det icke finnes någon tro ibland människobarnen, kan Gud icke göra något under ibland dem. Därför uppenbarade han sig icke förrän efter deras tro." (Ether 12:12)

Fullständig helbrägdagörelse, vari en andlig bestånds-del ingår, kräver också att vi förstår vår natur som Guds barn och vår relation till honom. Skrifterna lär och nutida profeter bekräftar att människan består av både kropp och ande — den första förgänglig, den andra evig — och kombinerade utgör de en levande själ. Faderns stora lycksalighetsplan lär oss att kropp och

De förunderliga bevisen på Kristi kärlek till alla ger hopp och uppmuntran till dem som lider av krämpor av olika slag. Hans kärlek är alltid närvarande och sviker aldrig.

ande, åtskilda av den död som alla människor får uppleva, i Guds egen tid kommer att återförenas, "och alla människor [blir] oförgångliga och odödliga, och de [blir] levande själar med fullkomlig kunskap". (2 Nephi 9:13; se också Alma 11:42–45.)

Tron på en kärleksfull himmelsk Fader och på hans Son, vår Frälsare — i förening med kunskapen om att vi bokstavligen är Guds barn och har en gudomlig möjlighet att sträva efter att bli som han är, och insikten om att hans kärlek till oss är evig och oföränderlig — ger oss frid i livet. Denna frid stannar kvar också när de medicinska, psykologiska eller sociala aspekterna av en sjukdom — vare sig de är fysiska eller mentala till sitt ursprung — blir kvar som "en törntag i köttet".

Lidandets roll

Jag tror att vår andliga styrka står i direkt relation till hur mycket vår själ utvidgas. Men vi bör varken söka efter lidande eller

berömma oss över lidanden. Det finns inget värde i lidandet i sig. Lidande kan skada och förbittra själen lika gärna som det kan stärka och rena den. Vissa själar blir starkare på grund av lidande medan andra bryts ner. Som författaren Anne Morrow Lindbergh så vist påpekade: "Om lidandet i sig självt lärde människan något så skulle hela världen vara vis eftersom alla lider."² Om vi ska kunna "dela [Kristi] lidande" (Fil 3:10) måste vi betala priset och av hela vårt hjärta sträva efter att lära känna och efterlikna honom. Det priset kan förstås innebära lidande, men till lidandet måste vi lägga medkänsla, empati, tålmod, ödmjukhet och villighet att låta vår vilja underkastas Guds vilja.

De förunderliga bevisen på Kristi kärlek till alla ger hopp och uppmuntran till dem som lider av krämpor av olika slag. Hans kärlek är alltid närvarande och sviker aldrig. Som Paulus vittnade:

"Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? ...

Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter,

höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus

Jesus, vår Herre." (Rom 8:35, 38–39)

Jesus känner i sin oändliga kärlek och medlidande till våra prövningar och sorger, för han "ihågkommer alla folk, i vilket land de än befinna sig, ja, han räknar sitt folk, och hans hjärtas barmhärtighet omfattar hela jorden". (Alma 26:37) ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar*: Spencer W Kimball, s 17.
2. "Lindbergh Nightmare", *Time*, 5 feb 1973, s 35.

En mäktig FÖRÄNDRING I HJÄRTAT

*Du och jag kan få
uppleva en mäktig
förändring i hjärtat
och en andlig
pånyttfödelse och
därigenom åtnjuta
välsignelserna frid,
kärlek, sann glädje
och en önskan att
alltid göra gott*

ÄLDSTE KEITH K HILBIG
i de sjuttios kvorum

För en del år sedan i Östeuropa lyssnade jag på en ung äldste som stod framför sina missionärskollegor under en zonkonferens och berättade om en upplevelse som hade format hans liv. Han och hans kamrat hade funnit och undervisat en medelålders man som hette Ivan (namnet har ändrats) i en avlägsen ort. Deras undersökare hade en svår bakgrund vilket visade sig i hans välanvända kläder, ovårdade skägg och

tveksamma sätt. Livet hade behandlat honom hårt och ovänligt.

Utan någon tidigare religiös undervisning hade Ivan mycket att övervinna. Vanor som inte harmonierade med det återställda evangeliet behövde sättas åt sidan. Nya principer behövde accepteras och sedan omfattas. Ivan ville lära sig och förberedde sig noga för sitt dop och sin konfirmation. Hans kläder var fortfarande trådslitna och skägget ovårdat, men han hade tagit de första stegen. En kort tid efter Ivans dop förflyttades missionären.

Alma den yngre fick personligen erfara förvandlingen från att vara fiende till Gud, till att bli en ny människa, en omvänd människa, och därför hängiven rikets uppbyggande.

Han hoppades att han skulle träffa Ivan igen.

Sex månader senare skickade missionspresidenten tillbaka den unge äldsten till hans tidigare gren. Förvånad men ivrig att återvända kom äldsten tillsammans med sin kamrat tidigt till sakramentsmötet första söndagen han var tillbaka i grenen. Medlemmarna var glada att se missionären tillbaka bland dem. De rusade fram till honom med glada leenden och varma välkomsthälsningar.

Äldsten kände igen nästan alla i den lilla grenen. Men han sökte förgäves bland ansiktena efter mannen som han och hans kamrat hade undervisat och döpt sex månader tidigare. Äldsten blev besviken och ledsen. Hade Ivan gått tillbaka till sina skadliga vanor? Hade

han inte hedrat sitt dopförbund? Hade han förlorat välsignelserna som utlovades genom hans omvändelse?

Äldstens rädsla och begrundan avbröts av en okänd man som rusade fram för att omfamna missionären. Den slätrakade mannen hade ett glatt leende och utstrålade godhet. Med vit skjorta och välknuten slips var han på väg att förbereda sakramentet åt den lilla grenen på sabbatsmorgonen. Det var först när mannen började prata som äldsten kände igen honom. Det var den nye Ivan, inte den tidigare Ivan som de hade undervisat och döpt! I sin vän såg äldsten trons, omvändelsens och förlåtelsens mirakel förkroppsligat. Han såg försoningens verkan.

President Brigham Young lärde att "en ny födelse" beskriver dem som "fullkomligt och uteslutande ägnar sig åt sanningens ande och åt Gud".

Missionären sade till kamraterna på zonkonferensen att Ivan hade förändrats och tillväxt på alla sätt under de månader som äldsten hade varit borta från grenen. Ivan hade omfamnat evangeliet, och det strålade om honom. Han hade upplevt en "hjärtats förvandling" (se Alma 5:26) som var tillräcklig för att både döpas och för att sträva framåt i den fortsatta omvändelseprocessen. Han förberedde sig för det högre prästadömet och för templets förordningar. Ivan hade i sanning blivit "född på nytt". (Se Alma 7:14.)

När missionären avslutade sitt tal frågade han sig själv högt: "Hur stor 'hjärtats förändring' har *jag* upplevt under de senaste sex månaderna?" Han fortsatte med sin självrannsakan: "Har *jag* blivit 'född på nytt'?" Dessa två djupa frågor bör vi var och en regelbundet ställa oss.

Under åren som gått sedan dess har jag begrundat den unge missionärens ord och Ivans handlande. Jag har begrundat vilken betydelse denna "mäktiga förändring" (se Alma 5:12) i hjärtat och andliga pånyttfödelse (se Alma 5:14) har i processen att omfamna det återställda evangeliet. Jag har kommit fram till att de helt klart är en viktig del av Herrens lära och inte bara engångsföreteelser under jordelivet. De är fortgående möjligheter som ska fördjupa omvändelseprocessen och förfina oss som personer. De förbereder oss på ett fullkomligare sätt för evigt liv.

Den andliga pånyttfödelsens utmaningar

Utmaningarna att födas på nytt och erfara en mäktig förändring i hjärtat är utmaningar som vi alla måste ställas inför. Vissa inom den kristna gemenskapen tror att de kan födas på nytt bara genom att erkänna Kristus som världens Frälsare, oberoende av tidigare eller senare uppförande. Vissa hävdar att ett *enkelt erkännande* av Kristi roll kombinerat med *ett enda uttryck för tro* på Kristus räcker för att slutligen ta oss tillbaka till Faderns och Sonens närhet. Det må vara en välmenande standpunkt, men den är inte riktig.

I Nya testamentet finns det många hänvisningar till begreppet att födas på nytt, men så som det är översatt ger det inte alltid en förklaring till *hur* det ska gå till. Till exempel förkunnar Frälsaren (se Joh 3:5–7), Johannes Döparen (se Matt 3:11) och Paulus (se Rom 6:2–6; 2 Kor 5:17; Gal 4:29; Ef 4:24) principen, men de klargör inte dess innebörd.

Däremot är Mormons bok en underbar resurs för att bättre förstå hur man får erfara en mäktig förändring i hjärtat och födas på nytt. Dess profeter ger en mer fullkomlig doktrinär förklaring av processen. De båda uttrycken utforskas djupare av Alma den yngre som ställde tre frågor till kyrkans medlemmar: "Nu frågar jag eder, mina bröder i kyrkan: Ären I andligen födda av Gud? Är hans bild präntad i edert medvetande? Haven I erfarit denna mäktiga förvandling i edra hjärtan?" (Alma 5:14)

Vi vet genom standardverken att nedsänkingsdop gör att vi blir medlemmar i kyrkan, men enbart den förrättningen leder *inte* till den andliga pånyttfödelse som gör att vi kan återvända till vår himmelske Faders närhet. På liknande sätt har vi *rätt* till den Helige Andens ständiga sällskap när vi konfirmeras efter dopet. Men det är inte förrän vi verkligen har omvänt oss — och faktiskt *tagit emot* den Helige Anden — som vi blir helgade och således födda på nytt andligen. Därför bör vi var och en ställa oss Almas genomträngande frågor flera gånger under livet.

President Brigham Young (1801–1877) predikade om "en ny födelse" enligt följande: "Det finns något som kallas Andens födelse medan vi lever i köttet. Och när vi får en fullkomligare kunskap om vår egen oberoende organisation, som Gud har gett oss, och om andevärlden, och om principerna och krafterna som verkar på denna organism, då förstår vi att en person kan hänge sig så fullkomligt och uteslutande åt sanningens ande och åt Gud, och vara så omsluten av denna ande, att det med all rätt kan kallas en ny födelse."¹

Kung Benjamin rådde sitt folk i ett gripande tal angående hur de skulle efterleva evangeliets principer. (Se Mosiah 2–4.) Sedan frågade han djärvt om de trodde på hans ord. Deras intensiva svar utgör ett mäktigt exempel: ”De ropade alla enhälligt och sade: Ja, vi tro alla de ord, som du talat till oss, och vi veta även, att de äro vissa och sanna förmedelst den Allsmäktige Herrens Ande, som gjort en mäktig förändring i oss, eller i våra hjärtan, så att vi icke mera hava någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott.” (Mosiah 5:2)

De sade också: ”Vi äro villiga att ingå ett förbund med vår Gud att göra hans vilja och vara lydiga till hans bud i *allt* det han befäller oss alla våra återstående dagar.” (Mosiah 5:5; kursivering tillagd)

Kung Benjamin berättade sedan för dem vad som hade hänt och vilket resultatet blev, och gav dem därigenom en utmärkt förklaring på hur man föds på nytt:

”I haven talat de ord, som jag önskade, och förbundet, som I haven gjort, är ett rättfärdigt förbund.

”Nu, på grund av det förbund, som I haven gjort, skolen I kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar, ty se, idag har han, i andlig mening, fött eder, ty I sägen, att edra hjärtan äro förändrade genom tro på hans namn. Därför ären I födda av honom och hava blivit hans söner och hans döttrar.” (Mosiah 5:6–7)

Kung Benjamins efterföljare hade helt klart erfarit en sådan stor förändring i hjärtat att de inte längre hade någon önskan att göra ont. Dessutom hade de helt klart fötts andligen, eller fötts på nytt.

Tänk på att när vi föds på nytt så glömmen vi inte våra tidigare synder, men vi får frid i sinnet och lättnad från överträdelsens smärta. (Se Mosiah 27:29; Alma 36:19.)

Välsignelser av att födas på nytt

Äldste Bruce R McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum påminner oss om att ”de medlemmar som faktiskt är pånyttfödda befinner sig i ett välsignat och

”Människor som verkligen är pånyttfödda”, sade äldste Bruce R McConkie, ”har inte bara uppnått denna ställning genom att bli medlemmar i kyrkan, utan också genom att ha tro, vara rättfärdiga, visa kärlek och besegra världen.”

förmånligt tillstånd. De har inte bara uppnått denna ställning genom att bli medlemmar i kyrkan, utan också genom att ha tro (1 Joh 5:1), vara rättfärdiga (1 Joh 2:29), visa kärlek (1 Joh 4:7) och besegra världen (1 Joh 5:4).”²

Alma den yngre fick personligen erfara förvandlingen från att vara fiende till Gud, till att bli en ny människa, en omvänd människa, och därför hängiven rikets uppbyggande:

”Ty, sade han, jag har omvänt mig från mina synder och har blivit återlöst av Herren. Se, jag är född av Anden.

Herren sade till mig: Förundra dig icke över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, *alla nationer, släkten, tungomål och folk måste födas på nytt*, ja, måste födas av Gud, förvandlas från sitt köttliga och fallna tillstånd till ett rättfärdigt tillstånd, ja, måste

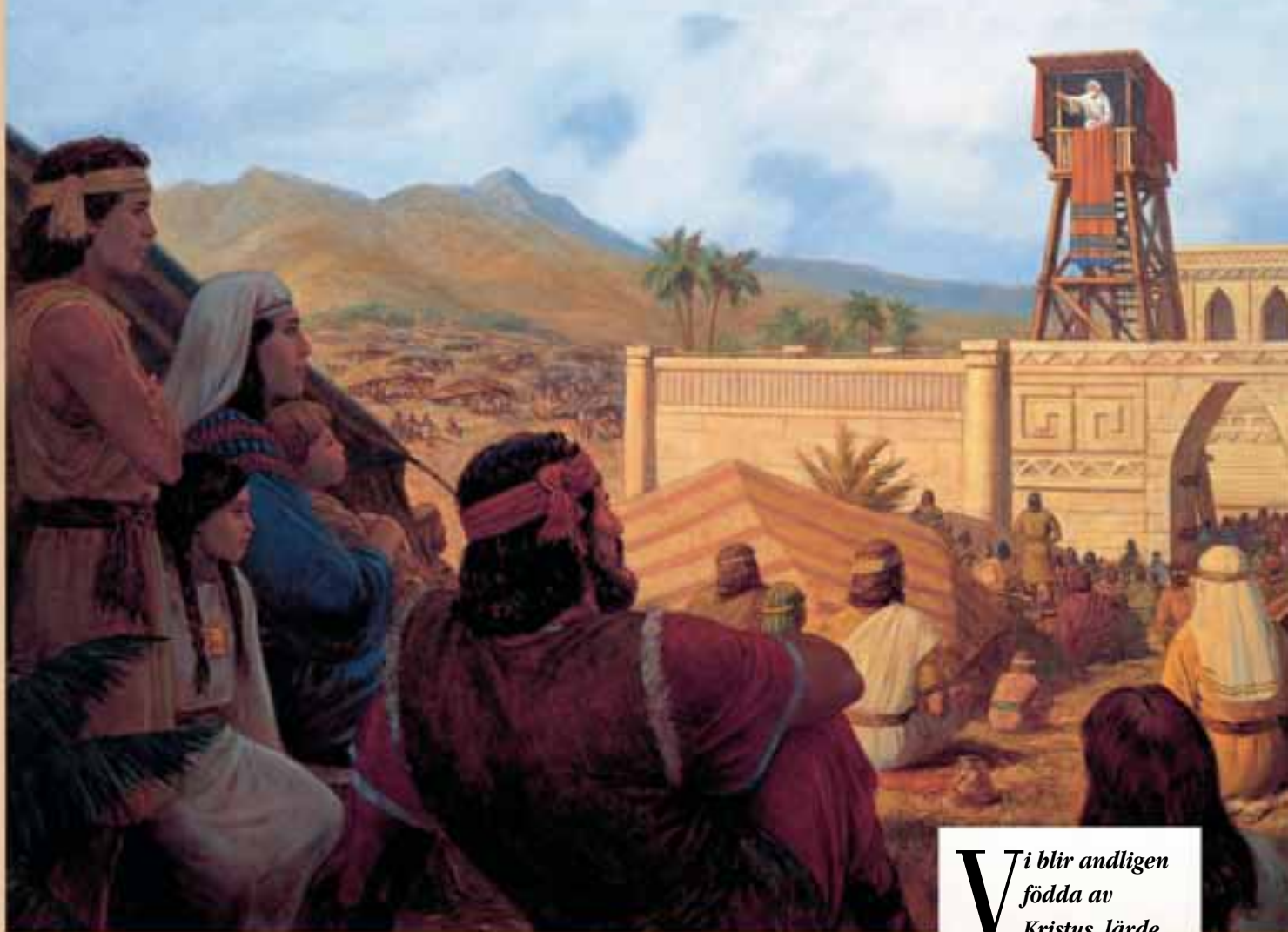
återlösas av Gud och bli hans söner och döttrar.

Sålunda bli de nya skapelser, och om icke detta sker, kunna de på intet sätt ärva Guds rike.” (Mosiah 27:24–26; kursivering tillagd)

Om *alla* måste födas på nytt och uppleva hjärtats förvandling så har det ingen betydelse om vi föddes i kyrkan eller omvändes senare som ungdom eller vuxen. Vi måste alla någon gång uppleva denna hjärtats förändring och denna pånyttfödelse genom Anden när vi går vidare i omvändelseprocessen. Processen varigenom vi föds på nytt och vårt hjärta förändras är avsedd att vara allomfattande, tillgänglig för *alla* nationer, och således varje person.

I skrifterna finns det berättelser om människor som på ett mirakulöst sätt fick uppleva en pånyttfödelse, till exempel Paulus (se Apg 9:1–20) och Alma den yngre (se Mosiah 27:8–37). Men för de flesta människor under Bibelns och Mormons boks tid, och för dem som lever nu, är denna hjärtats förändring inte någon enstaka händelse utan en privat och successiv process.

Äldste McConkie sade följande trösterika och uppmuntrande ord under en konferens för Brigham

Young-universitetets första stav: "För de flesta är omvändelse [andlig pånyttfödelse och syndernas förlåtelse] en process, och den sker steg för steg, nivå för nivå, från ett lägre tillstånd till ett högre, från nåd till nåd, tills personen till fullo har omvänt sig till rättfärdighetens sak. Detta innebär att en person övervinner en synd i dag och ännu en i morgon. Han fullkomnar sitt liv på ett område nu, och på ett annat senare. Och så går omvändelseprocessen vidare tills den är fullständig, tills vi, som det står i Mormons bok, bokstavligen blir Guds heliga i stället för naturliga människor."³

Det har ingen betydelse om vår andliga pånyttfödelse sker plötsligt eller, vilket är vanligare, mer gradvis. Processen må variera men resultaten blir desamma. Det är ingen skillnad på kvalitén på omvändelsen. För

alla som upplever en mäktig förändring i hjärtat manifesteras detta genom glädjrika och kärleksfulla känslor, av vilka båda tar bort olydnadens tidigare smärta. (Se Alma 36:20–21.) Hur barmhärtig är inte vår himmelske Fader! Hur omfattande är inte hans Sons försoning!

Genom att följa dessa sanna lärdomar kan du och jag, liksom missionären i Östeuropa och hans undersökare, bli förmånstagare till en mäktig förändring i hjärtat och en andlig pånyttfödelse och därigenom åtnjuta välsignelserna frid, kärlek, sann glädje och en önskan att alltid göra gott. ■

SLUTNOTER

1. *Deseret News*, 2 maj 1860, s 68.
2. *Mormon Doctrine*, andra utgåvan (1966), s 101; se också Joseph Smith Translation, 1 John 3:9.
3. *Be Ye Converted*, Brigham Young University Speeches of the Year (11 feb 1968), s 12.

Vi blir andligen födda av Kristus, lärde kung Benjamin, när våra "hjärtan äro förändrade genom tro på hans namn".

Vad jag tycker bäst om med kyrkan

Isabelle Alpert

Min make och jag åt nyligen middag tillsammans med några vänner. Samtalet kom in på religion och en vän, en mindre aktiv medlem i kyrkan, började tala om för mig varför kyrkan inte var sann.

Under samtalets gång blev han obeveklig, hotfull och arg. Jag satt och lyssnade hela tiden. Först ville jag gråta, men sedan blev jag arg och ville säga emot honom. Men den stilla och milda rösten sade åt mig att vara tyst.

Vår vän avslutade inte sin tirad förrän vi var klara med middagen och betalade notan. Då gjorde han en paus och väntade på att jag

skulle ge igen. Jag satt en stund i tyst bön. Sedan sade jag lugnt: "Vet du vad jag tycker bäst om med att gå till kyrkan på söndagarna? Sakramentet. Det ger mig möjlighet att tyst böja huvudet och be till min himmelske Fader. Jag nämner allt som jag kunde ha gjort annorlunda under den gångna veckan och söker efter sätt att förbättra mig."

Sedan tillade jag: "Jag tänker på alla som jag har försökt vara till välsignelse för under den gångna veckan och ber min himmelske Fader hjälpa mig att hitta fler personer att välsigna under den kommande veckan. Jag är tacksam att jag har tid under sakramentet varje vecka att göra detta och bli så bra jag kan bli."

Vår vän tittade på mig men sade ingenting. Vi lämnade restaurangen och gick mot bilen. Sedan frågade jag honom om han mindes alla böcker om självhjälp som jag hade i bokhyllan hemma. Det gjorde han. Jag sade att sedan jag blev medlem i kyrkan har jag inte läst en enda bok om självhjälp. Jag sade att den enda boken jag får mina svar från numera är Mormons bok.

Några dagar senare ringde han och bad om ursäkt.

"Kommen till Kristus ... och älsken Gud av all eders makt,

Jag sade till vår arga, mindre aktiva vän att det jag tycker mest om med kyrkan är att ta sakramentet.

själ och styrka.” (Moroni 10:32) När jag har försökt följa detta råd har min kärlek till Guds barn stärkts — också till dem som försöker vara min fiende. ■

En vecka kvar till lönen

Julie C Donaldson

Med viss svårighet hittade min make och jag, med våra två små barn i famnen, ett tomt bord i universitetets stora matsal. Vi tog fram smörgåsarna vi hade gjort hemma och diskuterade vår dystra ekonomiska situation.

Vi hade inga pengar och det var en vecka kvar tills vi skulle få lön igen. Ingen av oss ville be våra föräldrar om hjälp. Vi hade kreditkort, men hur skulle vi kunna sluta använda dem när vi väl hade börjat? Vi hade trofast betalat vårt tionde och hoppades att vår himmelske Fader skulle välsigna oss.

Medan vi beaktade olika möjligheter lade jag märke till en man som log mot oss några bord bort. Med våra högljudda, aktiva barn var jag van vid att folk stirrade på oss. Jag tänkte inte mer på hans uppmärksamhet förrän han kom fram till oss. Han lade ett hopvikt pappersark på bordet, klappade min make på ryggen och sade med ett leende: ”Ni ser ut att ha händerna fulla.”

Sedan gick han iväg och försvann snabbt bland folkmassan. Vi vek upp papperet och läste: ”Lycka till! Det ser ut som om ni har gjort ett bra jobb så här långt.” I det hopvikta papperet hade han lagt tillräckligt med pengar för att vi skulle klara oss en vecka och ännu längre.

Med tårar i ögonen kände jag Andens fridfulla försäkran om att detta var ett svar på våra böner och en välsignelse som vi fått för att vi betalat vårt tionde. Jag visste i det ögonblicket att vår himmelske Fader var väl medveten om vår lilla familj

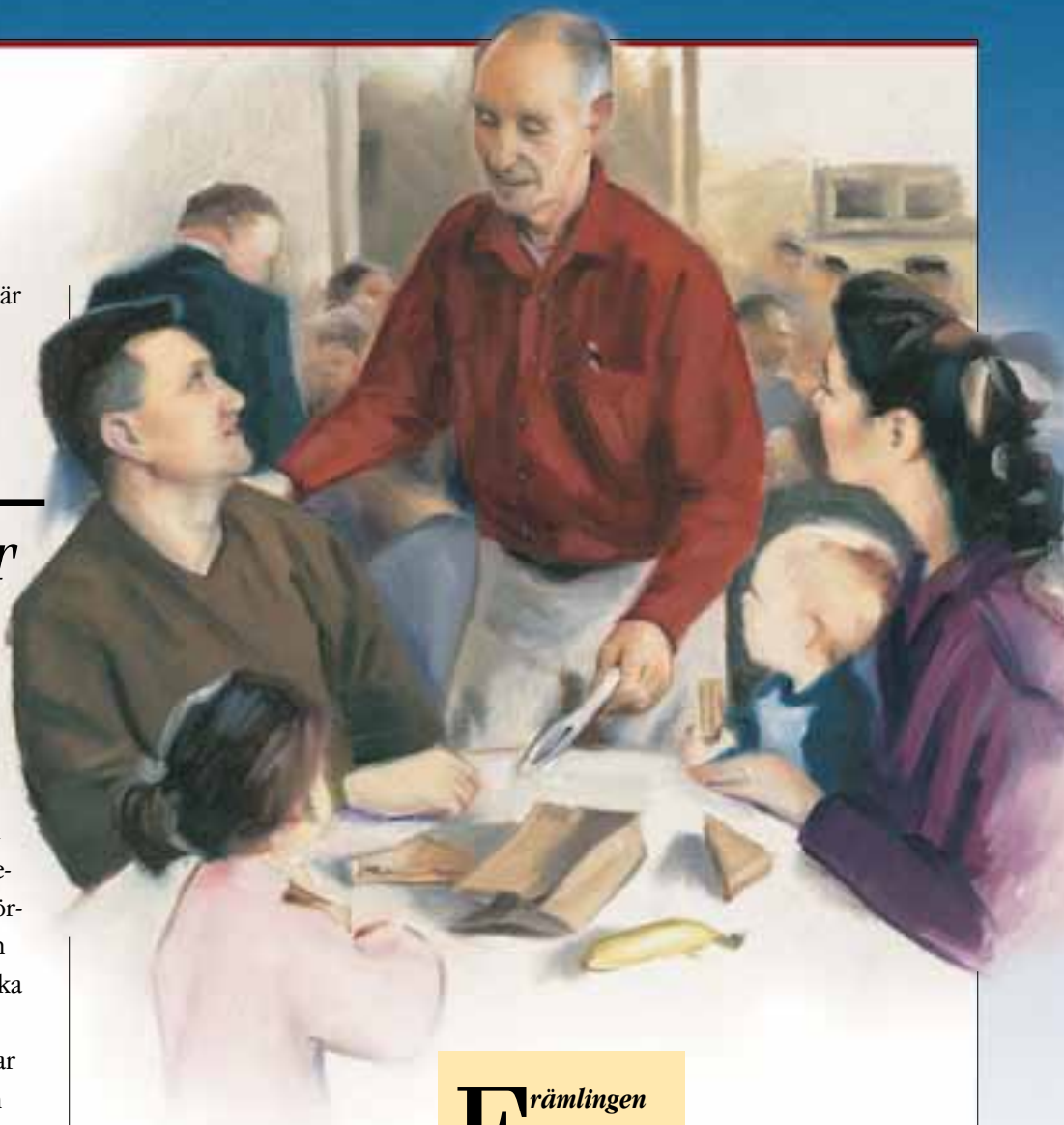
Främlingen kom fram till oss, lade ett hopvikt pappersark på bordet och klappade min make på ryggen.

och att han inte skulle överge oss.

Jag har sparat meddelandet och läst det många gånger under de senaste åren. Jag är säker på att den generöse främlingen inte var fullt medveten om vilken inverkan hans

gärning skulle ha. Men för vår familj var upplevelsen en vändpunkt mot större lydnad, tro och tacksamhet.

En andlig ingivelse, en generös främling som var villig att agera och ett vänligt meddelande har välsignat min familj för evigt. ■

När Favio kom närmare boken som låg på trottoaren kände han igen de gyllene bokstäverna. Det var vår himmelske Faders svar.

Var kunde jag hitta en annan Mormons bok?

Curtis Kleinman

Min kamrat och jag hade precis avslutat en lång, fruktlös dag av dörrknackande i Buenos Aires i Argentina. Medan vi satt och väntade på bussen började jag sjunka ner i ett töcken av självömkan. Jag hade verkat i området i tre månader utan framgång. Jag kände att jag hade svikit Herren.

Just då lade jag märke till en man på avstånd som snabbt kom cyklande mot oss. Han skrek och vinkade. I hopp om att kunna undvika den till synes arga mannen gick vi snabbt fram mot bussen som närmade sig. Det höll på att mörkna och vi befann oss i en farlig del av vårt område. Vi hoppades att vi skulle komma på bussen innan mannen hann upp oss.

"Jag har en fråga till er", ropade

mannen. Bussen kom precis före honom och vi skyndade ombord. Då hörde jag mannen fråga: "Vad hände med guldplåtarna när Joseph Smith hade översatt dem?" Jag bara gapade. Jag ville hoppa av bussen när den körde iväg. I stället ropade jag: "Var bor du?" och skrev snabbt ner hans adress.

Vi stannade till hos mannen nästa dag. Han hette Favio. En månad tidigare, berättade han, hade hans vän lånat honom en Mormons bok.

"Jag har alltid varit intresserad av Jesus Kristus, men jag har aldrig tidigare hört talas om ett annat testamente om hans liv", sade Favio. "Jag kände bara till Bibeln och Kristi verksamhet i öst. Ingen hade talat om för

mig att Kristus kom till Amerika! Jag var ivrig att lära mig mer."

Några veckor senare var Favio tvungen att lämna tillbaka boken. "Jag visste inte vart jag skulle vända mig för att få en annan Mormons bok", sade han. "Jag ville veta mer än något annat om boken var sann. Jag föll ner på knä och bad min himmelske Fader om hjälp. Jag sade: 'Fader, om Mormons bok är sann, låt mig då få tag på en annan Mormons bok så att jag kan fortsätta studera den.'"

En dag var Favio vid en tågstation. I ögonvrån såg han något på trottoaren som såg ut som en blå bok. När han kom närmare kände han igen de gyllene bokstäverna. Det var vår himmelske Faders svar.

Flera veckor efter det att Favio hade hittat Mormons bok såg han oss på busshållplatsen. Vid det laget visste han att boken var sann. Under de påföljande veckorna undervisade vi Favio om evangeliets grundprinciper

och uppmuntrade honom att fortsätta läsa. Varje gång vi frågade om han ville börja efterleva en ny evangelieprincip brukade han svara: "Jag vågar inte låta bli." En kort tid därefter gick han ner i dopets vatten.

I stället för att tycka synd om mig själv när jag har en dålig dag numera, brukar jag tänka på Favio — på hans fråga till två missmodiga missionärer och hans hängivenhet mot Herren efter det att han fick sitt svar. ■

Mina barns bön

Virgínia Augusta de Pádua Lima Pereira

När jag svarade i telefonen i vårt kapell i Viseu i Portugal undrade jag vem det var som ringde. Jag blev förvånad över att höra min åttaårige sons darriga röst.

"Mamma, Viviana har blivit påkörd av en bil", sade han. "Hon lever men hon blöder från huvudet! Hon är på väg till sjukhuset."

Jag svimmade nästan. Vad skulle jag göra? Lyckligtvis fanns min familj i närheten — två av mina systrar var med mig. En av dem följde med mig till sjukhuset medan den andra åkte för att passa och trösta mina tre ängsliga barn som var hemma.

Mitt uppe i alla oro ville jag be, men kunde bara gråta. Men på vägen till sjukhuset kom plötsligt en känsla av frid och tillförsikt över mig. Jag kände att jag inte behövde oro mig. Allt skulle gå bra.

Min syster lade märke till förändringen och frågade: "Är du okej?" Jag nickade. Men hon var skeptisk och frågade igen: "Är du verkligen okej?"

"Ja", svarade jag, men sade

inget mer under resten av resan.

När vi kom fram till sjukhuset var min fyraåriga dotter vid medvetande och hade lindriga skador. När jag hade tröstat henne kunde jag inte sluta att tänka på den frid jag hade känt.

Viviana kunde komma hem efter en dag på sjukhuset. När vi pratade om olyckan sade min syster som hade varit med barnen: "I går när ambulansen hade åkt gick Vanessa och Vasco in i huset och bad tillsammans."

Jag rördes av att mina barn, trots rädslan de kände, kom ihåg vad de hade

fått lära sig hemma och i Primär. De var bara sex och sju år gamla men hade tro på bönens kraft. De visste att vår himmelske Fader kunde hjälpa deras lillasyster.

Jag tänkte på deras tro hela eftermiddagen. Då uppstod en fråga inom mig: När började jag känna frid? När jag hade räknat ut hur lång tid det hade tagit att komma till sjukhuset insåg jag att min fridfulla känsla hade kommit ungefär samtidigt som Vanessa och Vasco hade bett.

Jag vet att vår himmelske Fader hörde deras ljuvliga röster och inte bara välsignade min dotter med hälsa utan också mig med frid. Jag ska aldrig glömma det jag lärde mig den dagen av mina barn: Vi har en kärleksfull Fader som hör våra böner och vill välsigna oss med frid i själen. (Se "Är du ödmjuk i din svaghet", *Psalmer*, nr 76.) ■

Trots den rädsla mina barn kände kom de ibåg vad de hade fått lära sig.

Visste du det här?

Mitt favoritskriftställe

"Sannerligen, så säger Herren: Det skall ske, att varje själ, som överger sina synder, kommer till mig, åkallar mitt namn, lyder min röst samt håller mina befallningar, skall få se mitt ansikte och veta, att jag är." (L&F 93:1)

Denna vers talar om vad vi behöver göra för att kunna se Frälsaren. Jag vill arbeta på allt detta i mitt liv för att uppnå det målet.

Ole I, 16 år, Buskerud, Norge

Berätta vilket som är ditt favoritskriftställe och varför. Skicka ett e-postmeddelande till oss på liabona@ldschurch.org. Skriv "Favorite Scripture" på ämnesraden.

Taltips

Om du har blivit ombedd att hålla tal i kyrkan så oroa dig inte — förbered dig. Tänk på att Herren har sagt: "Om I ären beredda skolen I icke frukta." (L&F 38:30) När du förbereder och organiserar ditt tal, tänk då på att ta med en positiv personlig upplevelse om hur evangelieämnet fungerar i ditt liv och för dig närmare Jesus Kristus.

Rättfärdiga ledare

"President Gordon B Hinckley har sagt om er: 'Ni är ... den bästa [och starkaste] genera-

tionen ungdomar som denna kyrka någonsin har haft.' Jag tror att ni har förberetts och bevarats för att leva på jorden vid den här tiden då svårigheterna och möjligheterna är som störst. Jag tror att Herren räknar med att ni ska bli rättfärdiga ledare och stå som vittnen 'under alla tider och i allting och överallt'. (Mosiah 18:9) Man kan verkligen säga att ni är framtidens 'klart skinande hopp'."

Elaine S Dalton, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, "Det syns i ditt ansikte", *Liabona*, maj 2006, s 109.

Några siffror

3 500 000: Antal exemplar av Mormons bok som trycktes 2006

Kyrkan i ... Bolivia

Missionärerna som kallades till Andernamissionen kom till Bolivia i november 1964. De döpte och konfirmerade sin första nyomvända i december samma år.

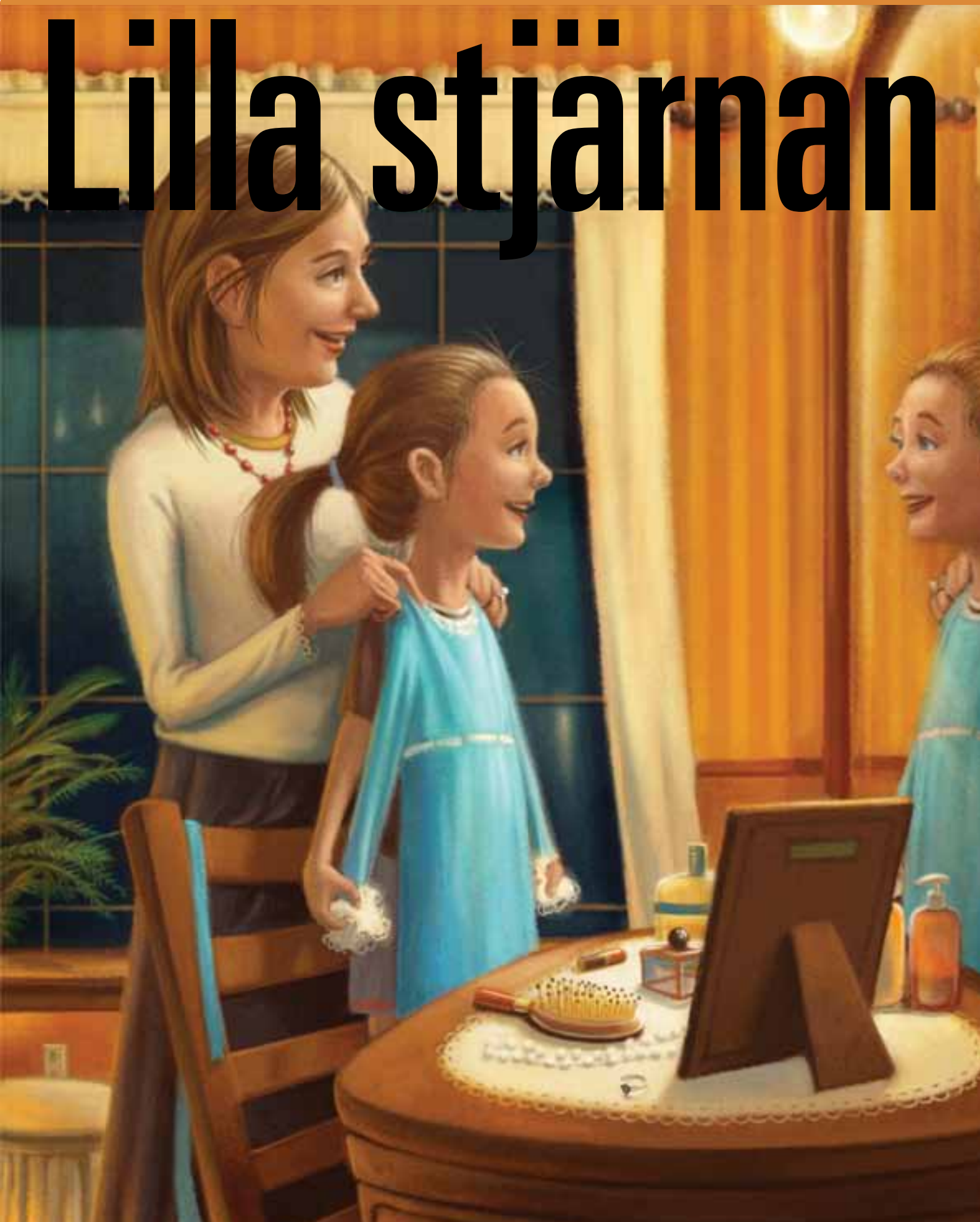
Den förste bolivian som verkade som missionär för kyrkan 1967 hette Desiderio Arce Cano. Han lämnade en sångkarriär i Argentina för att verka i sitt hemland. Han blev senare stavspremierad och missionspresident.

Medlemsantalet i Bolivia har mer än fördubblats under de senaste tio åren.

MEDLEMSANTAL	153 674
STAVAR OCH DISTRIKT	34
MISSIONER	3
TEMPEL	1
SLÄKTFORSKNINGSCENTRER	31

Lilla stjärnan

Den första synen

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF

andre rådgivare i första presidentskapet

När jag växte upp i Tyskland gick jag i kyrkan på många olika platser och under olika omständigheter — i enkla små rum, i imponerande villor och i mycket funktionella, moderna kapell. Alla dessa byggnader hade en viktig sak gemensam: Guds ande var där. Vi kände Frälsarens kärlek när vi samlades som grens- eller församlingsfamilj.

Kapellet i Zwickau hade en gammal luftdriven orgel. Varje söndag utsågs en ung man till att pumpa den kraftiga hävstången till bälgen som försåg orgeln med luft. Jag fick ibland den stora äran att hjälpa till med den här viktiga uppgiften.

Medan församlingen sjöng återställelsens vackra psalmer pumpade jag av alla krafter så att orgeln inte skulle bli utan luft. Orgeltramparen satt på en plats som gav honom utsikt över kyrkfönstret med målat glas som pryddes främre delen av kapellet. Glasmålningen föreställde den första synen: Joseph Smith knäböjer i den heliga lunden och ser upp mot himlen, mot en ljuspelare.

Medan församlingen sjöng psalmer, eller under medlemmarnas tal och vittnesbörd, tittade jag ofta på denna skildring av ett ytterst heligt ögonblick i världshistorien. För mitt inre öga såg jag hur Joseph fick kunskap, vittnesbörd och gudomlig undervisning och blev ett välsignat redskap i vår himmelske Faders hand.

Jag kände en särskild anda när jag såg på den vackra

**President Uchtdorf
bär sitt vittnesbörd
om Joseph Smiths
första syn.**

scenen i bilden i fönstret. Jag såg hur en troende gosse i en helig lund hade fattat ett modigt beslut att uppriktigt be till vår himmelske Fader, som lyssnade och svarade kärleksfullt.

Här var jag, en ung pojke i efterkrigstidens Tyskland, i en stad i spillror, hundratals mil från Palmyra i Nordamerika och mer än hundra år efter det att det hade hänt. Genom den Helige Andens allomfattande kraft kände jag i mitt hjärta och sinne att det var sant, att Joseph Smith verkligen såg Gud och Jesus Kristus och hörde deras röster.

Guds ande lugnade min själ i dessa unga år med en förvisning om att detta heliga ögonblick verkligen hade skett, att det resulterade i begynnelsen av en världsomfattande rörelse, förutbestämd att "rulla fram och uppfylla hela världen". (L&F 65:2) Jag trodde på Joseph Smiths vittnesbörd om hans härliga upplevelse i den heliga lunden, och i dag *vet* jag att det är sant. Gud har återigen talat till människan! ●

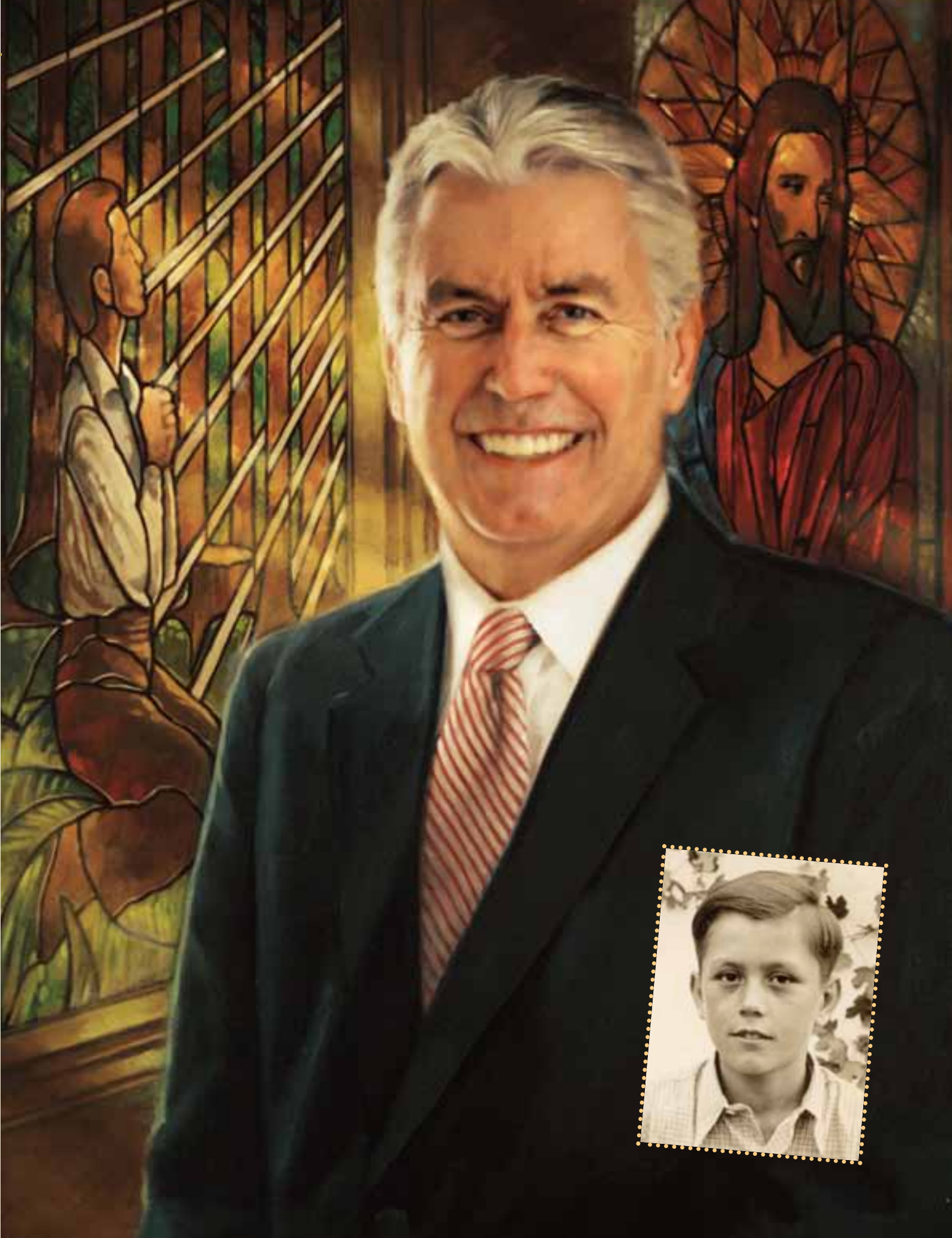
Från ett tal under generalkonferensen i april 2005.

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

1. Har det någon betydelse vilken slags byggnad man har kyrkans möten i? Vad är det som har betydelse?

2. Vad tror du att "den Helige Andens allomfattande kraft" betyder? Vad kan det ha att göra med alla de människor som blir medlemmar i kyrkan över hela världen?

3. Har du ett vittnesbörd om Joseph Smiths första syn? Vad kan du göra för att få ett?

Jag ska följa den plan min himmelske Fader har för mig.

Jag ska komma ihåg mitt dopförbund och lyssna till den Helige Anden.

Jag ska välja det rätta. Jag vet att jag kan omvända mig när jag har gjort något fel.

Jag ska vara ärlig mot min himmelske Fader, mot andra och mot mig själv.

Jag ska använda min himmelske Faders och Jesu namn vördnadsfullt. Jag ska inte svära eller säga fula ord.

Jag ska göra sådana saker på sabbatsdagen som hjälper mig att känna mig nära min himmelske Fader och Jesus Kristus.

Jag ska hedra mina föräldrar och göra min del för att stärka min familj.

Jag ska hålla mitt sinne och min kropp heliga och rena och jag ska inte använda sådant som är skadligt för mig.

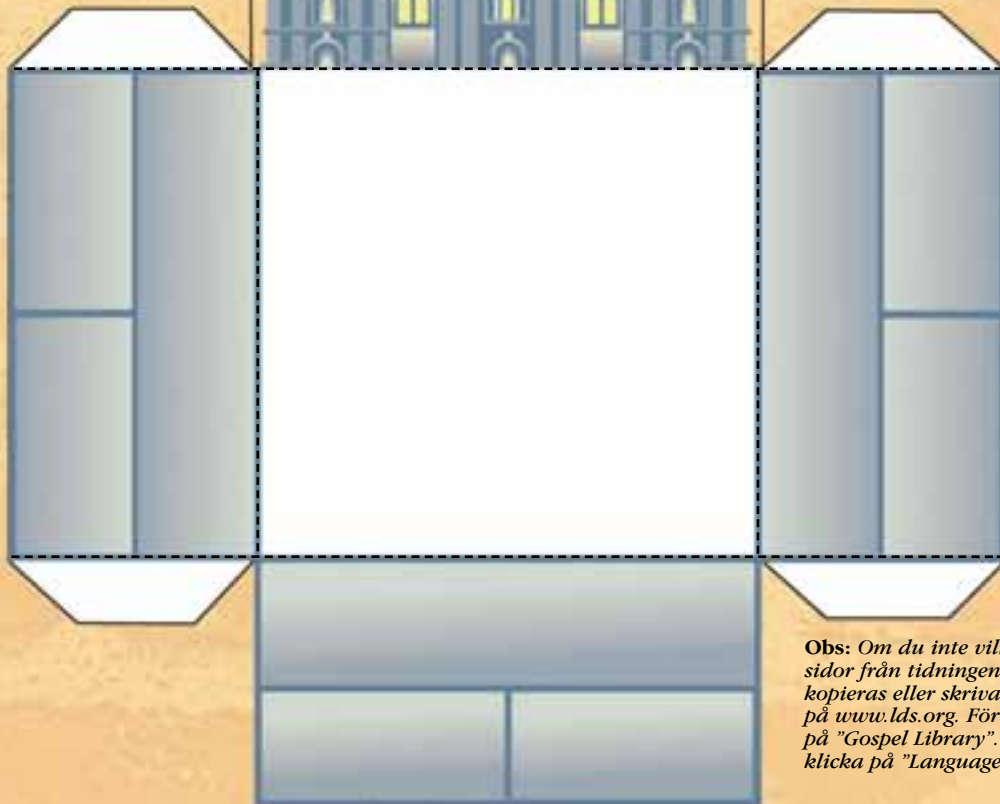
Jag ska klä mig passande för att visa respekt för min himmelske Fader och för mig själv.

Jag ska bara läsa och se på sådant som min himmelske Fader tycker om att jag läser och ser på.

Jag ska bara lyssna på musik som min himmelske Fader tycker om att jag lyssnar på.

Jag ska ha bra vänner och vara vänlig mot andra.

Jag ska nu leva så att jag kan vara värdig att komma till templet och göra min del för att få en evig familj.

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på "Languages".

Jag ska förbereda mig medan jag är liten

**"Byggen detta hus åt mitt namn, på det jag må uppenbara mina förordningar för mitt folk däri."
(L&F 124:40)**

LINDA CHRISTENSEN

Templet är till välsignelse för dig och för din familj. Det finns över 120 tempel i hela världen. Vet du namnet på templet som finns närmast dig? Finns det en bild av ett tempel hemma hos dig? Har någon i din familj varit i templet och ingått heliga förbund?

Primärsången "Jag längtar så till templet" (*Barnens sångbok*, s 99) lär att templet är "Guds eget hus, där frid och kärlek råder". Den lär också att templet är en helig plats där vi "beseglas ... för evig tid". Nästa gång du sjunger den sången kan du lyssna efter orden "en dag skall jag gå dit". Det är ett löfte till dig själv och till din himmelske Fader att du ska vara värdig att komma in i hans hus.

Aktivitet

Ta bort sidan LS4 och klistra fast den på tjockt papper. Klipp ut templet längs de heldragna linjerna, vik längs de streckade linjerna och klistra fast flikarna mot insidan av väggarna så att det blir en ask. Klipp ut Mina evangelieideal (s LS4) och lägg dem i tempelasken. Välj ett evangelieideal ur asken, läs det, och bestäm dig för vad du kan göra för att efterleva idealet. På familjens hemafton kan du berätta hur det här idealet kan förbereda dig för att komma till templet en dag.

Sätt tempelasken och korten med evangelieidealerna på en särskild plats så att du blir påmind om att göra bra val. När du läser ett evangelieideal och bestämmer dig för hur du ska efterleva det kan du tänka på följande ord från "Jag längtar så till templet": "Jag vill förbereda mig var dag, och alltid lyda Guds lag."

Förslag till samlingsstunden

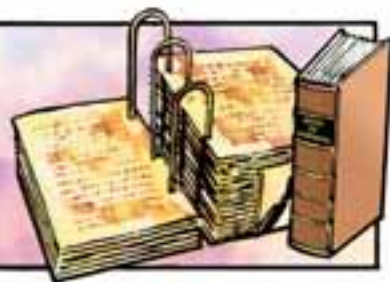
1. Rita en enkel bild av ett tempel. Klipp ut bilden i 12 fyrkanter som ska representera byggstenar. Numrera pappersbitarna från 1 till 12. Klipp ett pappersark i 12 bitar och skriv ett handlingsord från varje evangelieideal på de olika pappersbitarna. (Handlingsord: följa, komma ihåg, välja, vara, använda, göra, hedra, hålla, klä, läsa och se, lyssna, ha, leva.) Vik papperslapparna så att orden inte syns. Dela ut exemplar av handledningen *Tro på Gud. Spela tempelspelet*. Börja med att läsa *Läran och förbunden 124:40*. Skriv orden "byggen detta hus" på tavlan. Be ett barn att välja en papperslapp och läsa handlingsordet. Låt barnen leta efter ordet i Mina evangelieideal. När de har hittat det läser ni evangelieidealet tillsammans. Be barnet eller klassen att tänka på hur man kan efterleva det idealet. Be sedan barnet eller klassen att hitta byggsten 1 och sätta upp den på tavlan. Fortsätt tills templet är klart. Betona att alla evangelieideal är sådant som barnen kan göra för att få en evig familj.

2. Håll upp en påse med skriftställen. Ge barnen flera ledtrådar så att de kan gissa vad som finns i påsen. När de har gissat rätt slår du upp *Malaki 3:10* och läser orden "för in allt tionde". Be barnen att gissa vilket bud det här skriftstället talar om. Läs versen tillsammans och lyssna efter löftet "låta välsignelse strömma ut över er". Be barnen att nämna några välsignelser som vår himmelske Fader har gett dem och gör en lista på tavlan. Ge varje barn ett pappersark. Be dem att rita eller skriva ner en välsignelse på papperet. När barnen är klara ber du dem att tyst skrynkla ihop papperet till en boll. Lägg bollarna i påsen. Be en prästadömsledare att hålla ut händerna för att fånga bollarna. Håll ut bollarna i hans händer och se hur de flödar över. Läs löftet "låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått". Hjälpt barnen förstå att när vi följer tiondelagen så välsignar vår himmelske Fader oss med så många välsignelser att det inte finns plats att ta emot alla. Berätta att tiondepengarna bland annat används till att bygga tempel. ●

FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

Tar emot guldplåtarna

En kväll bad Joseph för att få veta vad hans himmelske Fader ville att han skulle göra. När han bad fylldes rummet av ljus och en person som hette Moroni visade sig. Han var en ängel som vår himmelske Fader hade sänt. Han berättade för Joseph om en forntida uppteckning som inristats på guldplåtar. Synen varade hela natten.

Nästa dag kunde Joseph inte arbeta för att han var så trött.

Det är bäst att du går tillbaka hem och vilar, min son.

När Joseph var på väg tillbaka uppenbarade sig Moroni för Joseph och upprepade det som han hade sagt natten innan. Sedan sade han till Joseph att berätta för sin pappa om synerna.

Synen är från Gud, Joseph. Gör som ängeln säger.

Joseph gick till kullen Cumorah.

När han hade bant upp en stor sten såg han guldplåtarna, Urim och Tummim och en bröstplåt som grävs ner i en låda av sten.

Moroni uppmanade honom att komma tillbaka varje år i fyra år. Under den tiden fick Joseph många uppenbarelsen.

Han berättade för sin familj om dem.

Joseph,
du berättar för oss
om människorna som en gång
levde på den här kontinenten.
Du pratar som om du levde
tillsammans med dem!

Det är för att
Herren har visat
dem för mig.

Året därpå gick Joseph tillbaka till kullen. Han tog ut plåtarna ur lådan och lade dem på marken för ett ögonblick. När han skulle försöka ta upp dem igen var de borta!

Varför har plåtarna tagits ifrån mig?

Moroni uppenbarade sig och sade att han inte kunde få dem än eftersom han behövde lära sig att bli lydigare.

Du befalldes att inte släppa taget om plåtarna tills du kom hem.

Joseph lärde sig att bli mer lydig och försiktig. Den 22 september 1827 åkte Joseph och hans hustru Emma till kullen Cumorah vid midnatt. Emma väntade i vagnen medan Joseph gick upp för kullen.

Du glömde det och lydde inte.

När de återvände nästa morgon var Josephs mamma överlycklig.

Jag har äntligen fått plåtarna!

Gud vare tack! Jag har bett hela natten.

Tro på Gud

Thomas S Monson och president James E Faust följande i ett brev: "Vi hoppas att pojkar och flickor ska utveckla större tro och mod genom att lära sig och leva efter evangeliet, tjäna andra och utveckla sina talanger." (Brev från första presidentskapet, 2 apr 2003)

I dagens värld behöver vi stor tro och mycket mod. Du kan utveckla

Ovan (från vänster): Margaret S Liffert, första rådgivare; Cheryl C Lant, president och Vicki F Matsumori, andra rådgivare.

PRIMÄRFÖRENINGENS GENERALPRESIDENTSKAP

Nioåriga Shelby bad inledningsbönen under familjens hemafton. "Shelby", sade mamma, "jag tror du är nästan klar med en av Tro på Gud-aktiviteterna. Du bad avslutningsbönen under familjens hemafton för bara några veckor sedan. Nu behöver du berätta om hur du känner att bönen skyddar oss och hjälper oss att hålla oss nära vår himmelske Fader och Frälsaren."

Shelby gick ut ur rummet och kom tillbaka med sin dagbok.

Hon läste hur hon några dagar tidigare hade bett i baksätet i familjens bil när bilen inte ville starta. Nästan genast hade en granne kommit för att hjälpa till att fixa problemet. Shelby kom ihåg att be eftersom hon hade tänkt på Tro på Gud-aktiviteten.

Liksom andra barn världen över upptäckte Shelby att Tro på Gud är mer än bara ett program. Det är ett sätt att bygga upp tro medan man strävar efter att följa Jesu Kristi evangelium.

När Tro på Gud-programmet introducerades 2003 sade president Gordon B Hinckley, president

dess egenskaper genom att be varje dag, läsa skrifterna regelbundet och hålla buden. Dessa och andra sätt att följa evangeliet är en del av grundkraven i handledningen. När du blir åtta år får du handledningen *Tro på Gud*.

I vissa områden i världen samlas barnen två gånger i månaden med en ledare för att stärka vänskapsband,

öva på att följa evangeliet och ha roligt. I andra delar av världen där det finns få medlemmar eller där det är stora avstånd mellan medlemmarna arbetar barnen på Tro på Gud-programmet tillsammans med sin familj eller själva. Vilken situation du än befinner dig i så är det viktigt att du hittar ett sätt att öva på att följa Jesu Kristi evangelium.

Ledarna i Primär kan hjälpa dig. Medlemmarna i Primärs presidentskap kan uppmuntra dig och ge dig möjlighet att rapportera när du gjort en aktivitet. Lärarna kan hjälpa dig att lära dig trosartiklarna utantill. För pojkar som bor i Förenta staterna och Canada kan scoutledarna ordna scoutaktiviteter med Tro på Gud-mål.

Tro på Gud är också ett sätt att stärka din familj. Lindsey hade precis fyllt åtta och fått sin *Tro på Gud*-handledning. Hennes föräldrar gick igenom handledningen med henne. Lindsey erbjöd sig att hålla lektionen på familjens hemafton. Hon valde ett av ämnena i handledningen. Med hjälp av sin familj presenterade Lindsey hemaftonen och fullföljde också en aktivitet.

Andra familjer har också använt Tro på Gud när de ska förbereda sin hemafton. En familj valde en trosartikel att studera och lära sig utantill varje vecka. I en annan familj fick vart och ett av barnen välja en aktivitet från handledningen när det var deras tur att ha lektionen.

För ett tjänandeprojekt för föräldrar och barn (se handledningen, s 9) bestämde sig Michaels familj för att laga äppelpaj som varje familjemedlem kunde ge någon. Michael frågade om han kunde ta sin paj till en familj som hade varit ovänlig. Michaels mamma var lite orolig, men han envissades. Michael lämnade över pajen

bättre förberedd för att ta emot aronska prästadömet eller att bli en rättfärdig ung kvinna. Du har då grundlagt ett mönster för ett rättfärdigt liv och har fått möjlighet att följa evangeliet, tjäna andra och utveckla dina talanger. Det bästa av allt är att du har stärkt ditt vittnesbörd om Jesus Kristus. ●

tillsammans med sin familj. De upptäckte att familjen hade haft det svårt och att ovänligheten inte var riktad mot dem. De båda familjerna blev goda vänner tack vare att Michael ville följa Jesu Kristi evangelium.

När du har uppfyllt alla krav får du diplomet längst bak i handledningen. Din president för Primär och biskopen eller grenspresidenten undertecknar det. Men den största välsignelsen är att du har övat på att göra sådant som hjälper dig att följa evangeliet och att vara stark och modig.

När du har uppfyllt kraven i Tro på Gud-programmet är du också

Mina evangelieideal: Ett matchningsspel

Rita en linje för att binda samman de halvor som hör ihop.
Ta baksidan av din *Tro på Gud*-handledning till hjälp.

Jag ska följa

inte svära eller säga fula ord.

Jag ska komma ihåg mitt
dopförbund och

göra min del för att stärka min familj.

Jag ska välja det rätta. Jag vet att

jag ska inte använda sådant som
är skadligt för mig.

Jag ska vara ärlig mot

som min himmelske Fader tycker om
att jag läser och ser på.

Jag ska använda min himmelske Faders
och Jesu namn vördnadsfullt. Jag ska

vara vänlig mot andra.

Jag ska göra sådana saker på sabbats-
dagen som

den plan min himmelske Fader har
för mig.

Jag ska hedra mina föräldrar

hjälper mig att känna mig nära min
himmelske Fader och Jesus Kristus.

Jag ska hålla mitt sinne och min kropp
heliga och rena och

min himmelske Fader tycker om att
jag lyssnar på.

Jag ska klä mig passande för att

göra min del för att få en evig familj.

Jag ska bara läsa och se på sådant som

lyssna till den Helige Anden.

Jag ska bara lyssna på musik som

visa respekt för min himmelske Fader
och för mig själv.

Jag ska ha bra vänner och

min himmelske Fader, mot andra och
mot mig själv.

Jag ska nu leva så att jag kan vara vär-
dig att komma till templet och

jag kan omvända mig när jag har gjort
något fel.

Gömda saker

Hitta följande saker som Jill kan ha använt medan hon förtjänade sin Tro på Gud-utmärkelse: skrifterna, en penna, ett mynt, en sked, en gaffel, en spatel, en vandringskänga, en picknickkorg, en kratta, ett piano, en målarpensel, en fågelholk, en baseboll, en basebollkeps, ett hopprep, ett möteshus, en kam, en tandborste och ett äpple. Hur kan Jill ha använt var och en av sakerna för att förtjäna sin utmärkelse?

I söndagskläder i Brasilien

*"Håll sabbatsdagen så att du
belgar den." (5 Mos 5:12)*

NATHAN N WAITE

I Minas Gerais i Brasilien är det aldrig vinter. De enda årstiderna som finns är en torr årstid och en regnig årstid. Det kan vara en varm och fuktig plats! Primärbarnen i Conselheiro Lafaiete gren har lärt sig vilka välsignelser man får av att ha på sig fina söndagskläder även när det är mycket varmt.

Syster Patrícia da Costa verkade som Primärs president när hon började oroa sig för hur primärbarnen var klädda. "Det är svårt för barnen att ha på sig fina söndagskläder när det är så varmt", säger hon. "Ingen hade heller lagt så stor vikt vid det tidigare." Fastän det kan verka mindre viktigt att klä upp sig innan man går till kyrkan insåg syster da Costa att det skulle hjälpa primärbarnen

att visa respekt för sin himmelske Fader. Barnen skulle grundlägga goda vanor inför framtiden.

Primär satte upp några mål. Familjerna fick söndagskläder till de barn som inte hade några. De hade till och med en "parad" i Primär för att visa upp passande söndagskläder.

Det var inte lätt men de nådde sitt mål. "Dagen då barnen medverkade på sakramentsmötet var alla klädda i söndagskläder", säger syster da Costa. "Det var underbart!"

Många medlemmar i grenen har lagt märke till skillnaden. Barnen är mer vördnadsfulla, och nu tar de på sig sina söndagskläder utan att föräldrarna behöver säga till dem. De har också fått en annan oväntad välsignelse: Mindre aktiva föräldrar har börjat komma till kyrkan igen, tack vare deras barns exempel. ●

Inte bara för en dag

WENDY ELLISON

Baserad på en sann berättelse

"Att [de må] samlas och begiva sig upp till templet." (Mosiab 1:18)

Lördagen började som alla andra dagar. Solen steg upp över bergen bredvid Kolins hus och ljuset letade sig in genom hans sovrumsfönster. En annan dag kanske han hade försökt gömma sig under täcket och stanna kvar i sängen. Men Kolin gäspade och sträckte på sig och klev upp ur sängen för det var något särskilt som skulle hända, och han behövde göra sig i ordning.

Oftast var lördagen en dag när han lekte med kompisar eller hjälpte till i trädgården eller stannade till hos mormor och morfar efter att ha uträttat ärenden. Han hade ofta bekväma kläder på sig som han kunde smutsa ner. I stället tog han på sig sina söndagskläder som mamma hade tvättat och strukit åt honom. Han knäppte den vita skjortan och stoppade noga ner den i byxorna. Han tog på sig strumporna och skorna och lade slipsen runt halsen — pappa skulle hjälpa honom knyta den. När mamma ropade: "Det är dags att åka", var han redo.

När alla satt fastspända i sina säkerhetsbälten körde pappa nerför gatan och runt en kurva. Kolin log när de kom till templet. Han såg den släta ytan glittra i solljuset och de färgglada fönstren som sträckte sig upp mot spiran och ängeln Moroni.

Kolin hade sett templet många gånger. Han hade varit inne i templet också. En gång när han beseglades till sina föräldrar när han bara var sex månader gammal och en gång till när hans föräldrar hade adopterat hans lillebror Kaden. Kolin kunde inte komma ihåg någon av gångerna men när han blev större lärde han sig att det som hade hänt där var viktigt. Och Kolin förstod att efter det här

speciella lördagsbesöket skulle hans adopterade lillasyster Shayla vara en del av familjen för evigt, precis som hennes bröder.

Alla andra dagar tyckte Kolin om att skratta och prata. Men när han kom in genom de stora tempeldörrarna med sin familj försökte han lämna det uppförandet utanför. Han förstod att det var en helig plats.

Vänliga tempeltjänare tog med sig Kolin, Kaden och Shayla till ett särskilt rum för barn där de fick på sig vita kläder och stannade kvar tills det var dags att gå till beseglingsrummet där mamma och pappa väntade. I beseglingsrummet såg Kolin sin mormor och morfar, mostrar och morbröder, vänner till familjen och några medlemmar i församlingen. Det var en glad dag fastän några torkade bort tårar från sina kinder.

Tempelbeseglaren hälsade på pojkarna med ett fast handslag och log. Han sade att de såg fina ut i sina vita kläder. Han uppmanade dem att alltid göra bra val så att de kunde förbereda sig för en mission och komma tillbaka till templet. Och sedan påminde han dem om hur viktigt det som nu skulle hända var. Sedan började han med beseglingsförrättningen.

När beseglingen var över stod Kolin och hans familj och tittade in i speglarna på andra sidan rummet. Han såg sig själv tillsammans med sin pappa, mamma, bror och syster. Spegelbilderna tog aldrig slut, precis som det var med hans eviga familj. Kolin visste att det var tack vare templet som hans familj kunde vara tillsammans, inte bara för den dagen, utan för evigt. ●

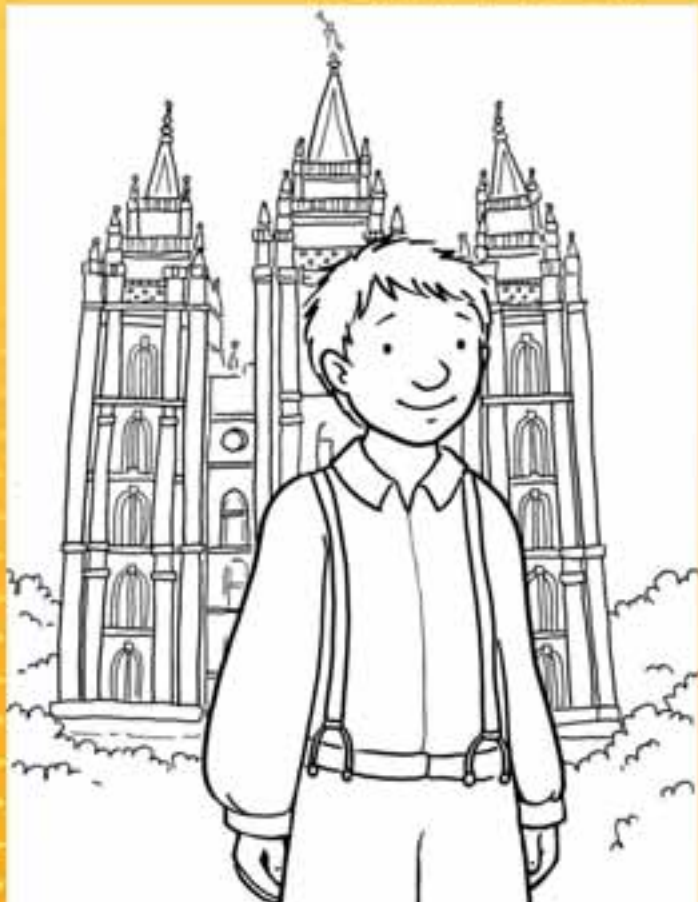

”Vi ska bilda familj och
beseglas i heliga tempel,
med glädje och kärleksfulla
relationer som består i
evighet.”

Äldste Russel M Nelson i
de tolv apostlarnas kворum,
”Rötter och grenar”, *Liahona*, maj 2004, s 29.

Rita en bild av dig själv framför ett tempel.

TEMPLET ÄR EN VÄLSIGNELSE FÖR MIG OCH FÖR MIN FAMILJ

”Sannerligen säger jag eder: Byggen detta hus åt mitt namn, på det jag må uppenbara mina förordningar för mitt folk däri.” (L&F 124:40)

Liknelsen om olivträdet, av Brad Teare

Detta träsnitt illustrerar en scen från kapitel 5 i Jakob i Mormons bok. Där citerar Jakob profeten Zenos liknelse om det förädlade och det vilda olivträdet som representerar Israels hus' historia och bestämmelse. Jakob sade: "Detta är min profetia: Det som denna profet, Zenos, talade angående Israels hus ... skall alldeles säkert ske." (MB Jakob 6:1)

SWEDISH

4 02022 86180 3

Kyrkonytt

Kyrkans ledare uppmanar medlemmarna att delta i samtalet om kyrkan som pågår på Internet.

Evangeliet sprids via Internet

Äldste M Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kvorum

Jag är snart 80 år. Enligt vissa är jag ganska gammal. Faktum är att vissa anser att några av bröderna är för gamla för att veta vad som pågår i världen. Låt mig försäkra er om att vi är mycket medvetna.

En värld i förändring

Under mina nästan 80 år har jag sett många förändringar. När jag påbörjade min mission i England 1948 var dagstidningar och radio det vanligaste sättet människor hörde talas om nyheter på.

Vad annorlunda världen är i dag.

Om ni läser någon dagstidning är det troligt att många av er läser den på Internet. Vår värld består av en cyberrymd – mobiltelefoner som visar film och spelar musik, sociala nätverk, sms och bloggar, handdatorer och podcasts.

Det här är framtidens värld. Uppfinningar som vi inte kunnat drömma om kommer att finnas under ert liv, liksom de har funnits i mitt. Hur ska ni använda er av dessa fantastiska uppfinningar? Eller rättare sagt, hur ska ni använda dem för att föra Herrens verk framåt?

Ni har den stora möjligheten att vara en kraft som gör gott i kyrkan och i världen. Det ligger en del sanning i det gamla ordstävets att "pennan är mäktigare än svärdet".¹ I många fall är det med ord som ni åstadkommer allt det storslagna som ni har för avsikt att göra. Och det är främst om hur ni kan delge dessa ord som jag vill tala till er.

Från allra första början har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga använt det skrivna ordets kraft för att sprida det återställda evangeliets budskap runtom i världen. Herren har under århundradenas lopp inspirerat människor att uppfinna redskap som underlättar evangeliets spridning. Kyrkan har tagit till sig dessa redskap, bland annat trycksaker, satellitutsändningar och Internet.

Det är kanske få uppfinningar som haft större inverkan på världen än tryckpressen, som uppfunns av den inspirerade Johannes Gutenberg omkring 1436. Tryckpressen gjorde det möjligt att sprida kunskap, bland annat den som fanns i Bibeln, i större utsträckning än tidigare.

Internet: en nutida tryckpress

I dag har vi den nutida motsvarigheten till tryckpressen i Internet. Internet ger alla möjlighet att vara förläggare, att göra sin röst hörd, och har revolutionerat samhället. Före Internet fanns det många hinder för det skrivna ordet. Det krävdes pengar, makt, inflytande och en hel del tid för att publicera något.

Men i dag har många av dessa hinder försvunnit tack vare det som vissa kallar new media som möjliggjorts av Internet. New media består av verktyg på Internet som gör det möjligt för nästan alla att publicera eller visa något för antingen en stor eller liten publik. Jag har nämnt några av dessa verktyg redan. New media underlättar samtal över hela världen om alla möjliga ämnen, bland annat religion, och nästan alla kan delta. Denna nutida motsvarighet till tryckpressen är inte bara eliten förunnad.

Men några av dessa redskap – liksom alla redskap i en ovan eller odisciplinerad hand – kan vara farliga. Internet kan användas till att förkunna Jesu Kristi evangelium, men det kan lika lätt användas till att främja pornografins smuts och snusk. Med hjälp av dataprogram som iTunes kan man ladda ner upplyftande

och gripande musik, eller den värsta sortens asociala text, full av svordomar. Sociala nätverk på webben kan användas till att knyta sunda vänskapsband, men kan också användas av illvilliga personer som försöker snärja oförsiktiga. Det skiljer sig inte från hur människor väljer att använda teve eller filmer eller ett bibliotek. Satan är alltid snabb att exploatera den negativa sidan av nya uppfinningar, att förstöra och degradera, och att neutralisera allt det goda de kan åstadkomma. Se till att de val du gör när du använder new media är val som vidgar ditt sinne, ökar dina möjligheter och när din själ.

Som du vet har new media redan avsevärt påverkat den gamla världen med dagstidningar och andra traditionella medier. Förut kunde jag som ledare i kyrkan ha en intervju med någon dagstidning, sedan vänta en eller två dagar på att den skulle

finnas med långt inne i tidningen. Sedan kastades dagstidningen bort och det inflytande intervjun kan ha haft försvann ganska snabbt.

Numera när jag går från en bestämd tid till en annan visas rapporten om mitt besök eller min intervju nästan omedelbart på dagstidningens hemsida eller på bloggar där den kan kopieras och distribueras över hela nätet. Du kan se hur viktiga de rätta orden är i dag. Orden som publiceras på Internet försvinner inte. Alla sökningar på Google eller Yahoo! kommer att ta fram ens ord, förmodligen under en mycket lång tid.

Här följer ett exempel: År 2007 kom NBC television till Salt Lake City för att ha en intervju med mig som skulle vara en del av ett program de höll på att göra om kyrkan. Reportern Ron Allen och jag tillbringade en timme tillsammans i kapellet i Joseph Smith Memorial Building. Vi diskuterade kyrkan grundligt. Några dagar senare visades programmet, och under den fyra minuter långa sekvensen var sex sekunder med från den en timme långa intervjun. Det var bara tillräckligt med tid för mig att vittna om vår tro på Jesus Kristus som det centrala i allt vi tror på. Jag upprepar, bara sex sekunder användes av en intervju på 60 minuter. Dessa sex sekunder är faktiskt ganska typiska

för personerna inom traditionella tevedier, som tänker och sänder i korta segment. Den stora skillnaden mellan den gångna tiden och i dag är att reportern också lade in 15 minuter från intervjun på webbsidan *NBC Nightly News*. Och dessa femton minuter är fortfarande kvar där. Det vi säger visas inte på skärmen under ett ögonblick för att sedan försvinna, utan blir en del av ett permanent arkiv och kan användas på andra webbsidor som använder materialet på nytt. De som använder sökmotorer på Internet för att söka på ämnen om kyrkan hittar denna intervju och många andra.

Dessa redskap gör att organisationer och enskilda helt kan utesluta nyhetsmedierna och i stället publicera eller sända sina budskap direkt till den avsedda publiken. Förra året hade till exempel kyrkans informationstjänstavdelning en intervju med äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum och äldste Lance B Wickman i de sjuttios kворum om kyrkans ståndpunkt i fråga om dragning till personer av samma kön. Tidigare behövde vi lita till nyhetsmedierna för att förmedla vårt budskap om ett sådant ämne. Men denna djupgående intervju hölls av anställda vid kyrkans informationstjänst och lades ut i sin helhet på kyrkans webbsida, helt ofiltrerad av nyhetsmedierna.

Delta i samtalen

Det pågår samtal om kyrkan hela tiden. Dessa samtal fortsätter vare sig

vi väljer att delta i dem eller inte. Men vi kan inte stå bredvid medan andra, bland annat våra kritiker, försöker definiera vad kyrkan lär. Vissa samtal har en publik på tusen eller kanske miljoner, men de flesta är mycket, mycket mindre. Men alla samtal har en inverkan på dem som deltar i dem. Uppfattningar om kyrkan etableras ett samtal åt gången.

Utmaningen ligger i att det finns alltför många som deltar i samtal om kyrkan för att vår personal i kyrkan ska kunna samtala med och svara var och en personligen. Vi kan inte besvara alla frågor, tillmötesgå alla förfrågningar eller bestrida alla

Sms är ett av många olika slags "new media" som medlemmarna kan använda sig av för att sprida evangeliet.

oriktigheter som finns. Men vi måste komma ihåg att det är skillnad på intresse och enbart nyfikenhet. Ibland vill folk bara veta vad kyrkan är för något. Och de som söker efter svar vill att de kommer direkt från en medlem i kyrkan. De uppskattar samtal mellan fyra ögon.

Ni vet alla att medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hela tiden påminns om och uppmuntras att dela med sig av evangeliet till andra. Kyrkan söker hela tiden efter de mest effektiva sätten att förkunna sitt budskap. Det har alltid varit något särskilt för mig att predika om det återställda evangeliet. Jag älskade att vara missionär i England. Jag älskade att vara missionspresident i Kanada. Och jag älskar min nuvarande kallelse som ger mig möjlighet att dela med mig av budskapet om evangeliets återställelse för världen och att vittna om att Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, uppenbarade sig för profeten Joseph Smith 1820. Genom Joseph återställdes det evangelium som Jesus predikade under Nya testamentets tid. Det gick förlorat i och med de forna apostlarnas död. Jag kan till hela världen dela med mig av kunskapen om att prästadömetts myndighet och Nya testamentets lära och förordningar ännu en gång finns på jorden. Detta är det viktigaste arbete vi kan vara engagerade i.

Nu vill jag be er att delta i samtalen genom att sprida evangeliet på Internet och med enkla och

tydliga ord förklara budskapet om återställelsen. De flesta av er vet redan att om ni har tillgång till Internet så kan ni starta en blogg på några minuter och börja dela med er av det som ni vet är sant. Ni kan ladda ner filmer från kyrkan och andra lämpliga webbsidor, bland annat newsroom.lds.org och skicka dem till era vänner. Ni kan skriva till mediasidor på Internet som publicerar rapporter om kyrkan och ge uttryck åt era synpunkter angående oriktigheter i rapporterna. Detta kräver förstås att ni förstår evangeliets grundläggande principer.

Alltför många har fått ett felaktigt intryck av kyrkan eftersom informationen de fått om oss till stor del kommer från nyhetsrapporter som grundas på kontroverser. Alltför mycket uppmärksamhet på kontroverser har en negativ inverkan på människors uppfattningar om vad Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga verkligen handlar om.

Nyligen gav en krönikör i en framträdande dagstidning i Förenta staterna en oansvarigt felaktig beskrivning av kyrkan och våra trosuppfattningar och seder. Dussintals, kanske hundratals medlemmar i kyrkan och andra som känner till vår tro gjorde inlägg på dagstidningens webbsida för att rätta till missuppfattningarna han hade spridit och efterlysa korrekta uppgifter.

Exempel på vad man kan göra

Låt mig ge några andra exempel på hur kyrkans medlemmar använder new media.

En medlem i kyrkan som bor i mellersta Förenta staterna gör varje dag en medveten ansträngning att dela med sig av evangeliet personligen. Sedan skriver han en blogg om sina dagliga bemödanden att dela med sig av Mormons boks lärdomar och ge utdelningskort till alla han träffar. Hans strävan att dela med sig av evangeliet är berömvärd, och hans ytterligare ansträngningar att skriva om det inspirerar utan tvekan många att göra samma sak.

Andra har spelat in och lagt ut

sitt vittnesbörd om återställelsen, Mormons boks lärdomar och andra evangelieämnen på populära videosajter. Du kan också återge din berättelse för icke-medlemmar på detta sätt. Använd berättelser och ord som de kan förstå. Prata ärligt och uppriktigt om den inverkan evangeliet har haft på ditt liv, om hur det har hjälpt dig övervinna svagheter eller prövningar och hjälpt dig definiera dina värderingar. Publiken som använder dessa och andra new media-redskap kanske är liten många gånger, men den ackumulerade effekten av tusentals sådana berättelser kan vara stor. Den kombinerade ansträngningen är sannerligen värd sitt pris om så bara ett fåtal påverkas av era trosstärkande ord, av er kärlek till Gud och till hans Son Jesus Kristus.

Jesu Kristi evangeliums återställelse har utan tvekan haft stor inverkan på ditt liv. Den har i viss mån format den du är och hur din framtid blir. Var inte rädd att återge din berättelse för andra – dina upplevelser som Herren Jesu Kristi efterföljare. Vi har alla intressanta berättelser som har påverkat vår identitet. Att återge sin berättelse är ett oprovokativt sätt att prata med andra. När du återger din berättelse kan du hjälpa till att avmystifiera kyrkan. Du kan hjälpa till att motverka missuppfattningar inom den sfär du har inflytande, vilket borde inbegripa Internet.

Vad man ska undvika

Varje Kristi lärjunge är mest effektiv och gör mest gott genom att uppträda på ett sätt som är värdigt en Frälsarens efterföljare. Samtal som är fokuserade på att ifrågasätta och uttrycka tvivel om evangelieprinciper gör inte mycket för att bygga upp Guds rike. Aposteln Paulus har uppmanat oss att inte "skämmas för evangeliet. Det är en Guds kraft som frälser." (Rom 1:16) Låt oss stå rakryggade och tala med tro när vi delger vårt budskap till världen. Många av er är återvända missionärer som kan föra ett meningsfullt samtal på språket ni lärde er som missionär. Ni kan nå ut internationellt.

Medan ni deltar i detta samtal och använder er av new media-redskapen, glöm då inte bort vilka ni är – sista dagars heliga. Kom ihåg orden i Ordspråksboken: "Ett mjukt svar stillar vrede, ord som sårar väcker harm." (Ords 15:1) Och tänk på att den som är stridslysten är av djävulen. (Se 3 Nephi 11:29.) Det finns ingen anledning att bråka eller tvista med andra om vår tro. Det finns ingen anledning till att inta försvarsställning eller att vara stridslysten. Vår ståndpunkt är fast: Kyrkan är sann. Vi behöver bara föra ett samtal, ett sådant som vänner i samma rum har, alltid vägleda av Andens maningar och hela tiden med tankarna på Herren Jesu Kristi försoning, som påminner oss om hur dyrbara vår himmelske Faders barn är.

Må Herren välsigna var och en

av er så att ni har ett mäktigt inflytande på dem ni kommer i kontakt med. Som jag sade i början är ordets makt otrolig. Låt er röst bli hörd i Jesu Kristi evangeliums stora sak. ■

Anpassat från ett skolavslutningstal vid Brigham Young-universitetet-Hawaii den 15 december 2007.

NOTE

1. Edward Bulwer-Lytton, *Richelieu*, akt 2, scen 2; i *Familiar Quotations*, sammanställda av John Bartlett, 14:e upplagan (1968), s 601.

Statistik visar på stadig tillväxt

Kyrkans medlemsantal visade sig ha överstigit 13 miljoner när statistiken framlades under generalkonferensen i april 2008. Siffrorna visar på en stadig tillväxt för kyrkan världen över. Enligt den senaste trenden har kyrkan en tillväxt på en miljon människor vart tredje år över hela världen.

Tillväxttakten varierar världen över och är störst i områden som Afrika, där Nigeria, enligt kyrkans statistik, erfar en årlig tillväxt på 8,1 procent. Under perioden 2000 till 2006 ökade medlemsantalet i Nigeria från omkring 30 000 till nästan 79 500.

Kyrkan skapar en medlemsuppteckning när en person döps och konfirmeras i kyrkan. År 2006 förrättades till exempel över 272 800 omvändelser. Kyrkan skapar också en medlemsuppteckning åt ett barn med föräldrarnas godkännande. Men barn räknas inte som medlemmar om de har fyllt 9 år utan att ha döpts och

Ett bra tecken på god tillväxt i en kyrka är dess byggnadsprogram.

konfirmerats. Nettoökningen av barn med matrikelkort under 2006 var över 94 000.

Glen Buckner, statistiker i kyrkan och medlem av *Association of Statisticians of American Religious Bodies*, förklarar att "det är med avsikt och ett visst syfte som medlemmarna räknas". Han säger att det är viktigt att komma ihåg alla medlemmar oavsett i vilken grad de är aktiva. Denna metod skiljer sig från

hur andra kyrkor räknar sina medlemmar. I *Yearbook of American & Canadian Churches* står kyrkan som nummer fyra bland de största religionerna i Förenta staterna. Enligt boken finns det inga gemensamma normer eller något särskilt system som kyrkliga organisationer använder sig av i beräkningen av antalet medlemmar: "Det finns ingen norm för datainsamling som kan tillämpas på alla kyrkliga enheter som rapporteras i årsboken. Dessutom skiljer sig definitionen av medlemskap och tillhörande begrepp stort från en kyrka till en annan."

I studien *Religious Congregations & Memberships in the United States 2000* av Dale E Jones nämns det att "det svåraste metodiska problemet [med studien] var att definiera medlemskap ... Eftersom det inte finns någon generellt accepterad statistisk definition av medlemskap, ansåg man att metoden för att beräkna medlemskap i slutändan avgörs av kyrkorna själva."

Ett bra tecken på god tillväxt i en kyrka är dess byggnadsprogram. Det finns för närvarande 8 254 möteshus utanför Förenta staterna, vilket visar på en tillväxttakt på 10 procent under de senaste fem åren. Den trenden har också visat sig stämma i Förenta staterna, där det nu finns 6 361 möteshus. Detta visar på en tillväxttakt på 9,6 procent under samma tidsperiod. I många av dessa byggnader har mer än en församling sina möten. ■

NYHETER

Världsomfattande ledarutbildningsmöte som häfte och dvd

Texten till det världsomfattande ledarutbildningsmötet som hölls den 9 februari 2008 för alla vuxna medlemmar i kyrkan publiceras som ett häfte och skickas tillsammans med juninumret av *Ensign* och *Liabona*. Häftet ges ut på 23 språk. Text på 77 språk finns också på LDS.org.

Utsändningen finns på dvd på 16 språk och kan fås via distributionscentret.

Utbildningsmötet sändes över hela världen till alla vuxna medlemmar i kyrkan 18 år och äldre. Mötets tema var "Bygg upp en rättfärdig avkomma". President Thomas S Monson avslutade mötet med tre riktlinjer för hur man gör hemmet till en lycklig fristad: Ha "familjebön", skapa ett "bibliotek

för lärdom" och upprätta en "kärlekens arvedel" genom föredöme.

President Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, talade om "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" (*Liabona*, okt 2004, s 49) och dess betydelse.

Äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kvorum presenterade mötets tema och deltog även i ett rundabordsamtal om hur man bygger upp en rättfärdig avkomma, tillsammans med äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, Julie B Beck, Hjälpföreningens generalpresident, Susan W Tanner, Unga kvinnors generalpresident och Cheryl C Lant, Primärföreningens generalpresident. ■

Tre-i-ett på portugisiska på Internet

Omkring en miljon portugisisktalande medlemmar i kyrkan världen över kan nu studera kyrkans tre-i-ett på Internet på sitt modersmål. Den portugisiska upplagan av kyrkans skrifter för Internet utgavs av kyrkan i februari 2008 och finns på <http://scriptures.lds.org/pt>.

Den portugisiska upplagan har fototer, studiehjälpmedel, kartor, fotografier och möjligheten att markera i skrifterna. En omfattande korrekturläsning gjordes för att texten skulle bli

korrekt. Den portugisiska textversionen av skrifterna läggs till övriga nerladdningsbara komprimerade ljudfiler som 2007 lades ut på Internet.

I ett försök att hjälpa fler medlemmar få tillgång till skrifterna för personliga studier och för lektionsförberedelser har kyrkan tidigare lagt ut tre-i-ett på engelska, franska, italienska, spanska och tyska. Kyrkans skrifter på mer än ett dussintal språk omvandlas för närvarande för användning på Internet. ■

Omslag till specialnummer finns som tryck

Konstverket som pryder omslaget till marsnumren av *Liabona* och *Ensign* om Frälsaren finns att tillgå via distributionscentren över hela världen och på LDScatalog.com i tre olika storlekar. Målningen av Jesus Kristus av Carl Heinrich Bloch (detalj från *Kristus med pojke*) finns i storlekarna 13 x 18 cm (artikelnr 06642-000), 20 x 25 cm (artikelnr

Detaljen från Carl Blochs målning Kristus med pojke, som används som omslag till marsnumret 2008 av Liabona som handlar om Frälsaren, finns att tillgå via distributionscentret.

06643-000) och 28 x 43 cm (artikelnr 06641-000).

Den danske konstnären Carl Bloch (1834–1890) fick 1866 i uppdrag att skapa 23 nya målningar

som skulle placeras i Frederiksborgs slottskyrka efter det att den återuppbyggts efter att ha förstörts i en eldsvåda. Uppdraget att illustrera Kristi liv tog nästan 14 år. ■

VÄRLDEN I KORTHET

Röda korset hedrar kyrkan i Bogotá

Röda korset i Bogotá i Colombia hedrade kyrkan i november 2007 för att den organiserat en blodgivarkampanj där 879 frivilliga lämnade 605 enheter blod, nästan tre gånger så många enheter som de flesta blodgivarkampanjer i Bogotá ger. Donationerna kom mycket lägligt eftersom det ges som minst donationer under den tiden på året, när det är då de behövs som mest.

Ungdomar från fyra stavar samlas vid Alpernas fot

Nästan 150 unga män och unga kvinnor och 50 ledare från fyra stavar längs Schweiz och Frankrikes gränser deltog i en fyra dagar lång ungdomskonferens vid Schwarzsee i Schweiz i slutet av 2007. Det var ungdomar från Genève och Lausanne stavar i Schweiz och från Lyons och Nancy stavar i Frankrike som lockades till foten av Alperna där de fick delta i tempelarbete, minikurser, aktiviteter, en bal och ett vittnesbördsmöte.

Medlemmar i Spanien hedrar kyrkans historia

Kyrkans medlemmar i Spanien anordnar ett längre evenemang mellan oktober 2008 och maj 2009 för att fira minnet av lagen om religiös frihet (som antogs i juni 1967), kyrkans officiella erkännande i oktober 1968 och invigningen av Spanien för evangeliets predikande den 20 maj 1969. De fyra första missionärerna förflyttades till Spanien i juni 1969.

Dokument från nationalarkiv på Internet med hjälp av FamilySearch

National Archives and Records Administration (NARA) i Förenta staterna och FamilySearch ska digitalisera, indexera och lägga ut stora delar av NARA:s stora samling uppteckningar på Internet. De över 1,28 miljoner filerna består av domstols-, militär- och landdokument samt andra regeringsdokument från 1754 och fram till 1990-talet. FamilySearch gör registren tillgängliga på Internet för användning utan kostnad. ■

Fler förslag till samlingsstunden, juni 2008

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans

med materialet för samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Jag ska förbereda mig medan jag är liten" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Visa olika saker som har med släktforskning att göra, till exempel dagböcker, fotografier, minnesböcker och så vidare. Prata om hur viktigt det är att vi för en uppteckning över vår familj. Hjälpt barnen hitta L&F 138:47–48 och läs skriftstället tillsammans. Prata om hur viktigt det är att utföra tempelarbeta så att familjer kan bli beseglade för evigt.

Förklara kortfattat hur det går till att hitta och förbereda namnen på våra släktmedlemmar för tempelarbeta. Återge en egen upplevelse av hur du skickade in ett namn för tempelarbeta samt sjung en sång eller psalm om familjen.

Ge ett antavleblad och ett familjeblad till varje barn och ge dem tid att fylla i de delar som de känner till. Visa handledningen *Tro på Gud* och påminn barnen om att en av aktiviteterna i boken är att fylla i dessa blad. Uppmana dem att slutföra aktiviteten tillsammans med sin familj. Be barnen att ta med de ifyllda bladen till Primär och berätta vad de fick lära sig om sin släkt. Bär vittnesbörd om

hur viktigt det är med släktforskning och välsignelserna vi får tack vare templet, där vi kan beseglas som familjer.

För yngre barn: Ta med enkla föremål och klä ut barnen så att de kan representera sina föräldrar, far- och morföräldrar samt gammelföräldrar och hjälp dem visualisera medlemmarna i sin släkt på en antavla.

2. Be barnen lyssna efter ett ord som beskriver templet. Sjung orden "Ja, templet är en helig plats" från "Jag längtar så till templet". (*Barnens sångbok*, s 99) Visa bilder av olika tempel och be barnen beskriva hur man ska uppföra sig på en helig plats.

Inbjud en medlem av biskopsrådet eller grenspresidentskapet att komma och berätta om tempelrekommendationsintervjun. (Några saker som kan tas upp: lämpliga kläder för intervjun, frågor som ställs och vem prästadömsledaren representerar under intervjun.) När han pratat kan ni diskutera på vilket sätt vördnad, passande kläder och vänliga ord är en del av att vara värdig för att komma in i templet. Sjung "Jag längtar så till templet" och bär vittnesbörd om välsignelserna man får när man besöker templet.

3. *Sångpresentation:* "Jag längtar så till templet". Introducera sången genom att fråga: "Vart längtar ni efter att komma?" Låt barnen svara och be barnen lyssna efter en plats som du längtar efter att komma till. Sjung orden "Jag längtar så till templet". Be ett barn att hålla upp en bild av ett tempel och sjung dessa ord tillsammans. Be barnen att lyssna efter när de kommer att gå dit. Sjung orden

"Att komma dit en dag". När barnen har sagt svaret sjunger ni hela meningen tillsammans.

Be barnen att lyssna efter två saker som de gör när de är i templet. Sjung orden "Få känna Andens maning och lyda Herrens lag". Sjung orden tillsammans. Be dem att lyssna efter tre saker som beskriver templet när du sjunger orden "För templet är Guds eget hus, där frid och kärlek råder". Sjung orden tillsammans. Be ett barn att läsa L&F 88:119 och säg att den här versen beskriver hur templet är. Be dem lyssna och räcka upp handen när de hör orden "ett Guds hus".

Sjung sista meningen i sången och låt barnen sjunga den efter dig. Sjung första versen tillsammans. Bär vittnesbörd om hur viktigt det är att förbereda sig för att komma till templet genom att följa evangeliet.

Fortsätt att ställa frågor och låt barnen lyssna efter svaren medan du sjunger den andra versen för barnen. Betona ordet förbund, förklara vad det betyder med enkla ord och berätta om förbundet vi ingår när vi döps. Hjälpt barnen förstå att det är en del av vårt tjänande i templet att ingå och hålla heliga förbund.

Barn lär sig att sjunga en sång genom att höra den många gånger. Försök använda följande förslag när du går igenom sången: (1) Använd enkla rörelser och nyckelord. Till exempel: "längtar" – lägg händerna på hjärtat; "komma dit" – peka på en bild av ett tempel; "lyda" – knäpp händerna. (2) Låt barnen peka på sig själva varje gång de sjunger "jag". (3) Dela rummet på hälften och be barnen att sjunga olika delar av sången för varandra. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Korståget för familjen

Äldste Robert C Oaks

Temat för det världsomfattande ledarutbildningsmötet i februari 2008, "Bygg upp en rättfärdig avkomma", speglar hur angelägna bröderna är att var och en tar varje tillfälle i akt att stärka sin familj. Vi behöver inte anstränga oss särskilt mycket för att förstå orsaken till deras oro. Satan utkämpar ett omfattande krig mot familjen. Han vet att det här är de sista dagarna och att han inte har så mycket tid på sig för att fullfölja sitt eviga förstörelseverk.

Jag tror att Satan låter sina styrkor arbeta dygnet runt för att förstöra familjen, och han måste vara ganska nöjd med den framgång han har haft. Med kraschade äktenskap, ogifta mödrar, fäder och mödrar som överger sin familj, utbredd drogberoende hos barn och föräldrar, pornografiskt material som går att få tag på överallt och slutligen, den allmänna acceptansen av omoraliskt uppträdande, måste Satan känna att han har kontroll över samhället eftersom familjen helt håller på att vittra sönder.

Men kriget är inte över. De som är på Herrens sida är fler än de som är på Satans sida. Herren och hans styrkor är djupt engagerade i striden om familjen, och vi är nyckelpersoner i hans armé i detta korståg.

Men varför är familjen så viktig för Herren och för oss? Till viss del kan svaret på den frågan spåras till Jesu Kristi eget liv. Gud Fadern, som

kunde ha sänt sin enfödde Son till jorden när som helst och till vilken situation som helst, valde en ödmjuk, gudfruktig, hårt arbetande, stabil familj – Marias och Josefs. Vi behöver nästan inte säga något mer. Skulle vi inte förvänta oss att Gud skulle välja en så bra miljö som möjligt åt sin Son där han kunde förbereda sig för sin enastående försoningsmission? Jag tror att han gjorde det. I Jesu familj fanns en kärleksfull, omhändertagande mor och en omtänksam, ansvarsfull far. Familjen är den sociala struktur som Gud, vår evige Fader, har valt.

Varför är det så? Varför är familjer eviga? Varför är det så viktigt att stärka dem? Varför är det familjen som utgör grunden till ett starkt och evigt samhälle? Varför anförtrodde Jehova bevarandet och framförandet av sitt evangelium under en stor del av Gamla testamentets tid till Abrahams släktlinje?

Svaret på den frågan är varken hemligt eller gäckande. Familjestrukturen och dess relationer utgör det bästa redskapet som Gud känner till, och förvisso människan, för att bevara och föra eviga värderingar vidare – värderingar som förbereder och gör det möjligt för oss att återvända och bo hos vår himmelske Fader. Om så inte vore fallet kan vi vara säkra på att Gud skulle ha instiftat en bättre struktur.

När vi tittar på vad som händer i familjen ser vi att själen får liv tack

Äldste Robert C Oaks

vare familjestrukturen. Själen får fysisk och känslomässig näring under barndomen. Den får näring och undervisning om fysiska, sociala och andliga realiteter. Och om nödvändigt kan den få fysisk och känslomässig näring i vuxenlivet, under sjukdom och på ålderns höst. Medlemmar i väl fungerande familjer litar till varandra för att få stöd i svåra tider. Familjen borde vara ett stödsystem från vagga till grav. Och vi som sista dagars heliga vet att det går mycket längre än till graven.

Det kan vara lönt att titta på hur ofta Kristus undervisade om viktiga evangelieämnen med hjälp av familjeexempel: Liknelsen om den återfunne sonen visar styrkan i en fars kärlek. När Kristus uppmanade oss att be och förvänta oss ett svar, frågade han: "Vilken far skulle ge sin son en sten när han frågar efter

bröd, eller en orm när han frågar efter fisk?”

Abrahams kärlek till sin son Isak används för att visa storheten i Guds kärlek i hans Sons, Kristi försonings-offer. Berättelsen om när Josef såldes till Egypten av sina bröder är ett exempel på det bästa och det värsta i familjelivet. Vi kan lära oss oändligt mycket av familjer i skrifterna, och av vår egen familjs exempel.

Med tanke på allt detta utkämpar vi Herrens strid när vi skyddar och stärker familjen. Med denna slags kraft för det goda är det inte underligt att Satan hatar familjen och för krig mot den. Hans redskap är girighet, självskhet, omoral, misshandel, missbruk – listan är oändlig. När vi står emot dessa krafter i vårt liv och i samhället utkämpar vi Kristi strid.

Tillkännagivandet till världen om familjen som gavs ut 1995 av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum är ett inspirerat uttalande om exakt var Herren står när det gäller dagens viktigaste familjefrågor. För att ingen ska missförstå är stridslinjerna klart utdragna. ”Äktenskapet är instiftat av Gud.” ”Familjen har en central roll i Guds plan för sina barn.” ”Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes identitet och uppgift.” ”Lagligt gifta och trofasta män och hustrur har ett ansvar att uppfylla jorden.” ”Att föda barn till världen är en förmån och ett ansvar med särskilda plikter, bland annat att fostra, älska, undervisa och försörja.” ”Vi kommer att få stå till svars inför Gud för hur vi uppfyller vårt familjeansvar.”

Tillkännagivandet är ett mäktigt redskap när vi ska förklara och försvara vår tro. Det är ingen debatt- eller diskussionsartikel. Det är ett inspirerat doktrinärt uttalande av Herrens smorda.

I vår tid när den mest grundläggande sociala relationen är under attack, och när, för många, de mest grundläggande värderingarna är på väg att försvinna, håller vi fast vid sanningen. När passande språk och klädsel ratas av de flesta, och alltför mycket av populär musik och underhållning är olämplig att ta del av, ser vi upp mot himlen, och vi blir inte besvikna. Vi finner frid och lugn i den säkra förvisningen om att vi, genom tro och lydnad, har en säker plats i vår himmelske Faders eviga familj. Prästadömetts beseglingsmakt har återställts till jorden och finns tillgänglig för att göra denna trygghet verklig.

Som alltid har vi Kristi exempel i fråga om allt gott framför oss. Han leder oss i striden för att försvara vår familj. Men vi måste vara redo att följa hans råd så som de ges av hans profeter och tjänare. Vi måste vara villiga att ägna eftertänksam, bönefylld tid åt att undervisa och stärka vår familj. Vi måste se till att dessa värderingar är en del av vårt liv.

För flera år sedan fick vi ett broderi av vår dotter som lyder: ”Familjen är evig.” Men det är bara sant *om* vi arbetar på att den ska bli det. I realiteten lyder orden: ”Familjen kan vara evig.” Ansvaret för att det ska bli så vilar på våra skuldror.

Jag ber att vi var och en på nytt må bestämma oss för att vara mer kärleksfulla och förlåtande medlemmar av vår jordiska familj, och värdigare, mer andliga medlemmar av vår himmelske Faders eviga, celestia familj. ■

Besök i Gävle rådhusstorn

Carina Bäck, Gävle gren

I rådhusstornet i Gävle finns ett av Sveriges största klockspel. Vid fem tillfällen varje dag spelas melodier som ljuder över staden. Under en fredagsaktivitet i oktober 2007 besökte Unga män och Unga kvinnor i Gävle gren rådhusstornet.

Broder Owe Rosén, en av de musikaliskt ansvariga för spelet, berättade om dess historia och nuvarande användning. Klockklängen är det unika för spelet och ungdomarna fick lyssna när broder

Rosén spelade några melodier bara för dem: Höstvisa (av Erna Tauro), Öljanssången, Love me tender och Kom, kom Guds folk. Volymen var ganska hög när vi stod i tornet och lyssnade på några av de 36 klockorna ovanför våra huvuden.

På vintern kan det vara alltför kallt att spela i tornet och vi fick se den keyboard som finns längre ned i tornet och som används under vintertid. Broder Rosén berättade

också att melodierna för olika klockslag spelas in digitalt, men även livekonserter förekommer. Klockspelet fick nationell uppmärksamhet under 2007 när en av delfinalerna av melodifestivalen gick av stapeln i Gävle och schlagermelodier spelades på klockspelet. Två livekonserter uppfördes i samband med melodifestivalen.

Det var mycket roligt att lära sig något nytt om vår stad. Nu kan vi tänka på den fredag då "Kom, kom Guds folk" spelades bara för oss i Gävle rådhusorn! ■

FOTO KARL-IVAR BÄCK

Owe Rosén spelar på ett av Sveriges största klockspel i rådhusornet i Gävle för ungdomar från Gävle gren.

Missionärsparet delar ut 150 exemplar av Mormons bok

Willy Herrey

150 exemplar av Mormons bok fann nya ägare när missionärsparet Willy och Gerd Herrey på inbjudan av lärare undervisade eleverna vid Söderslättsgymnasiet i Trelleborg.

"Aldrig hade vi trott att vi skulle finna så många intresserade och underbara lyssnare på en och samma plats", säger äldste och syster Herrey. "Vi upplevde två fantastiska dagar som lärare för sju olika klasser. Förutom undervisning visade vi film för den första klassen, men sedan blev det bara att vi pratade och diskuterade. Vi skrattade mycket och fällde kanske en och annan tår tillsammans när vi kom riktigt nära de ungas hjärtan och tankar."

Med vid undervisningen var också de unga äldsterna Korth och Hietala från Malmö som med sina

FOTO RONALD HAGEN

Missionärsparet Gerd och Willy Herrey delar ut Mormons bok till gymnasieelever i Trelleborg.

vittnesbörd verksamt bidrog till att all eventuellt befarad tuffhet raskt

försvann. Lärarnas positiva attityd var inte minst påtaglig och man hälsade

missionärsparet Herrey välkomna tillbaka till våren.

”Vi hade delat upp uppgifterna mellan oss när vi planerade undervisningen. Mormons bok och en rad skrifter fyllde vår kateder och nästan allt gick åt.”

Äldste och syster Herrey har tillbringat sitt första år som missionärer i Malmö stav och är nu (november 2007) verksam i Visby gren. ■

Carpe Diem 2007

Anna Engström, Eskilstuna gren

Det är en gråmulen söndags-
Eftermiddag i mitten av oktober
och jag är nyss hemkommen

från *Carpe Diem*,
en höstaktivitet för
ensamstående vuxna,
glad men trött. När
vi träffas brukar det
nämligen bli sena
kvällar med mycket
aktiviteter, samtal
och dans. Har man
inte vuxet sällskap
hemma i vardagen
är det extra roligt att
känna gemenskapen
med andra på aktivite-
ter. Och visst behövs
det lite fest ibland
för att få balans i till-
varon. Jag är mamma
till fyra barn och stu-
derar på högskola, så det är klart
att man ibland behöver komma
iväg för att fylla batterierna.

På fredagseftermiddagen körde

jag in på gårdsplanen på Nicksta
camping i Nynäshamn med min
gamla Ford, som fungerar perfekt
så länge jag kommer ihåg att be
en bön innan jag startar. Jag kom
direkt från templet, och kände mig
fridfull. Det var som alltid härligt
att krama om alla vänner, gamla
som nya, och alltid lika roligt att
se vilka nya bröder och systrar som
anslutit sig till sällskapet. Så skönt
att slappna av och koppla bort var-
dagens alla bestyr och att bara få
vara. Jag fick veta att över 100 hade
anmält sig, vilket var dubbelt så många
som tidigare år! Ensamstående från
Sverige, Norge, Danmark, Finland,
England, Skottland, Österrike,

Schweiz och Tyskland hade kommit.
Åldern sträckte sig från 25 till
ungefär 55, men extra många
i 30-årsåldern.

På fredagskvällen var det middag
och dans på en restaurang inne i
Nynäshamn. Efter mycket god mat
och gott prat var dansen snart i full
gång på övervåningen. Det känns
meningsfullt att träffa människor i
samma situation som en själv, och
jag blev snabbt medveten om att
alla bär på en egen historia.

Lördagen mötte oss med strå-
lande väder, vilket var en välsignelse
med tanke på allt regn som fallit,
och att vi hade en utomhusaktivitet.
När några systrar och jag återvände

En av djungellagen från lördagens tävling. Överst, från vänster: Elisabeth Dragstmo, Norge; Anne Würgler, Göteborg; Tone Gjevik, Norge och Nataliya Persson, Göteborg. Nedre raden, från vänster: Kai Heyerdahl, Norge; Peter Sjökvist, Gävle och Andre Cumagun, Österrike.

FOTO BILL NORDÉN

från templet på eftermiddagen möttes vi av skräckinjagande varelser med målade ansikten som sprang runt med pinnar och hade olika mystiska saker för sig. Det visade sig vara djungelexpeditionen, lördagens utomhusaktivitet, där olika grupper tävlade mot varandra. Tidigare på dagen hade också många fått prova Afrikansk dans, som leddes av Erika Karlsson.

Anna Fåhraeus talade senare på lördagen om självkänsla och självförtroende, passande till helgens tema: "Kommen ihåg att själarna äro dyrt aktade i Guds ögon." (L&F 18:10) Hon berättade personliga anekdoter där självkänsla och självförtroende eller brist på dessa spelat in. Många kom också med intressanta inlägg utifrån sina erfarenheter. Vi fick tillfälle att känna igen oss i varandra, och att få nya insikter. Jag märkte tydligt hur mycket erfarenhet alla ensamstående sitter inne med. Vilken guldgruva av kunskap, erfarenhet och vittnesbörd! Kvällen avslutades med middag och dans. På söndagens vittnesbördsmöte var det mycket skratt och många våta näsdukar då vi fick lyssna till inspirerande vittnesbörd. Jonas Krylborn, president för Stockholms södra stav, och högrådsmedlem John Wennerlund talade också till oss och bar sina vittnesbörd.

Det är många vänskapsband som knyts, och som fortsätter efter en aktivitet. En amerikansk webbsida för medlemmar i kyrkan

har till exempel blivit litet av ett forum för många av de ensamstående som ofta åker på aktiviteter i Skandinavien. Det är ett nätverk som ständigt växer! Jag känner mig välsignad som har möjlighet att delta i de olika aktiviteterna för ensamstående vuxna som organiseras runt om i Norden. Jag vet att det gör en stor skillnad i mitt liv att kunna träffa detta glada gäng. Vi har framförallt så roligt tillsammans! Jag känner mig som en liten svamp när jag dyker upp och suger åt mig av den fina andan; vänskap, vittnesbörd, glada skratt och samtal med gamla vänner och nya vänner. En helg som denna är alltid intensiv men kort, så det gäller att leva i nuet och fånga dagen – carpe diem! ■

Kraft från höjden till Malmö stav

Birgitta Wennerlund, Malmö stav

För att ge medlemmarna möjlighet att hämta kraft från höjden och känna glädjen av missionsarbete, valde presidentskapet för Malmö stav att i oktober 2007 att anordna en gemensam tempeldag. Templet i Köpenhamn fylldes av bröder och systrar som kom för att utföra missionsarbete för sina förfäder, bygga upp sin egen andlighet och känna samhörigheten i staven.

"Vi var alla mycket glada för att vi kunde få vara tillsammans med så många av våra syskon", säger John

Hedberg, president för Malmö stav. "Vi är oerhört tacksamma mot alla som har bidragit till att det kunde genomföras, speciellt broder och syster Anyanwu som hade denna vision och vilja att organisera ett så avancerat schema som behövdes för att alla skulle kunna få en så bra upplevelse som möjligt i templet den här speciella dagen." President Hedberg nämner också att tempeldagen var en praktisk tillämpning av temat i Malmö stav: "En levande Kristus och en levande tro."

"Vi behöver förbereda oss på att klara av livets vanskligheter på Herrens sätt, finna de lösningar som Frälsaren vill att vi ska tillämpa samt få kunskap om den oerhörda kraft som ett levande vittnesbörd ger. En levande tro hjälper oss att ha fokus på den raka och smala stigen hem till Fadern igen." Det var många som fick svar på personliga frågor i templet den här dagen. Det stärkte deras vittnesbörd om att evangeliet fungerar, att det är sant och att det ger kraft.

Margit Nielsen från Malmö känner att den gemensamma tempeldagen stärkte vi-känslan:

"Det ger kraft att se att vi är många som kommer för att tjäna tillsammans, en kraft som gör det lättare att kunna låta vårt ljus lysa för andra. Detta att vara förenade i arbetet tror jag stärker hela staven. Det var en härlig dag!"

Lena Stångberg Kishanko, även hon från Malmö, kom först och främst för att utföra förrättningar

Några medlemmar i Malmö stav på väg hem efter en härlig dag i templet, med förnyad kraft att omsätta i sitt dagliga liv och i missionsverksamheten.

för sina förfäder. Hon hade också sjuka anhöriga som hon särskilt ville be för i templet. "Det ger verkligen kraft från höjden att komma hit", säger Lena, "och i templet tycker jag att jag lättare får svar på frågor som jag vill ställa till min himmelske Fader."

Brynolf Rönndahl, biskop i Lunds församling, tycker att tempeldagen väckte många goda minnen från tidigare bussresor till templet i Schweiz. Han gläds också över att han fick tillfälle att lyssna till Amanda Helmstads vittnesbörd under ungdomarnas samling i doprummet. "Amanda

fick oss att se sambandet mellan de första medlemmarnas kamp och slit. De lade grunden till att vi har tempel idag! Om inte de traskat över hela USA, lämnat sina hem bakom sig, utstått förföljelser och följt sin profet – ja, vad hade vi då gjort idag? Det är lätt att glömma hur de påverkat oss, för det var så länge sedan, men vi får inte glömma vad de har betytt för oss!"

Henrik Jacobsson från Kristianstads gren gläds åt att se att ungdomar, som annars är vanliga, spralliga ungdomar, visar en så stor vördnad i templet. "Det syns att de förstår

att templet är Herrens hus. Säkert är de lika trötta som de flesta ungdomar på mornarna, men denna lördag gick många upp redan vid 5-tiden för att åka bil eller buss i flera timmar. Det är underbart att se vad de prioriterar!"

Kerstin Johansson från Malmö tycker att hon under denna speciella tempeldag förstod mer om den betydelse tron har. "Om våra ledare känner sig inspirerade till att anordna en sådan här tempeldag, då måste vi ha tro på våra ledare och komma när de kallar oss samman! Jag tänker

ofta på den film som visar hur medlemmar i Afrika färdades på leriga vägar i flera dagar för att ta sig till templet. Det var deras tro som tog dem dit! Vi måste ha tro i allt vi gör, och att samlas så här och se att vi är så många som har samma mål, det stärker vår tro. Ja, det stärker hela staven!"

Kristina Kumm, även hon från Malmö, berättar att det kändes i hjärtat hur stort det var att vara tillsammans med så många. "Det var som en försmak av hur det blir när vi är tillsammans i evigheten!"

Gun-Britt Grant från Karlskrona gren jämför tempelbesök med ljustrapi för själen.

"I templet får vi möjlighet att sitta

tysta och meditera och få tankar till oss. Där blir vi mer förankrade i kyrkan, får förnya våra förbund och uppleva den särskilda anda som finns i Herrens heliga hus.”

President Hans Hjort Nielsen, förste rådgivare i tempelpresidentskapet, tycker att Malmö stavs tempeldag var en spännande upplevelse. ”Det har aldrig förr varit så många i templet samtidigt. Många har varit involverade i planeringen, och det var spännande att se hur en sådan här dag kunde förverkligas. Att se templet så fyllt ledde tanken till Jesajas ord: ’Ja, många folk skall gå i väg och säga: Kom, låt oss gå upp till HERRENS berg, till Jakobs Guds hus. Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar.’ (Jes 2:3)” ■

Utställning i Växjö

Äldste och syster Lefevor

Missionärerna i Växjö har haft en utställning om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för att öka förståelsen om kyrkan. Äldsterna Jones och Davis ordnade så att ”Talarens hörn” i Växjö centrum kunde användas. Äldste och syster Lefevor skrev ett frågeformulär som delades ut till besökarna.

Utställningen var mycket fin, med stora bilder på Jesus, Joseph Smith, tempel, Bibeln och Mormons bok. Där fanns en stor skylt med texten: ”Svara på 5 frågor och få en gratis bok.” Boken var naturligtvis Mormons bok.

Längst ner på frågeformuläret fanns plats att fylla i namn, adress och telefonnummer samt svara på om en representant från kyrkan kunde komma på besök. 75 personer fyllde i formuläret, varav de flesta lämnade namn och telefonnummer, 25 svarade ”ja” till att få besök och 60 personer tog emot en Mormons bok. ■

Ett kärleksarbete för ledare på Bolliaden

Birgitta Wennerlund, Malmö stav

Att lämna hem och familj under flera dagar, byta den sköna sängen mot luftmadrass på ett golv i en skola, vara uppe länge på kvällarna och gå upp tidigt på morgnarna, sitta i timmar och titta på matcher och annan sport, vara till hjälp och stöd för egna och andras ungdomar – ja, det är vad som krävs av ledare på Bolliaden. Vad är det som motiverar dem till detta kärleksarbete? Frågan ställdes till några av dem som följde med Bolliadenungdomar till Malmö under tre dagar mellan jul och nyår.

Marita Kindestam från Handens församling tycker hon upplever lite av vad det hon själv gjorde förr, när hon själv var yngre. ”Och så älskar jag barn och ungdomar! Jag lär mig så mycket av dem och det stärker mig själv. På en Bolliad får man ’hela registret’. Man ser dem trötta på morgonen

och uppklädda till dans på kvällen.”

Hon gladdes speciellt åt att se hur ungdomarna på eget initiativ ställde sig i en stor ring på dansgolvet och bjöd in till gemenskapen. ”Någon slog en volt inne i ringen, en annan gjorde något annat. Vilken samstämmighet! Så mycket skratt, och som de stödde varandra!”

Tommy Borgenfalk från Örebro församling följde den här gången med som medlem i Unga mäns presidentskap. Han ser det som en uppgift att hjälpa ungdomarna att som ett lag förbereda för Kristi ankomst. ”Vi kan hjälpa dem genom att ge dem en plattform att stå på. De ska göra det! Vi måste hålla oss kvar och ge dem förutsättningarna. De är kyrkans framtid!”

Lisane Keann, även hon från Örebro församling, minns hur Bolliaderna lade grunden för hennes framtida vittnesbörd. ”Gemenskapen med andra medlemmar betyder väldigt mycket när man är ung. Det är värt att åka! Uppoffringar? Ja, men det tänker man inte på här – då kör man bara ’racet’.”

Jenny Kempler från Jakobsbergs församling kände det som sin plikt som Unga kvinnors president att åka med som ledare. ”Jag brukar få åka ensam som ledare, men i år fick jag sällskap av mamman till den enda flickan som följde med från Jakobsberg. Tack vare att vi var två kunde vi också vara ledare för sex flickor från Gubbängens församling.”

Eftersom hon inte blev medlem

förrän efter Bolliadenåldern har hon inga egna erfarenheter, men hon gläds över möjligheten att bli delaktig i ungdomarnas aktiviteter. "Det är trosstärkande att se dem uppföra sig så väl. De är föredömen för varandra!"

Ingrid Lund från Täby församling hade tre egna barn på Bolliaden i år. "Jag skulle kunna ligga på spikmatta för att de skulle få uppleva detsamma som jag fick som ung på Bolliader, Svung och tempelresor." Hon minns också ledare från den tiden. "På en tempelresa till Schweiz skulle vi bada i Basel och jag hade ingen baddräkt. Då tog en ledare mig in till stan och köpte en baddräkt till mig. Jag minns inte vem hon var, men jag minns känslan 'från mig till dig', och bestämde mig då för att en sådan ledare vill jag också bli!"

Hon tycker inte att hon blir trött på Bolliaden. "Trött det blir man av att springa maraton och få skoskav som blöder, det här blir man inte trött av! Man ger lite av sig själv och får tillbaka tiofalt. Jag gläds när jag ser hur de känner tillhörighet och att de har kompisar som ställer upp för dem och som de kan lita på."

David Jonsson från Norrköpings församling följde med sina ungdomar i egenskap av deras biskop. Han var bara 28 år gammal när han kallades som biskop och har sina egna Bolliader i starkt minne. "Att följa med som ledare är ett sätt att komma närmare ungdomarna. De får kanske ett annat förtroende för

mig när de också ser mig i den här rollen."

Att som ledare åka iväg och lämna hustru och små barn hemma är inget enmansuppdrag utan ett gemensamt tjänande för hela familjen. David skulle gärna åkt tillsammans med sin hustru!

Peter Eriksson från Kristianstads gren minns inte bara pingismatcherna (som han oftast vann), danserna och andra roliga upplevelser under sina Bolliader. Han minns också många ledares tal på vittnesbördsmötena. "De påverkar ungdomarna och är en del av Bolliaden. Mångas tro stärks på Bolliaden. Det är viktigt att ungdomarna skaffar sig minnen! Och att de känner sig trygga i vissheten om att de har vänner och ledare som finns där för dem."

Peter Benjaminsson från Alingsås församling tycker att bussresan är en del av konferensen. "Jag vill att mina killar ska få del av gemenskapen på en Bolliad. Och att de ska få lära känna mig under andra förhållanden, inte bara på söndagarna och på Unga mäns aktiviteter. Vad är det vi bygger? Jo, en grund som hjälper ungdomarna att stanna kvar i evangeliet! Tänk bara på vittnesbördsområdet, det är väldigt få som inte nämner det när de berättar om Bolliaden."

Christina Wikström från Helsingborgs församling är med både som ledare för ungdomar och ansvarig för en del aktiviteter. Även hon har varit med på många Bolliader i ungdomen och tycker

inte att det är så stor skillnad på hur det var förr och nu. "Jo, nu ser man ju hur mycket arbete som läggs ner, hur stora uppoffringar som ledarna gör, det tänkte man aldrig på som ung. Drivkraften? Ja, den enda egentliga drivkraften är att ungdomarna ska få känna Anden på vittnesbördsområdet och uppleva att det finns alternativ till världen."

Susanne Peterson från Västerhaninges andra församling tycker att hon som Unga kvinnors president har nytta av att se hur flickorna agerar. "Det är ett ypperligt tillfälle att lära känna dem lite mer, se vilka behov de har, upptäcka vad jag kanske behöver poängtera i min undervisning där hemma." Hon vill också tacka för allt arbete som ledare lagt ner inför och under Bolliaden. "Flera har åkt hela natten för att komma hit. Men har man ämbete i Unga kvinnor, ja, då åker man!" ■

Lokala nyheter

Artiklar och foton till de lokala sidorna är alltid välkomna.

Alla artiklar redigeras. Artiklar och foton publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan
2 A, 553 38 Jönköping

Email: eivorhagman@
hotmail.com

Tel. 036-719663 ■